

Nasemu narodu širom sveta

Božična izdaja slovenskega dnevnika "Ameriška Domovina" bo poslana danes tisočim bratom in sestram, ki se nahajajo razkropljeni po vsem poznanim in neznanem svetu. Božična številka "Ameriške Domovine" je božično darilo naših lojalnih naročnikov, ki ima svoje sorodnike in prijatelje po vsem svetu.

Božična številka, kot jo imate danes v rokah, bo romala v Jugoslavijo, Italijo, Romunsko, Avstrijo, Nemčijo, Belgijo, Francijo, Švico, v Anglijo in na Norveško, na Poljsko in v Čehoslovaško, v Španijo in na Kanarske otoke, v Egipt in Južno Afriko.

Nadalje v Argentino, v Brazilijo, v Peru in Paraguay, na Japonsko in Kitajsko, v Berlin in na Dunaj, na Ogrsko in v Bolgarijo. Skratka, skoro je ni dežele ali države na svetu, kamor ne bi prišla "Ameriška Domovina."

Vsem tem slovenskim bratom in sestram, raztresenim po širnem svetu, pošilja uredništvo iskrene božične in novoletne pozdrave. Menda vam je že znano, da je mesto Cleveland največja slovenska naselbina na svetu. Do 50,000 Slovencev se nahaja v Clevelandu, kjer imamo svoje državne poslane, svoje sodnike, svoje mestne zastop-

nike in naše ljudi v visokih ameriških državnih krogih.

Predvsem smo pa dosegli od ameriške vlade, da nam je zgradila sijajen Jugoslovanski kulturni vrt. Vlada Zedinjenih držav je prispevala svoto \$69,000, da se počasti spomin Slovencev v Ameriki. Mi sami, kot Jugoslovani, smo pa prispevali nekako \$15,000, da si ohranimo spomin za naš narod v Ameriki!

Bratje in sestre po širnem svetu, kjerkoli živite, znajte, da imamo v Clevelandu Jugoslovanski kulturni vrt, katerega nam je podarilo milijonsko mesto Cleveland v priznanje nam Jugoslovanom.

V ta Kulturni vrt smo dne 26. septembra, 1935, postavili spomenik ameriškega Slovencev, ki so dosegli v Clevelandu, ki je krasna stavba in delo, in ki velja narod slovenski in vlado Zedinjenih držav ameriških do \$100,000.00, pa se ponosno dviga kip škofa Barage, zgodaj spomladi pride naš Cankar v svoj lastni prostor, ki je najlepši izmed vseh prostorov v Jugoslovanskem kulturnem vrtu.

Družbo mu bo delal nesmrtni srbski vladika, pesnik in buditelj naroda, Njegoš, a naš gorški slavček Simon Gregorčič bo oboževan po tisočih naših rojakih, ki bodo dnevno prihajali v Jugoslovanski kulturni vrt! Narodna čast slovenskega Clevelanda je ohranjena, nazadnjaki pa, ki so ukradli originalno soho Ivana Cankarja, imajo danes pač žalosten božični večer. Kajti narodni tat je pac — izdajalec naroda.

Organizacija Jugoslovanskega

kulturnega vrta pa je šla preko roparskih "naprednjakov" in naročila novo soho nesmrtnega Cankarja. Takoj potem, ko smo dobili novo soho, izdelano po izrazitem slovenskem ameriškem umetniku Mafkotu, so slovenski naprednjaki, roparji originalne sohe Ivana Cankarja — umolknil. Strah jih je! Čutijo, da so povzročili strašen narodni greh, kakoršnega ni zakrivil dosedaj še noben rojak nad svojim lastnim rojakom!

V Jugoslovanskem kulturnem vrtu v Clevelandu, ki je krasna stavba in delo, in ki velja narod slovenski in vlado Zedinjenih držav ameriških do \$100,000.00, pa se ponosno dviga kip škofa Barage, zgodaj spomladi pride naš Cankar v svoj lastni prostor, ki je najlepši izmed vseh prostorov v Jugoslovanskem kulturnem vrtu.

Družbo mu bo delal nesmrtni srbski vladika, pesnik in buditelj naroda, Njegoš, a naš gorški slavček Simon Gregorčič bo oboževan po tisočih naših rojakih, ki bodo dnevno prihajali v Jugoslovanski kulturni vrt!

Narodna čast slovenskega Clevelanda je ohranjena, nazadnjaki pa, ki so ukradli originalno soho Ivana Cankarja, imajo danes pač žalosten božični večer. Kajti narodni tat je pac — izdajalec naroda.

Polnočnice

Vse štiri slovenske župnije v Clevelandu in v okolici bodo imele letos polnočno sveto mašo, kakor je bil to prelep običaj v naši stari domovini, ko smo korakali po zasneženih potih proti božjemu hramu, kamor so nas zvali polnočni zvonovi. Polnočnice se bodo obhajale pri sv. Vidu, pri sv. Lovrencu, pri Mariji Vnebovzeti in pri župniji sv. Kristine v Euclidu. Vsako leto se skoro 10,000 naših ljudi udeleži božične polnočne svete maše in zlasti letos se pričakuje velike udeležbe. Katoliški Slovenci so k vsem polnočnicam prijazno vabljeni. Pridite dostojno in v blažestnem spominu za pravi pomen božiča!

Krasen božični program

National Broadcasting Co., iz New Yorka naznanja, da bo za božični večer izredno krasen radio program. Ta program se bo začel oddajati ob 11.45 zvečer dne 24. decembra in bo trajal pol ure. Program se bo začel v mali vasi Oberndorf, kjer je bil rojen Franz Gruber, ki je uglasbil nebeško lepo božično pesem "Sveta noč, blažena noč." Vas se nahaja v Polnočrski in pred 117 leti je Franc Gruber prvič zapel to pesem na koro vasko cerkvice. V isti vasi se bodo zbrali na božični večer vsi solski otroci in zapeli "Sveta noč" natančno tako kot jo je originalno komponiral Franz Gruber. Po tej pesmi se program nadaljuje v New Yorku. Slišalo se bo majestično zvonenje zvonov iz stolpov sv. Trojice. Iz New Yorka se bomo potem preselili v Buenos Aires, Argentina, potem pa v San Francisco, in prihodnje glasove bomo slišali potem s Havajskih otokov, potem iz Filipinov in končno iz Tokia, Japonska.

Dva nova projekta

Uprava WPA vladnih del v Clevelandu bo dobila prihodnji teden delo za 4,000 delavcev, ki bodo zaposleni pri dveh novih projektih. Prvi projekt je uravnava Cuyahoga reke, katero bodo priredili tako, da bo bolj pripravnost za plovbo velikih parnikov. Ta projekt bo veljal 525 tisoč dolarjev. Drugi projekt je pa razširjanje in izboljšanje Highland park pokopališča. 20 nadaljnjih akrov zemlje bodo uredili za pokopališče. Delo bo veljalo \$800,000 in bodo delavci tam zaposleni najmanj šest mesecev.

Štrajkar toži kompanijo

Charles King, 18229 Larchwood Avenue, je vložil proti Precision Castings Co., tožbo za \$10,000 odškodnine. King se nahaja na štrajku. V obtožnici pravi, da je bila 10. oktobra vržena bomba solzavica, ki je trajno poškodovala njegov obraz. Štrajk pri omejenih kompaniji se je začel 1. oktobra in se še vedno nadaljuje.

Mladinski zbor

Naznanja se staršem Mladinskega zbora SDD na Waterloo Rd., da se vrši v ponedeljek 21. decembra važna seja, in ker je to od glavna seja, se bo volilo tudi odbor za leto 1937. Prosi se vse starše, da so gotovo navzoči. — Tajnica.

Božični pozdrav od nadškofa

Ob lanskem božiču se je nahajal med nami ameriški Slovenci naš slovenski vladika, nadškof ljubljanski, dr. Gregorij Rožman. Stotisečero Slovencev je poslušalo našega slovenskega vladiko dr. Gregorija Rožmana, ko je govoril na božični dan potom radio postaje WJAY na božičnem programu, katerega je priredila "Ameriška Domovina."

Dr. Gregorij Rožman letos ne more priti med nas, toda poslal je k nam svojega poslanca v osebi Rev. Vitala Voduška, ki nas je naprosil, da sporočimo Ameriškim Slovcem, v imenu dr. Gregorija Rožmana, sledeči božični pozdrav:

"Gotovo noben drug praznik ne vzbuja toliko spominov in miselj na ljubi domači kraj, tam daleč onkraj morja, kot prav božič.

Če smo se že v adventu spominjali, kako hodijo doma v zgodnjih jutranjih urah z bakljami po zasneženih potih in stezah k zornicam, kako da bi nam prav živo vstala pred očmi tista sveta pot z zasneženih bregov in vrhov k polnočnici... Morda jo bo tudi letos tako hodil vaš sivi oče, morda sključena mati, ki ste jo pustili doma... ali pa brat, sestra, otrok, sinček in hčerka!

"Ko prihajam ravno za praznike med vas, ljubi ameriški Slovenci, poslan od nadškofa dr. Rožmana, vam najprej osebno prinašam njegove najiskrenejšje pozdrave in božične čestitke. Naročili pa so mi tudi nešteti drugi iz številnih krajev, naj grem to in to družino osebno za božič pozdravit. Ker tega seveda ne bom mogel, dasi bi rad, vam tako izročam najlepše bo-

žične pozdrave s prav posebno željo:

"Naj bi vam vsaj božič oživil ljube spomine na rodni dom. Da bi v vašem domu zadišalo po mahu, smrečju in kadilu, kakor v domačem kraju!

"Da bi očetje blagoslovljali dom, kakor ste ga nekoč doma. Da bi vsaj za sveti večer svojim otrokom in vnukom pripovedovali o prisrčnem praznovanju in prelepih običajih, ki jih imamo v starem kraju.

"Saj bo zlasti božično praznovanje vzbudilo in utrdilo ljubezen do rodne zemlje, materinega jezika, do vere staršev in njih prelepih starih šeg in običajev. "To vam bo prineslo največ svetonočne sreče in miru, bodite prepričani! V ti želji vsem najlepši božični pozdrav in — do svidenja! — Rev. Vital Vodušek.

Častno priznanje

Uprava tiskarne "Ameriške Domovine" je dobila za božič častno priznanje in diplomu od strani države Ohio, ker je naše podjetje tekom zadnjih šest mesecev poslovalo brezhibno in brez vsake poškodbe enega ali drugega službenca. V naši tiskarni in v uradu je skupno uslužbencev, dočim raznaša 28 dečkov "Ameriško Domovino."

Amerikanci priznavajo naše

V vrsto umetnosti spada tudi maskiranje igralcev oziroma oseb, ki nastopajo v gledališčih. Vse je odvisno od tega, kako je maskiran igralec ali igralka, da pravilno predstavlja osebo, katere vlogo igra. Med Slovenci imamo topoglednega umetnika in to je Mr. Matt Grdina. Sloves o njegovi umetnosti v maskiranju je dosegel tudi Amerikance in za najboljše igre kličejo našega Matta, da pride maskirat. Tako mu je bila nedavno poverjena naloga, da je maskiral igralce za opero Tannhauser v Severances dvorani in sicer tri večere. Poklical ga je na delo Cleveland. Simphony orkester. Oni dan je maskiral v Hanna gledališču za opero Electra. Poklicala ga je organizacija Heights Temple Ass'n in je moral maskirati 100 oseb. Vidi se torej, da je Mr. Matt Grdina res pravi mojster v tej stroki in mu čestitamo.

Zdravila za papeža

Odkar se je naznanilo, da je papež Pij zbolel, so začeli prihajati iz vseh strani širnega sveta nasveti v Vatikan, po pošti, po radio, po brzojavu, telefonu ali osebno. Ljudje priporočajo papežu vsakovrstna zdravila. Tekom enega samega tedna je dopisalo nad 20,000 takih dobrohotnih nasvetov. Papež je odredil, da se njegovi tajniki slehernemu pismeno zahvalijo za prijaznost.

Ali veste?

Nad 50 naših slovenskih mož in žen, fantov in deklet je dobilo letos ameriške državljanske papirje v Clevelandu. Kot nam kažejo naši zapisniki od leta 1920 naprej smo dobili v Clevelandu skoro 14,000 Slovencev za ameriške državljane.

Upanje za boljšo bodočnost in strah pred deportacijo naganja tisočero tujcev v Ameriki k državljanstvu

Washington, 19. decembra. Državljanški oddelek ameriške vlade poroča za božič, da ni bilo še v vsej zgodovini Zedinjenih držav tako silnega pritiska za ameriško državljanstvo kot ravno letos.

Stotisoči pričakujejo, da si bodo izboljšali svoj materialni in državljanski položaj v Ameriki, ako dobijo ameriško državljanstvo. Nadaljnji stotisoči se pa zopet bojijo, da bodo deportirani, ako ne postanejo državljani.

Resnica je, da prihodnji kongres ne bo nič kaj prijazen in naklonjen onim, ki niso ameriški državljani, pa se nahajajo že nad 10 let v Ameriki. Vlada smatra, da ni pošteno napram deželi, kjer tujcemci dobivajo

svoj kruh, da se ne pobrigajo za državljansko pravico.

Na vsak način je toliko gotovo, da bodo tekom prihodnjega zasedanja kongresa postrili nasebiške in državljanske postavne. Nativistični in nekateri fanatični kongresniki so mnenja, da je v Ameriki skoro 10,000,000 tujcemcev, ki se niso nikdar pobrigali za državljanstvo, a so vselej v prvi vrsti, kadar se gre za godrnjanje proti vladi Zedinjenih držav.

Tekom letošnjega leta se je po vseh Zedinjenih državah priglasilo do malega pol milijona tujcemcev, ki so izjavili, da bi radi postali ameriški državljani. V bodočem letu se pa pričakuje še večjega navala na državljanske urade.

200 ljudi ubitih v potresu v San Salvadorju

San Salvador, 20. decembra. Stotine oseb je bilo ubitih ali ranjenih v silnem potresu, ki je prizadelo mesto San Vincente v republiki San Salvador. Nad 200 mrtvih trupel so že potegnili iz ruševin. Skoro vse mesto je porušeno. Tudi vasi v okolici mesta San Vincente so močno prizadete. Gora Santa Rita v bližini San Vincente je postala radi potresa vulkanična. Voda, ki je izvirala v gori, je postala žveplena in nevarna za pijačo. Dva vlaka zdravnikov bolniških strežnic sta odpeljala kmalu po katastrofi v San Vincente. Potresi se nadaljujejo, dasi ne s tako silo kot prvi sunki, ki so se pojavili 10 minut do desete ure v nedeljo zvečer.

Moka je dražja

Iz Chicago se poroča, da se je cena pšenice dvignila tako visoko, da bo v najkrajšem času podražen kruh. Cena pšenici ni bila še tako visoka od leta 1929, kot je letos. Evropa mrzlično kupuje ameriško pšenico, dasi pšenični pridelek v Ameriki letos ni bil zadovoljiv. Bušelji pšenice velja danes na tržnici \$1.13, dočim je bila cena lanske leto samo 87 centov.

Naš poslanik

Iz Washingtona smo dobili od kraljevega jugoslovanskega poslanika dr. Fotiča sledeče pismo: — "Približujejo se božični prazniki, ki bodo enako v stari domovini kot tu v Ameriki razsvetlili domove in srca naših rojakov katoliške vere. Jaz želim vsem tem častnim in dragim mojim sorojakom in domačim mnogom uspeha, sloge in miru na domu in povsod, zraven pa lojalno, verno misel za našo skupno, veliko in slavno rojstno domovino. — Poslanik Fotič.

Novi uradniki

Društvo Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ je včeraj izvolilo sledeči odbor za 1937: predsednik Stanley Dolenc, podpredsednik Charles Skulj, tajnik Jos. Rudolf, blagajnik J. Branisel, zapisnikar Jos. Grdina, računski nadzorniki: L. Bandi, Fr. Petrič in F. Lavrič. Vrtar J. Avsec. Za konferenco SND John Zalar.

Božična izplačila

Nekoliko milijon dolarjev bodo izplačala štiri zamrznjene posojilnice in Standard Trust banka te dni svojim bivšim vlagateljem. Povprečna dividenda znaša pet odstotkov. * Stanje Franklina Roosevelta, predsednikovega sina, se je precej izboljšalo.

Fordove tovarne zaprte, ker je radi štrajka v lovarnah za izdelovanje avto delov zmanjkalo materiala. Nadaljnji štrajki

Detroit, 19. decembra. Več avtomobilskih tovaren je bilo te dni prisiljenih zapreti, ker ne morejo dobiti iz drugih tovaren posameznih delov za sestavljanje avtomobilov. Med drugimi je zaprta tudi Fordova tovarna, kjer zbirajo avto komade.

Do katastrofe je prišlo v času, ko je bila avto industrija najbolj zaposlena. Do 120,000 avtomobilov se je zgradilo vsak teden tekom zadnjih dveh mesecev, pa so se prihajala tako številna naročila, da jih tovarne niso mogle sproti izdelovati.

V Rouge tovarni, kjer se izdelujejo Fordovi avtomobili, je bilo odslavljenih 20,000 delavcev, ker niso imeli na rokah potrebne materiala za sestavljanje avtomobilov. Poroča se tudi, da je bila prisiljena zapreti tudi Fordova tovarna v Buffalo in Pierce-Arrow tovarna, tudi v

Buffalo. Fordovo podjetje je sporočilo javnosti, da bo prisiljeno prihodnji teden zapreti nadalje delavnice, ker ne prihaja material iz tovaren. Kakor hitro pride nov material se bo zopet začelo z delom.

Pričakuje se, da bodo v kratkem prizadete tudi delavnice General Motors Corporation. John L. Lewis, vodja gibanja za organiziranje avtomobilskih delavcev, je včeraj podal v Washingtonu izjavo, v kateri pravi, da bodo unije zahtevale od lastnikov avtomobilskih tovaren pravico kolektivnega pogajanja.

Zaprta je včeraj tovarna Kelsey-Hayes Wheel Co. v Detroitu, kjer izdelujejo kolesa za avtomobile. 5,000 delavcev je zaštrajkalo. Namen štrajka je prisiliti kompanije, da priznajo delavske unije.

Božično drevo

Iz Irondale, Ohio, se poroča, da je bil tam ubit Leo Adams, drvar, ki je sekal drevesa v gozdu. Velika smreka, katero je sekal, se je podrla in padla na Adamsa, ki je bil pri tem ubit. Ta slučaj nas spominja na očeta L. J. Pirca od "Ameriške Domovine," ki je ob božičnem času v letu 1890 sekal v gozdovih na Hrvaškem kot drvar in ga je ubilo pri tem veliko drevo, katerega je podsekaral.

Društveni asessment

Članstvo društev, ki pobirajo svoj asessment v S. N. Domu se opozarja, da se bo za ta mesec pobiral asessment zadnji dan v sredo 23. decembra, in to radi božičnih praznikov. Pričetek kot po navadi. Ne prezrite tega obvestila in poravnajte asessment. — Tajništvo S. N. Doma.

Relifne družine

Okrajna komisija, ki skrbi za relif brezposelnih, bo takoj po 1. januarju razposlala vsem relifnim družinam posebne pole, kjer so stavljena gotova vprašanja glede finančnega položaja brezposelnih. Vsaka družina bo morala odgovoriti na vsa vprašanja na dotični poli, ako želi še nadalje dobivati podporo. Vsi, ki so v resnici potrebni nadaljne podpore, jo bodo tudi naprej dobivali.

Banka plača

Common Pleas sodnija je odredila, da plača zaprta Standard Trust banka svojim vlagateljem \$700,000. Izplačila se bodo začela danes. Banka je dosedaj svojim vlagateljem izplačala 7 odstotkov vlog, in \$700,000, ki bodo izplačani te dni, predstavljajo nadaljnjih pet odstotkov vloženega denarja.

Ajdova moka

Se je čas, da naročite ajdovo moko. Kdor jo želi imeti, naj mi pošlje kartico, pa mu jo pripeljem. Jerry Stroin, R. F. D. No. 3, Geneva, Ohio.

Zadušnica

Na sveti večer, 24. decembra se bo ob polnoči brala peta sv. maša za pokojno Marion Cugel v cerkvi sv. Vida. Prijatelji in sorodniki so vabljeni.

Iz bolnice

S Svetkovo ambulanco je bila pripeljana domov iz Glenville bolnica Mrs. Marie Duša, 1129 E. 167th St.

Zelo važno

Nocoj večer je pevška vaja Baragovega zbora. Zadeva je nujna in važna.

Zrakoplovni promet

Tekom novembra meseca so razni zrakoplovi pripeljali v Cleveland in odpeljali iz Clevelanda 8.156 potnikov. Kot znano, ima mesto Cleveland največje in najbolj urejeno zrakoplovno pristanišče v Ameriki.

Popravek

Družina Sajovic je v zahvali za pokojnim Frank. Sajovicem pomotoma izpustila ime Terezi-je Kmet, ki je darovala za sv. mašo, za kar naj ji bo izrečena iskrena zahvala.

Asessment

Nocoj večer od 6. do 7. ure bo tajnica društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ pobirala asessment v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, leto \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Fosamezna številka, 3 cence.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$6.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cence.

JAMES DEEVEE and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.
Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 300, Mon., Dec. 21, 1936

Božične misli

V lepih božičnih praznikih, zlasti na sveti božični večer, bodo romale misli naših zlasti starejših ameriških naseljencev, v domovino. Naše duše in trudna telesa od trdega dela, bodo iskala tolažbe in pomoči.

Po tisočerihih domovih v naši rojstni domovini bo marsikje jok, lakota, beda, tudi ob božičnih dnevih. A naši ameriški bratje in sestre bodo pogrešali domačnost in toploto domačega kroga, saj se bodo spominjali svojih mamic in očetov, bratov in sester v domovini, od katerih jih je pred dolgimi, dolgimi leti ločila grenka usoda življenja, in skoro nimajo prilike, da bi se kdaj vrnili k zibelki svojega rojstva.

Kljub vsemu temu, bratje in sestre, kdor ima vero v duši, bo zamogel obhajati sveti večer in lepe božične praznike tudi v Ameriki na priprosto, toda iskren način. Spomnimo se na Odršenika, ki ga proslavlja božič. Prihajaja na svet kot dete, v plenice zavito in v jasli položeno. Ves je reven in zapuščen, pa je človek in pravi — Bog!

Mnogo današnjega sveta se je odtujilo božičnemu Detetu. Ljudem se je tako težko otresti iz glave moreče skrbi za vsakdanji kruh, srca mnogih so že silno upehana od neprestanega pogona za minljivimi dobrotami. Taki ljudje gotovo ne iščejo Deteta, pač pa iščejo človeka, ki bi jim dal kruha in dela, ki bi jim enkrat za vselej podelil svobodo dostojnega življenja.

Za današnje čase, ko so še tako polni bede in pomanjkanja, ima božični praznik še prav poseben pomen. Našim razmeram najbolj popolnoma odgovarja božični praznik. Stvarnik, ki stopi na zemljo, zahteva pravičnost in ljubezen. Pravičnost do vsakogar zahteva Stvarnik, da živi človeka vredno življenje, da ima dovolj hrane, dostojno stanovanje in spoštovanje od vseh, kadar je spoštovanja vreden.

Ni dovolj, da se potlačim daje pogum in da se za nje zanimamo in da jim govorimo o ljubezni. Preden kdo govori o ljubezni, mora izpolniti pravico. Začetek vsake ljubezni do bližnjega je pa pravica!

Mnogo naših ljudi, ki so se izselili v širne dežele sveta so radi izkoriščevanja močtcev, drugi pa zopet radi svoje lastne krivde, prišli ob delo in kruh. Mnogi so pri tem zgubili vero in Boga in so čisto pozabili pri tem tudi na svojo domovino.

V njih dušah in srcih ni več svetega večera in ni več božiča. Na božje Dete so zdavneje pozabili. Žalostno bo po takih domovih, ako imajo domove. Biti brez Boga in vere je žalostno, bridko in krvaveče. Če se vrnemo ob božiču k Stvarniku, k Detetu, bomo imeli vsaj duševno tolažbo, pogum bo narastel, in marsikdo se bo zbudil iz duševne otroplosti k novemu življenju, ki mu bo pomagalo tudi v vsakdanji borbi za pošten kos kruha.

Božični zvonovi bodo letos bolj kot kdaj prej klicali k pravičnosti in ljubezni do svojega bližnjega, kakor je to učil Krist, ko je šel med narode in jim govoril, da je poslanec Boga, ki želi rešiti človeštvo zavisti, sovražnosti, preliivanja krvi in jim vcepiti v neumrljive duše krščansko ljubezen do Boga in do bližnjega.

Iz jaslic nas bo pozdravljalo božje Dete, na čigar ramah sloni svet, ki bi bil srečen in skrajno zadovoljen, če bi poslušal nauk božjega Deteta: ljubi svojega bližnjega kot samega sebe!

Ponižani in razžaljeni, lačni in potrebni imajo v betlehemske Detetu svojega najbolj ubogega brata. Tudi najtežji časi minejo, in kot vselej za dežjem posije solnce tako se spremenijo tudi časi v življenju nas vseh.

Vernega človeka radi tega tudi velike stiske ne bodo spravile v obup in ob vero, ker tedaj trpi dvojno, duševno in telesno. Naj še tako divjajo viharji, luč srčnega miru ne bo nikdar ugasnila, ker ta luč se ne hrani s pozemeljskim oljem.

Spomnimo se ob božičnem času na trpljenje svojega bližnjega, katerega poznamo, skušajmo mu olajšati vsaj deloma gorje in spremljamo ga ob vsakem času iskreno in bratsko po življenja trnjevi poti. Božič je dan, ko lahko o tem premišljujemo, kajti božje Dete je prišlo na svet za priprosti narod, ne za narodne izkoriščevalce. Pomagajmo si medsebojno in Bog nam bo pomagal!

V tem prepričanju naj vam bodo vsem skupaj kar mogoče zadovoljni, mirni in upalpolni božični prazniki!

Zabavni večer društva Zvon

Kakor vsako leto zadnjih petnajst let, tako tudi letos prireja pevsko društvo Zvon lepo domačo zabavo na takozvani Silvestrov večer, 31. decembra, v S. N. Domu na 80. cesti; začetek ob sedmih zvečer. Ker je to eden tistih večerov, na katerih se vsak rad malo pozabava v veselju družbi, pa najsiho star ali mlad, vesel je vsak rad. Zato bo za vse udeležence te prireditve preskrbljeno vsega dovolj in ne bo manjkalo ničesar.

Program bo zelo različen. Najprej nastopi pevski zbor Zvon, ki bo zapel par pevskih točk pod vodstvom g. Ivana Zormana. Potem se bo servirala fina in okusna večerja, seve s prilivnim ohajčana ali pa s čim drugim, kakor bo pač kdo želel. Za plesalželjne bo pa skrbel Mr. Matt Hojer-Arko in njegov štab. Da bo pa možno odboru Zvona vsem točno in natančno postreči, je za seveda potrebno, da si vsak vstopnico nabavi vnaprej. Kajti za to prireditve se ne bo prodajalo vstopnic pri

vstopu v dvorano. Vstopnice se lahko dobe pri pevcih in pevskih Zvona, kakor tudi pri oskrbniku SND.

Cenjeno občinstvo se prav prijazno vabi na ta veseli in zabavni večer, z zagotovitvijo, da boste imeli lepo zabavo in fino postrežbo. Pridite! Vas vabi odbor.

Končno želimo vsem prijateljem in ljubiteljem lepe slovenske pesmi veselo božične praznike, zdravo in veselo novo leto 1937. — Za odbor:
S. Paulin, tajnik.

Naši hčerki Alice v spomin

Cleveland, O. — Sedmi mesec že teče, kar si nas zapustila. Nam se zdi, da je to že cela večnost. Nešteto solz smo potočili za teboj. Noč in dan jokamo za teboj, najdražjim bitjem. Kako so tvoje nežne rokice objemale svojo mamico in kako so tvoje očke milo zrla na svoje starše. Oh, da bi nas tvoje mehke ročice še enkrat objele in tvoje mile očke še enkrat pogledale in da bi nas tvoja usteca še enkrat poklicala z imenom: ata, mama!

Ah, kako nam je bilo pri srcu, ko smo zvedeli, da te ne bomo več videli živo! Kako je bilo tvoji mamici pri srcu, ko je zvedela, da ne bo njenega deteta več živega! Kako se nam je žalostno trgalo srce, ko so te deli v rakev, kjer so počivale tvoje sturte kosti, ki si bila ponesrečena na cesti. Tega ni mogoče zapisati. Samo taka mati, ki je žo to skusila, more te bolečine zapopasti.

Mila naša hčerka, kaj naj ti damo za božič? Vzemim materino srce in ga nesim gori pred Stvarnika in potem bova skupaj v nebeskem veselju. Saj sem itak vedno s teboj in vedno si mi pred očmi. Se vedno mi je živo pred očmi, kako si lepo molila, ko sem te devala spančkat, kako si sklepala rokice in ponavljala molitve za menoj. In enako tudi zdaj, ko sem te prekrizala. Toda tvoje srce se zdaj v nebesih veseli, moje pa tukaj na zemlji solzi.

Kako si bila srečna in vsa blažena, ko si šla k prvi spovedi in potem k prvemu sv. ohajilu. In kako je bila tvoja mamica srečna s teboj.

Pa kako si se mi, revica, smilila, ko si morala vsak dan tako daleč v šolo. Pa kljub temu si šla vsak dan k sv. ohajilu, ko si tako hrepenela po Jezusu.

In zadnji dan, ko si šla v petih minutah od svoje mamic, očeta, brata in sestrice ter stopila pred tvojega dobrega Stvarnika z angeljskim srecem in dušo. Saj ni za popisati naših bolečin. . . .

Te naše rane se ne bodo zacelile, dokler ne bomo zopet vsi združeni nad zvezdami. Takrat se bodo šele naše solze posušile. Do tedaj bo pa tvoj grob zelen in s cvetjem okrašen. Cvetje pa združimo z našimi solzami.

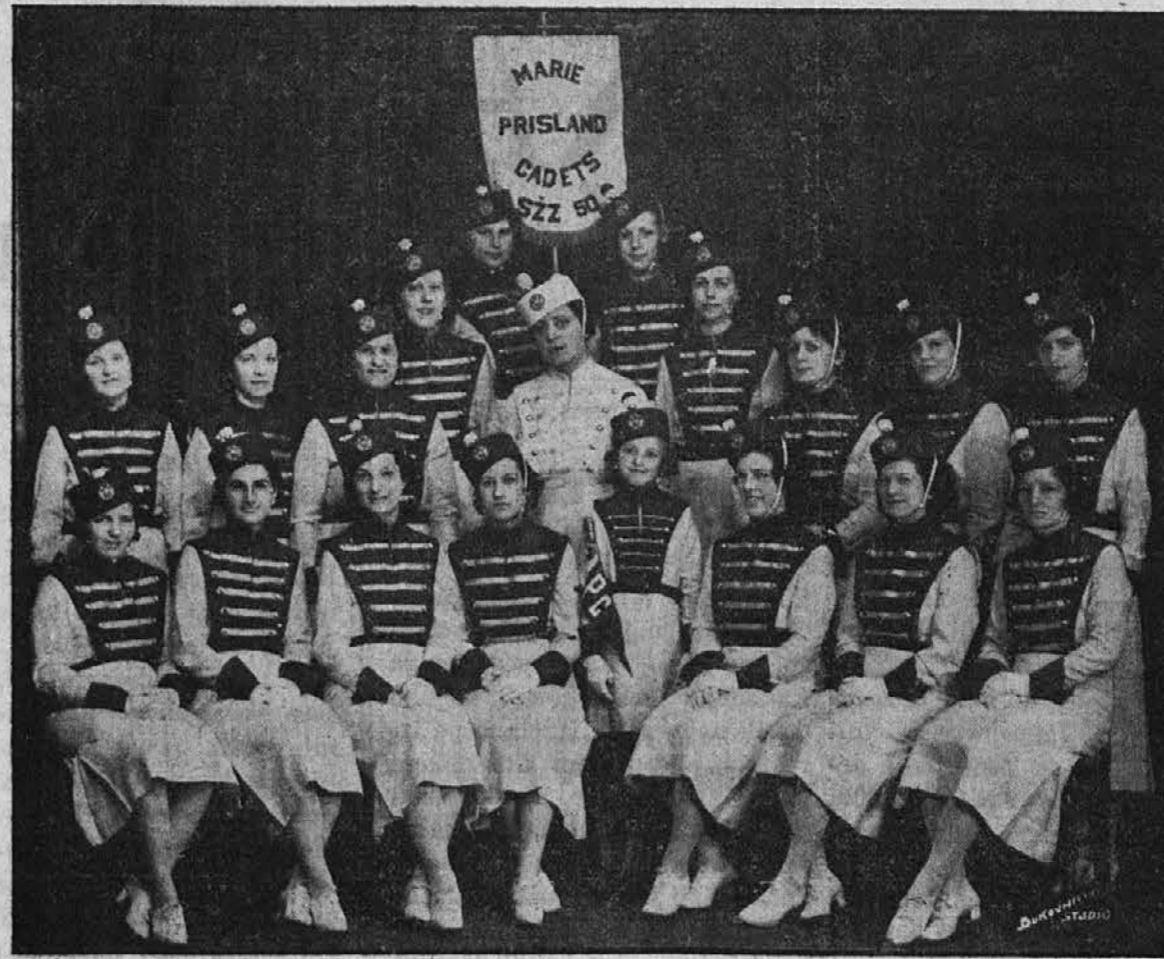
Draga in nepozabna naša Alice! Le veseli se mad angelji v nebeskih višavah in prosijo za nas, da se enkrat skupno veselimo v kraju večnega veselja. Edina tolažba je za nas to, da svetli križ nam govori, da vidimo se nad zvezdami. . . .

Ana in Majk Pineulic, brat in sestrica.

Srečne in zadovoljne praznike!

Cleveland, O. — Štirj in dvajset let je že minilo, kar sem zapustila domačo grudo, mater (sedaj že pokojno), sestre in druge sorodnike in prijatelje. Rekla sem vam: čez štiri leta se vidimo! Ali že dvajset jih je zraven. Sedaj ne vem, če bom še hodila po lepi dolenski Mirni in pa prijaznem Trebnjem, kjer sem hodila v šolo z Mežnarjevo Ano in Travnikovo Ano. Ali se še spominjate? Ali še veš, kako si rum kuhala za popotnico? Prav dobro je prišel za notranje ministre tolažiti, ki

MARIE PRISLAND CADETS—DRILL TEAM PODRUŽNICE ST. 50 SZZ. CLEVELAND, OHIO

Ta skupina deklet je posetila četrto redno konvencijo Slovenske ženske zveze, ki se je vršila letos v Milwaukee, Wisconsin.

Od leve na desno sede: Anna Slapnik, Frances Mačeroč, Mollie Martinčič, Alice Sečnik, Maskot Corrine Novak, Stella Zabukovec, Marie Benovol, Anne Smolick.

Stojijo: A. Lausche, Rosalia Jerman, Antonia Tanko, Mary Palčić, Frances Kure, načelnica Albina Novak, Jean Križman, Frances Konjar, Maymie Perše, Jennie Suhadolnik, Anne Pižem.

hočejo biti na morju gospodar. Ravno na Miklavžev dan sva prišli k Mr. in Mrs. Praznik na Hale ave., s prijateljico Josephino Gliha, prej Mrhar. Imeli pa sva smolo, da nama niso hoteli odpreti, ker je bila že ena ura ponoči. Imeli sva kašipota, ki ga Praznikovi niso poznali, zato mu niso odprli, ko je klical. Zunaj je bilo mrzlo, pa sva začeli sami klicati. Ko so pa zaslislali mili ženski glas, so bila pa takoj vrata odprta. Torej sem prvi dan v Ameriki spoznala, da imajo tukaj ženske večjo besedo kot moški.

Potem je bilo pa dosti veselja, ker od vseh kotov so skupaj lezli znanci. Ko sva se zjutraj zbudili, nisva videli drugega kot di min pa tiste črne hiše. Kakšna žalost me je obšla, ko sem se zdomislila na božič tukaj in v domovini. Dobro je bilo, da smo bile vse iz istega kraja doma, da smo si lahko potožile. To je bilo prvi dan.

Drugi dan smo hotele iti do svojih prijateljev in znancev. Seve, Praznikovi so šli z nama. Peljali smo se z ulično železnico v Newburg. Pa smo imeli smolo, da smo stopili iz kare na Kinsman rd., mesto na Union ave. Potem smo pa iskali naš naslov celih pet ur. Pa še ob kakšnem vremenu, v dežju in snegu, pa še najino težko prtljago s seboj. Naš kašipot je končno najel nekega starinarja s konjem, da nas je peljal na Union ave. Tam je izročil in zaupal starinar konja meni, mi dal vajeti v roko, drugi so šli pa iskati hišnih števil. Ura je bila že deseta zvečer in morali so nesti nosove prav do hiše, da so videli številke. No, končno smo pa je dobili pravo. Starinar je računal tri dolarje za ta mali trud kar se mi je zdelo strašno drago.

Tone in Pepca Kordan sta nas prijazno sprejela. Čudila pa sta se, da prihajamo v vezite tako pozno zvečer. Res, iskali smo stanovanje kot Jožef in Marija v Betlehemu. Razlika je bila ta, da smo imeli mi konja, sv. družina pa le oslička.

Tako sem doživela svoj prvi božič v Ameriki in upam, da bo 25. boljši. Lepe pozdrave vsem

only 4 DAYS TILL XMAS

mojim prijateljem v Ameriki in v domovini, posebno pa Anici Travnik in Anici Sila v Trebnjem. Angeli in njeni družini v Brezovem, Ani Zidar in Mariji Strah v Tihobaju, mojim sestram, Poloni in Marički ter njeni družinam v Mirni. Pozdrav bratu Jakobu v Ihanu in vsem drugim prijateljem.

Helen Lukanc in John, 698 E. 159th St.

Če verjamele al' pa ne

Ve-sele in zelo srečne božične praznike vam želi vaš Jaka v nadi, da se bomo v prihodnjem letu 1937 še dostikrat veselo zasmajali kake dobri šali v tej koloni.

Fantje in pa dekleta, dobro se držite čez praznike!!!!

Ko je umrla Katra Narobe, je vzel to izgubo njen mož Janez z različnimi občutki na znanje. Trideset let zakna dajo gotovo dosti gradiva za taka čustva. Saj človek gotovo pogreši tovariša tridesetih let. Solznih oči je držal Janez roko svoje umirajoče žene, ki je komaj slišno dihnila: "Na svidenje v nebesih, ljubi Janez."

"Na svidenje," je dal vklesati Janez v kamen na njenem grobu ter zopet opravljal svoje delo v svoji grocerijski prodajalnici.

Janez je bil mož velike postavne in sila dobrega srca. V tridesetih letih zakona ni ničesar storil, da se ne bi prej posvetoval s Katro. Tudi ni bilo to priporočljivo, kar je Janez do bro vedel in se po tem ravnal.

Drugi dan po pogrebu se je Janezu zdelo, kot da je bil dolgo čdsoten in da bo moral to svojo odsotnost opravičiti pred Katro. Nehote je pogledal na mesto za prodajalno mizo, kjer je navadno sedela njegova Katra pri blagajni. Kar odleglo mu je, ko je videl, da Katra ni tam in da se mu ne bo treba opravičevati.

Janez je zopet našel svoje stare prijatelje, s katerimi je spil kak kozarec vina in marjašal so

par uric. To je bila zanj nova prostost, katere ni bil vajen. Zdaj je lahko rekel, kar je hotel ne da bi bil moral prej svoje besede tehtati in premišljevat, kot je moral prej pred svojo Katrico, ki je bila vedno pripravljena ekseplodirati za vsako najmanjšo stvar.

Res, lepo življenje je imel Janez vse dotlej, da so ga nekega dne pobrali na cesti iz njegovega avtomobila, v katerega se je zaletel neki drugi, če se ni mar on v drugega, kar je nazadnje vseeno. Odpeljali so ga v bolnico in spotoma si je mislil, če ni morda zdaj prišel čas, ko se bo zopet srečal s svojo Katro v nebesih. Malo ga je skrbelo, če bo Katra zadovoljna z njegovim življenjem in poznim prihajanjem domov od marjaša, kar mu je ona ušla v nebesa.

Sicer si je res Janez malo mislil, da morda pa on ne bo gori v nebesa prišel in se bo tako izognil ostremu pogledu Katrine-mu in njenemu jeziku. Kaj se ve.

V tem je pa Janez izgubil zavest vsled velike izgube krvi in naenkrat je zaslislal okrog sebe plahutanje peruti in začutil je, da se je dvignil s postelje in se plava skozi okna bolnišnice in visoko gori nad mestom v sinje nebo. Okrog njega so bili angeli, ki so ga držali pod pazduho in ga obletavali.

Janez je pogledal po teh angeljih, nadejajoč se, da bo kje uzrl svojo Katro, ki mu je pri letela naproti. Pa je ni bilo.

Pred nebeskimi vrati je Janez srečal kor kerubinov in serafinov, ki so prepevali nebesko slavo in zopet drugi kori angeljev so trobili na nebeske trombente, da je bilo res lepo, Janez se je čutil zelo počaščenega, da so ga v nebesih tako lepo sprejeli.

Janez se je oziral na vse strani po teh dolgih, z zlatom tlakovanih cestah in pričakoval, da bo vsak čas privihrala izza katerega vogala Katra in se mu vrgla okrog vratu. Toda Katre ni bilo od nikoder. Najbrže je bila kje zadržana, ali je pa kje ob kakem fencu slonela in klepetala s sosedomi.

Mislil je že vprašati sv. Petra, da bi mu povedal, kje stane njegova Katra, pa se je premislil, češ, ga bo že našla. Sicer se pa njemu ni posebno mučilo, da bi se srečal s Katro, ker je že naprej vedel, kako bo upotala zaradi tistih dolgih ur, ki jih je presedel pri marjašu.

V tem premišljevanju ga je zmotil njegov prijatelj Tone, ki je umrl pred kakim pol letom in s katerim sta toliko noči premarjašala. In glej, Tone je imel v roki prav tiste oguljene karte, na katere sta igrala še zadnji dan pred Tonetovo smrtjo. Tone ga je veselo sprejel in povabil, naj bi jih malo vrgla. Ker se je Janez bal, da ga ne bi zalotila pri marjašu Katra in ker je vedel, kako je ona sovražila kvartanje, je vprašal enega kerubnov, če je v nebesih marjaš prepovedan. Kerubin se mu je ljubeznivo nasmehnil in rekel, da je v nebesih dovoljeno vse, kar zadovolji nebesčane. Vendar, zaradi večje previdnosti in radi Katre, ki bi utegnila vsak čas od kje priti, sta se skrila za velik oblak in jih zalotela metati.

"Saj je tukaj prav prijetno," je pripomnil Janez Tonetu, "če si se vedno ne bal, da bo prišla iznenada od kje Katra. Se reče, saj bi jo rad videl, ampak zdaj je, ko jih tako lepo mečeva, naj pa le še počaka, kjer je."

"Zakaj pa ne govoriš s sv. Petrom," mu reče Tone. "Vidi e ti na obrazu, kako te skrbi radi Katre. Nisi več tak, kot si bil na zemlji po Katrini smrti. Saj sem te videl snoči, ko si prišel v nebesa, kako si stopal po prstih in se boječe oziral okrog. Najboljše je, da prideš stvari do dna takoj!"

Drugo jutro je šel Janez res v nebeskim vratom, da govori s sv. Petrom. Ta je ravno obratila liste v debeli knjigi, ko zagleda Janeza.

"Aha, ti si Janez Narobe, kaj ne?" ga prijazno nagovori sv. Peter, "kaj bi pa rad?"

"Zvedel bi rad za naslov gope Katre Narobe, moje žene. Objubil bi mi je pred smrtjo, da se bova videla v nebesih, pa je ni od nikoder."

"Katra Narobe," je zamomljal sv. Peter in obrnil liste v knjigi pri črki N. "Well, tukaj e ni zapisane."

"Pa bi morala biti, saj je že dve leti, kar je umrla."

"Narobe," — je nadaljeval sv. Peter. "Aha, tukaj stopi zapisano: Janez Narobe, sprejet v nebesa 2. avgusta 1936."

"To sem jaz," protestira Janez, "in jaz ne iščem samega sebe, ampak iščem mojo Katro, ki je umrla 16. marca 1934 ter bi rad zvedel za njen sedanji naslov."

"Tukaj v nebesih je ni ker sicer bi bila tukaj zapisana," mu razloži nebeski vratar.

"Pa saj to ni mogoče," je zajavkal Janez. "Saj bi morala biti tukaj Nikdar v svojem življenju ni pokusila pijače. Bila je tako dobra, da ni nikdar imela kakega veselja na svetu, niti ni pustila, da bi ga imel kdo drugi, na primer jaz, in zlasti jaz ne."

"Janez, tebi povem, ker sva prijatelja, da sem pridejo le oni, ki so na zemlji dobre volje in ki dopustijo tudi drugim, da se vsele življenja. Vsaka nerga, ki misli, da bo šla živa v nebesa, pa ne pride sem."

Janez se je zdelo, da postaja glas sv. Petra vedno tišji, kot bi prihajal iz velike dalje. Zdelo se mu je, da pada, vedno nižje in nižje in končno zaslisi glas zdravnika, ki je govoril s svojim tovarišem:

"Ja, precej ga je pobilo, pa se bo izlival. Uravnali mu bomo tistih par zlomljenih reber, ga trdno prevezali in v dveh tednih bo zopet zdrav."

Stari Jaka je sanjal

Tiho je zlezal ob mraku stari Jaka s senika. Hladno je bilo, burja je zavijala okoli oglov, da je moral zavihati suknjičev ovratnik. Zaprl je vrata za seboj in pogledal proti hiši. Medel soj je sillil skozi okno.

"Nocoj ne pojdem dol," si je rekel, "da mi ne bodo očitali, da sem jim v naslednjem na sveti večer. Starih kosti ne marajo več. Seveda, dokler sem bil mlad, dokler sem lahko garal."

Zavzdihnil je in stopil čez dvorišče. Oprl se je ob lesu in komaj jo je odrinil, s tako močjo se je burja zaletavala vanjo. Nekje za hišo je zalajal pes. Tiho ga je Jaka poklical in umolnil je. Da, le še pes ga je poznal . . .

Trideset let je bil Jaka pri Goleževih, trideset let je delal od jutra do noči. Potem so mu začela kolena klecati in roke so se mu jele tresti. Prej so ga vsi izpraševali: "Jaka, kako bi tole storil? Jaka, ali se bo tole daloro napraviti? In kako?" Potem pa nič več. Vsi so hoteli biti pametnejši od njega, vsi so hoteli več vedeti. Pa je nekega dne, ko so ga ujezili, šel na senik v seno in tam ostal. Le še delat in jest je hodil v hišo.

"Ne, nocoj me pa ne bo v hišo!" se je še enkrat odločil. "Za sveti večer jim ne bom delal nadloge."

In šel je po ozki gazi proti vasi. V krčmo je stopil in si naročil polič. Začuden so ga ljudje pogledali.

"Ali ste se sporekli, da si jim na sveti večer ušel?"

Jaka je samo odkimal, toda pri srcu mu je bilo hudo. In jezen je bil, sam ni vedel na koga.

Kar strpeti ni mogel pri miru. Plačal je in šel.

Mesečina je zavila vso dolino v čudno lepo tenčico. Vsa vas je ležala pred njim, po vseh hišah so migljale luči, vse so ga vabile.

Toda Jaka se za njihovo vabilo ni zmenil. Počasi je stopal v hrib, kar gazil je sneg, ki se mu je vdiral ponekod do kolena.

"Svoje znance pojdem obiskat," si je rekel. Da, svoje znance . . .

Domača hosta je bila na levi. Kolikokrat je tu sekal, kolikokrat se je potil, ko je spravljal hlode v dolino! In kolikokrat je opoldne v senci ves utrujen zaspal. In potem spodaj njive. Dolge, rodovitne njive. Sama črnica, težka in mehka, da bi jo človek z rokami razkopaval. Koliko voz žita je spravlil odtod na dom. Zadaj travnik. Koliko juter, še pred solncem je tu kosil, tista leta . . .

Da, tista leta, ko so bile še njegove kosti mlade . . .

Kar čutil ni, kako ga neso noge tja dol.

Dišča mrva, vroče solnce, kobilice, ki poskakujejo po golih nogah, ko premetava z vilami seno . . .

In Zefa . . . Da, takrat je bil še mlad. Še do tridesetega mu je manjkalo nekaj let. Drugo leto, ko je prišel h Goleževim služiti . . . Rada sta se imela. Zdad pa je Zefa že mrtva. Prehladila se je davno pred vojno in bolezen jo je vzela. Zvečer je hodil k njej. Ona je služila pri sosedu. Kolikokrat je stari Mrhar zagnal krepelce za njim,

če je preveč glasno hodil okoli hiše. In kadar so želi, sta se shajala pri potoku, tam pod jelšo, ki jo je lani vihar podrl. Da — tam pri potoku.

Sam ni vedel Jaka, kdaj ga je prineslo do potoka. Zdad je bil ves zamrzel, leden. "Takole mine vse," si je rekel Jaka, "vse bo led . . ."

Tako truden je postal iznenađa. Saj je bilo že pozno in dolgo je hodil. Iz cerkve so zvonovi že prvič vabili k polnočnici.

"Tja pojdem, da," si je rekel Jaka. "Pa malo se moram prej oddahniti. E, noge, noge, kako leno ste postale."

Kar z golimi rokami je odgrebel sneg s kamna. S tistega kamna, kjer je nekoč sedel z Zefo. Pa je malo sedel. V roke ga je izprva zeblo, potem pa so ga začele peči, kakor bi bil prijel za žerjavico.

"Reže, spak, reže," je dejal in se zasmejal. "O, kakšna bi bila Zefa zdajle, če bi prišla. Stara, zgubana, taka sirota kakor jaz."

Kako sta pa takrat plesala. Da, takrat po polnočnici, prvo leto, ko je on prišla k hiši."

Kar pred sabo jo je videl Jaka. Rdeča je bila v obraz kakor piruh in smejala se je, da je kazala bele zobe. On pa je s petami udaril ob tla. In skoraj padla bi mu bila takrat, ko je godec nehal. On pa je vrzel kar goldinar na mizo in velel godecu: "Le še enkrat nategni svoj meh!"

"O, Zefa zefasta!" Še zmeraj jo je videl pred sabo. Tako živo, da kar ni slišal zvonov, ki so že drugič klicali k polnočnici.

Nič več ga ni zeblo, čeprav je pihala burja kakor skozi raztrgan meh.

Jaka je sanjal o svoji Zefi. In sanjal je še zmeraj, ko se je polnočnica začela.

In sanjal je še drugo jutro, ko so ga dobili mrtvega ob potoku . . .

Štefanov Lojze

Ze dolgo ga ni več med živimi, celo njegov grob je izginil na pokopališču. Vendar pa nam je še v živem spominu, saj nam je bil zmerom v veselje in zabavo.

Nekoč smo ga opazovali, ko je klečal v spovednici. Duhovnik ga je vprašal, ali se spominja še kakega greha. Fant je pokimal z glavo in spovednik je nastavlil ušesa.

"Pel sem nekaj takega" . . . se je glasila samoobtožba.

"Kaj si pel?" je poizvedoval duhovnik.

"Kvante."

"Kakšne kvante?"

"Takole." Lojze je zamizal in zapel prav glasno:

"Mica, povej, povej, al' me še ljubiš kej? Jaz ti tako povem, da te ne smem."

"Dosti, dosti!" je hitel duhovnik. Lojze pa ni nehal poprej, dokler ni izpel do konca.

Kadar je bil Lojze sam doma, tedaj si je zmeraj izmislil kaj novega. Nekoč je uprizoril mrliča. Sredi sobe je postavil mrtvaški oder, truplo je napravil iz cunj, svečo pa je ukradel materi iz omare. Nato je sedel k vratom ter jih odpiral in zapiral. Pri tem se je priklanjal in ponavljal: "Zbogom!" Tako si je predstavljaj ljudi, ki prihajajo kropit in odhajajo iz sobe.

Njegovo počenjanje je opazoval vaški navihaneec. Brž si je poiskal palico in jo skrivaj porinil skozi okno tja, kjer je stal oder. Mrlič se je zamajal in počasi dvignil. Lojze je ubral iz sobe. Zdad pa ga je čakalo najhujše: oder je bilo treba podreti, a se ni upal nazaj v sobo. Moral pa je hiteti zakaj oče in mati sta bila že blizu doma.

Vzlic svoji preprostosti pa si je znal pomagati. Našel je drog in začel podirati oder sko-

zi okno. Kmalu je bilo po sobi vse razmetano.

"Kaj pa počenjanje?" je jezilo očeta in mati je zmajevala z glavo.

"Tatove preganjam," se je začel lagati. "Ali jih niste videli? Vse so nam hoteli odnesti."

Spet je pela šiba. Lojze je moral poklekniti in položiti očetu glavo med kolena. Bog ne daj, da bi se bil genil ali glasno zastokal.

Očetu Štefanu ni bila prav, da je jabolko padlo tako daleč od drevesa. Rad bi bil ponosen na svojega edinca, pa mu je delal sramoto. Zato ga ni puščal med ljudi, vedoč, da ga imajo za norca, kjerkoli se prikaže. Celu v cerkev ni več hodil, odkar ga je polomil v spovednici. Šel pa je z očetom na romanje k sveti Katarini, priprošnjici za pravo pamet.

Prišla sta mimo bistrega potoka. Tam so prale perice, oblečene v pisana krila in bele predpasnike. Takega prizora fant še ni videl, doma je bil vajen le otrok in starih mamic.

"Kaj je pa to?" je vpraševal očeta.

Oče je bil odločno proti temu, da bi se fant ukvarjal z dekleti. "Še tega mu je treba," si je mislil in odgovoril počasi: "Vidiš, to so pa goske . . ."

"A goske?" Fant se je nekam zamislil. Venomer je zastajal ter se oziral nazaj na perice.

"Kaj pa imaš tam zadaj?" je jezilo starca.

"Nič, nekaj bi vas prosil."

"No, kaj? Le govori!"

"Kupite mi eno tako gosko."

Starac ni rekel besedice. Prošnja za gosko mu ni ugalajala. Zaman se je trudil, da bi zamoril občutke doraščujočemu otroku.

DNEVNE VESTI

Skoro 60,000 tujcev v španskih armadah

Pariz, 19. decembra. — Parlamentarna komisija francoske vlade je včeraj sporočila javnosti, da se nahaja danes v Španiji 59,300 tujcemcev, ki se borijo v vrstah socialistov ali pa nacionalistov.

V gori omenjenem številu niso vključeni Mavri, ki se bore na strani rebelov, in katerih število znaša 24,000. Poročilo pravi, da se bori 30,000 Nemcev za nacionaliste, dočim je 12,000 Francozov v socialističnih vrstah.

Francoska komisija se je te dni vrnila iz Španije. Vlada Francije je sklenila, da bo nemudoma ustavila vsako nadaljno rekrutiranje za špansko civilno vojno. Francija nikakor ne more protestirati napram Nemcem, ki podpirajo nacionaliste, dočim sama dovoli, da stopajo Francozi v vrste španskih socialistov.

Nadalje je ista komisija naznanila, da se nahaja na fronti pri socialistih nad 2000 Poljakov in 10,000 Rusov, dočim so dobili nacionalisti nad 2000 Belgijcev, 500 Francozov in 800 Ircev. Zadnje čase prihajajo zlasti Irci na fronto, kjer pomagajo nacionalistom.

Trije otroci prijete kot morilci železnice

Texarkana, Texas, 19. decembra. — Tu so bili aretirani trije fantički, stari po 9, 11 in 12 let, ker so povzročili, da je skočil s proge neki potniški vlak Santa Fe železnice. Pri tem sta bila kurjač in strojevodja ubita. Otroci so izjavili, da bi radi videli, kako se vlak ponesreči . . .

Policijski ubijalec je vesel moritve

Pittsburgh, Pa., 19. decembra. — Martin Sullivan, 65 let stari policist, ki je včeraj ubil pet Hrvatov s svojim revolver-

jem, je izjavil, da mu ni prav nič žal za svoj zločin. Dobro ve, da ga čaka električni stol, toda to njega ne briga. Sullivan se je pred par leti poročil s 15-letno Helen Velja, ki ga je pa zadnji teden zapustila. Iz maščevanja je Sullivan ustrelil njenega očeta, mater, brata in dva soseda.

Novi uradniki

Društvo Cleveland št. 23 ZSZ je izvolilo sledeči odbor za 1937: predsednik Frank Glach, podpredsednik John Peltz, tajnik Louis Rozman ml., blaginjak Louis Rozman st., zapisnikar Jože Hočevar. Nadzorniki: Frank Mihelčič, John Kadunc in Adolf Mauser. Zastopnik Kluba društev SND Frank Glach. Zastopnika skupnih društev fare sv. Vida Jože Ponikvar in Louis Rozman ml.

Prijete podjetniki

R. Rankin in W. Ursprung, dva kontraktorja, sta bila aretirana od zveznih tajnih agentov, potem ko sta bila obdolžena, da sta silila delavce pri vladnih delih, da so delali več kot 8 ur na dan, kar je protipostavno. Postava pravi, da nihče ne sme delati pri vladnih delih več kot osem ur v 24 urah, razen v slučaju izredne nujnosti. Kdor krši postavo, je lahko zaprt za 6 mesecev in mora plačati \$1000 globe za vsak slučaj kršitve postave.

MALI OGLASI

Naprodaj je

pet lepih, doma pitanih prešičev, težki od 165 do 225 funtov. Dobite jih prav poceni ako se oglasite pri

Herb Arndt

Dock Road, Madison, Ohio. (300)

Išče se

člekle za delo v restavrantu. Plača po dogovoru. Vprašajte na 5238 St. Clair Ave. (301)

Voščilo!

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem mojim odjemalcem in prijateljem.

Zahvaljujem se za preteklo naklonjenost in se priporočam tudi za bodoče.

Zlasti se priporočam gospodinjam za nakup raznih potrebščin za praznike, kot fine sveže grocerije ter raznega svežega in posušenega mesa. Zmerne cene in izborna blago.

Albert Moren

grocerija in mesnica

908 Tuscarawas Ave.

Barberton, O.

Zahvala

Spodaj podpisana se zahvalita vsem udeležencem, ki so nama ob priliki 25. letnice poroke pridelali surprise party 5. decembra, ravno na rojstni dan moje žene. Presenetili so naju prijatelji v Društv. domu v Euclidu od Geneve do Loraina. Nikakor ne moreva podati vseh imen, ker so preštevilna. Obilna zahvala vsem, posebno Mr. Wan, ker je znal naju tako spretno pridobiti, da sva šla v dvorano, kjer bi moral biti surprise party za Andy Noča v dvorani, nazadnje sva bila pa midva potegnjena. Lepo se zahvaliva svojim otrokom, ki so stvar vodili tako tajno, da je bilo v resnici presenetljivo, zlasti zahvala hčer Marie Anna, ki je skrbela, da se je vse vršilo v polnem redu in Jim Rotterju za lep govor. Pozdrav vsem skupaj in iskrena zahvala še enkrat.

Anton in Mary Laurich

Euclid, O.

SPITE TRDNO, VZIVAJTE VASO HRANO

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Mnogokrat odpravi neprebavnost in zaprtnico

NAROČITE SI PROSTI VZOREC
Triner's Bitter Wine Co.
544 S. Wells St., Chicago, Ill.
Pošljite mi brezplačni vzorec.
Ime .....

V vseh lekarnah

Vesele praznike in srečno novo leto želita vsem prijateljem in znancem

JOSEPH in PAULINE BIRK

6220 St. Clair Ave.

GEORGE KOVAČIČ

6312 St. Clair Ave.

(V Hrvatskem društvenem domu)

JUGOSLOVANSKA BRIVNICA

Želi vesele božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem, znancem in obiskovalcem.

LUDWIG GUSTINCIC

GROCERIJA in MESNICA

6128 Glass Ave.

Priporočamo se za nakup raznega svežega in doma posušenega mesa ter fine sveže grocerije po zmerni ceni.

Želim vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto.

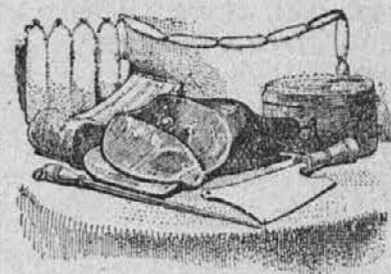
Vesele božične praznike in srečno novo leto želita vsem

MR. in MRS. FRANK SKUFCA

GOSTILNA

4017 St. Clair Ave.

Pri nas dobite vedno dobro 6% pivo, vino ter dober prigrizek. Se toplo priporočava, da nas obiščete.

FRANK CEBUL

MESNICA

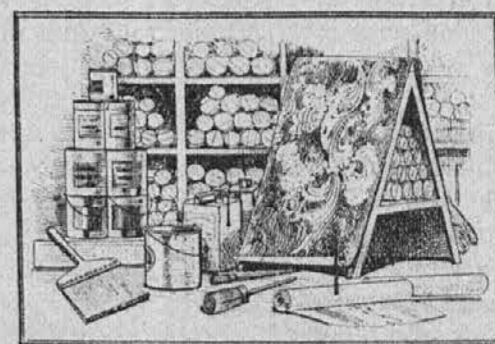
1147 Addison Rd.

GROCERIJA in MESNICA

14615 Sylvia Ave.

Pri nas dobite vedno prvovrstno sveže in doma sušeno meso. Se priporočamo, da si za božično kečilo nabavite mesenino in grocerijo pri nas ter boste gotovo zadovoljni.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem našim odjemalcem in prijateljem.

JOSEPH PERPAR

SLOVENSKI PAPIRAR in BARVAR

5805 Precser Ave.

Henderson 2573

Želi vesele božične praznike in srečno novo leto vsem. Se toplo zahvaljuje za naklonjenost in se priporoča še za naprej.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem gostom in prijateljem želita

MR. in MRS. FRANK ZUPANČIČ

BEER GARDEN

Najfinejše pivo in okusen prigrizek.

Domača kuhinja.

23126 St. Clair Ave.

Euclid, O.

GODINA'S

FRUIT & VEGETABLE MARKET

416 E. 156th St.

Vedno sveže sadje in zelenjava. Najboljše blago in nizke cene. VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE!

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem in prijateljem želi

COLLINWOOD HARDWARE

711 E. 152d St.

J. ZAVASKY

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem našim klijentom in prijateljicam iz srca želi

MARGIE'S BEAUTY SHOPPE

MARJORIE A. KRANZ, poslovođkinja

Najfinejša dela za dame po najnižjih cenah.

15706 Holmes Ave.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem gostom in prijateljem želi

MRS. F. MARINČIČ

BONDED WINERY NO. 131

15012 Sylvia Ave.

Najfinejša ohijska vina.

Hvala za tekoče in priporočilo za bodoče leto.

GERL'S CAFE

756 E. 200th St.

Slovenska gostilna najfinejšega piva in najboljšega vina. Okusni doma pripravljene prigrizek.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem gostom in prijateljem.

DEKLETA IN ŽENE

Sedaj je še čas, da si izberete fino, moderno, isto pleplo volнено "STERLING" sukno ali FUR COAT naravnost iz tovarne po veliko nižjih cenah kakor kje drugje.

STERLING SUKNJE lahko dobite sedaj po sledečih jako nizkih cenah: \$14.50, \$17.50, \$22.50, \$24.50, \$27.50, \$32.50, \$37.50, \$42.50, \$52.50 in več.

FUR COATS pa po \$66.00, \$79.00, \$120.00 in naprej.

Prosimo oglasite se, telefonirajte ali mi pišite, da pridem po vas in vas peljem naravnost v tovarno.

Vam se vljudno priporočam

BENNO B. LEUSTIG

1034 ADDISON RD.

Tel.: ENdicott 3426

Moj prvi obisk v domovini

Vedno sem rada čitala dopise, zlasti pa kadar je kdo opisoval potovanje v domači kraj. Zato sem se namenila, da tudi jaz nekoliko opišem svoje potovanje.

Skoraj je minilo 30 let, odkar sem z družino zapustila rojstni kraj ter prišla v Ameriko, kjer smo se najprej nastanili v Little Falls, N. Y. Potem smo odšli za boljšim zasluzkom v West Virginijo, zatem smo se pa naselili tu v Clevelandu, kjer živimo že zadnjih 26 let.

Tekom mnogih let, ki sem jih preživela tu v novi domovini, so mi mnogokrat poromale misli tja v nepozabni rojstni kraj, mnogokrat sem si zaželela videti svoje drage onstran morja. Letos pa se mi je ta želja izpolnila.

Dne 15. junija sem se zaeno z drugimi potniki odpeljala proti New Yorku, in 17. junija smo se vkrcali na parnik Normandie. Malo težko mi je bilo slovo od doma in svojcev, toda tolažila me je misel, da se ločimo samo za nekaj tednov. Tudi me je tolažila misel, da bom imela prijetno družbo v Mr. in Mrs. Smole, katerima se na tem mestu najtopleje zahvalim za usluge in naklonjenost tekom potovanja. Enako se zahvalim Miss Mary Skulj iz Milwaukee, Wis., ki je bila tako skrbna, ko sva se odpravljali k počitku v newyorškem hotelu, je vso posteljo pregledala, pa je ugotovila, da je popolnoma čista.

Vožnja ne bom podrobno opisovala, rečem le to, da je bila lepa in bila sem tudi še zadosti zdrava. Pod vodstvom g. Augusta Kollandra je vsakemu potniku zagotovljena prijetna vožnja, zatorej ga tudi vsakemu toplo priporočam.

Dne 24. julija smo dospeli v Ljubljano. Da bi me kdo pričakoval na postaji, nisem pričakovala, ker sem vedela, da nihče ne ve za moj prihod. Tako sem namreč sama želela, ker sem jih hotela presenetiti, kar se mi je pri sestri tudi posrečilo. Prišel pa me je pozdravit na postajo sorodnik moje nečakinje, prijazen gospod Radoslav Metelko, orožniški narednik v pokoj. Povabil me je na njih dom, toda počutila sem se tako, da sem si mislila, da bo najboljšje, če si v hotelu najame sobo ter si najprej dodobra odpočijem. Zato sem g. Metelku obljubila, da jih po zneje obiščem.

Drugi dan se odpeljem z vlakom do Logatca. Ko na tej postaji izstopim, mi je pa moj koveček delal preglatice. Pa se dobi prijazen človek, ki mi je pomagal iz tega položaja, in to je bil g. župan v Dol. Logatcu, ki mi je preskrbel tudi avtomobil za nadaljno vožnjo. Stopila sem v avtomobil in že smo zavili okrog hotela Kramar po cesti proti Rovtam. Naglo je brzel avtomobil, jaz sem pa gledala lepo obdelane njive na obeh straneh ceste. Lep je bil pogled na marljive delavce na logaškem polju. Toda glej, že je konec polja in vožnja postane bolj počasna proti poznanim gostilnam v Cestah. Tu pa zavije avto po poti proti ložanski dolini oziroma Zaplani. Pri Mescovem malnu pa sem prosila šoferja, naj ustavi, ker moja vožnja je pri kraju, dalje da bom peš hodila. Toda šofer me je hotel peljati prav do tja, dokoder sem namenjena. Komaj sem mu dopovedala, da je pot prestarna, kamor z avtom ne more, toda če je že tako vljuden, naj pusti avto tu ter naj mi nese kovček, s čemer je bil zadovoljen. Toda kovček je bil težak in ko sva dospela v Tranovrh, je bil šofer čisto premočen. Najbrž ne bo zlepa

pozabil, kako težko je nosil.

Zdaj sem bila na cilju in že zagledam hišico očetovo tam ob poti, okrog pa lep sadovnjak, delo mojega očeta. Ozrem se po njivah in zagledam sestro s hčerko Anico in zetom Lojzom. Vsi se ustavijo pri svojem delu in gledajo to čudno prikazen, ko vidijo prihajati semkaj po poti neko precej zavaljeno žensko in moškega, ki sopiha s težkim kovčegom v roki. Mislili so si, da je to gotovo kaka prekučevalka z blagom, katero bodo kar naglo odpravili.

Jaz jih ogovorim in pravim, naj kar hitro delajo, kaj bodo čas trčili, oni pa so si mislili — tako so mi pozneje povedali — "ta je pa precej predrzna."

Potem pa podam sestri roko in jo vprašam: "Johana, mar res več ne poznaš svoje sestre Mice?" Pa mi ni hotela verjeti in komaj sem jih pripravila, da smo stopili v hišo, in še potem je minilo dve uri preden sem sestro prepričala, da sem res prava. Rekla je: "Kako naj ti pa verjamem, ko nisi nič pisala, da prideš? Prav lahko je mogoče, da se hoče kdo nekoliko ponorečevati iz nas. Pa tu di pred 25 leti, ko sem te nazadnje videla v Little Falls, N. Y., si bila soha, zdaj te je pa že kar lepo za pogledat." Potem smo se pa vendar sporazumeli, da sem prišla na obisk iz Amerike in po dolgih tridesetih letih sem se spet nahajala v hiši svojega dragega pokojnega očeta. Kamor sem se ozrla, vse me je spominjalo očeta in mislila sem, da je bom kar žive kje uzrla. Toda oni počivajo že mnogo let na zaplanskem pokopališču.

Čez par dni pa je prišel pome moj brat Andrej in hči, nakar sem šla z njima v Rovte. Brat je rekel, da je isti dan dobil pismo od hčere iz Clevelanda, ko sem jaz prispela v Ljubljano, torej me ni mogel priti pozdravit na postajo. Potem so se pa začeli obisk. Odpeljala sem se v Stari trg pri Ložu, kjer sem nekaj časa tam živela, preden smo šli v Ameriko. Obiskala sem več domačih. Oglasila sem se tudi pri Bajerskih v Viševku. Povsod so me prijazno sprejeli in postregli.

Potem sem se odpeljala v Novo mesto na Dolenjsko, kjer živi moj brat Lovrenc kot železničar v pokoj. Ima lep dom v prijetnem kraju, kjer živi zadovoljno s svojo družino, včasih pa še malo na harmoniko zaigra.

V Ljubljani sem obiskala nečakinjo Avgusto, ki je šolska sestra, in nečakinjo Elviro. Obiskala sem bratranca Janeza Slabeta, ki ima tudi službo pri železnici ter živi s svojo družino v lepi Kolodvorski ulici na Vrhnikih. Tudi k Mariji na Brezje je bil moj obisk namenjen. Obiskala sem še mnogo drugih ljudi, do katerih sem imela od tukaj pozdrave. Tako mi je sedaj poznan tudi kraj Žužemberk na Dolenjskem, odkoder je tukaj dosti ljudi.

Želela sem iti v Dalmacijo, kjer mi živi teta Frančiška Spacapan, toda zdelo se mi je malo predaleč in tudi moji sopotniki so mi dali vedeti, da se v kratkem vrnejo. Jaz pa sem hotela tudi nazaj potovati v domači in prijazni družbi g. in g. Smole.

Kako hitro je potekel čas in treba se je bilo posloviti od dobrih sorodnikov in prijateljev, med kateri sem preživela nekaj tednov. Dne 10. avgusta so me spremili na kolodvor, in čez teden dni sem bila že pri svoji družini doma v Clevelandu. Sedaj pa se mnogokrat spominjam teh lepih časov kot lepih sanj, ki se tako malokomu uresničujejo, kajti na stotine in stotine je rojakov v Ameriki, ki bi radi obiskali svoje drage in svoj rojstni kraj, pa se jim ta želja nikdar ne izpolni. Toda kdor le more iti, bi mu svetovala, naj gre, zlasti tistim, ki so že dolgo v Ameriki in so na domači kraj že skoraj pozabili.

H koncu dopisa izročam najlepše pozdrave vsem čitateljem tega dopisa in lista, zlasti pa pozdravljam vse tam v domovini. Sličice, ki sem jih prinesla s seboj, mi bodo lep spomin. — Vesele božične praznike in srečno novo leto!

Mrs. Mary Hace,
1153 Norwood Rd.
Cleveland, Ohio.

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom,
6303 GLASS AVE.
HENDERSON 2978

Cimperman Coal Co.

1261 Marquette Rd.

HENDERSON 3113

DOBER PREMAG IN TOČNA
POSTREZBA

Se priporočamo

F. J. CIMPERMAN
J. J. PRERICKS

PRIDITE K NAM!

Kot vsako leto imam za božične praznike in novo leto

VINO

na drobno in debelo. Imam tudi vedno fin prigrizek.

Se priporočam in želim vsem rojakom vesele božične praznike in srečno novo leto 1937.

Anton Bašca

1016 E. 61st St.

POSEBNOST!

Deške in fantovske

SUKNJE

\$4.95, \$8.50, \$9.95, \$12.00

FRANK BELAJ
6205 St. Clair Ave.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vam želi

BLATNIK'S

6304 St. Clair Ave., zraven St. Clair kopališča.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Zalostnim in potrjim srcem naznanjamo vsem znancem, sorodnikom in prijateljem globoko žalostno vest, da je nagloma preminul naš dobi in skrbni soprog in oče

Louis Rojc

Umrl je 15. novembra, 1936 v starosti 59 let. Doma je bil iz Žužemberka, po domače Tomažev. Pokojni je bil član društva Slovencec, št. 1 SDZ, društva Macabees, društva Slovanski Sokol in društva Žužemberk.

Poleg žalujče družine zapušča v Ameriki brata Johna v Milwaukee in sestri Mary Unetič in Ana Maver, in v stari domovini brata Jozefa in sestri Johano.

V globoki hvalečnosti nas dolžnost veže, da se iskreno zahvalimo vsem onim, ki so položili vence ob krsti našega dobrega soproga in očeta. Naša zahvala naj velja sledečim: druž. Joe Unetič, družini R. Maver, družina A. Jaklič, družini A. Vidmar, Mr. Victor Svete, družini L. Erste, družini A. Učar, družini A. Poklar, Mr. T. Faganel, družini J. Omerza, družini J. Plevnik, Jr., družini J. Hodnick, družini A. Gubanc, družini J. Gruden, družini A. Kuhl, družini A. Klopčič, Rocky River, družini F. Mahnič, družini A. Pogačar, družini John Unetič, družini F. Strnisha, družini J. Svete, St. Clair Ave., družini A. Znidaršič, družini M. in B. Slogar, Miss R. Strauss, Miss B. Schwab, Mr. P. Kochls, Mr. Ed. Zalokar, družini Joe Slogar, družini J. Tavčar, Friendship Club, Elwell Parker Electric Co., Credit Dept., Federal Reserve Bank, družini G. Schulze, Mr. W. Quinn, Mr. N. Follis, Mr. N. Toedtman, Mr. B. Clifford, Mr. L. Menart, Mr. W. Taves, Mr. F. James, Mr. S. Petrick, Mr. T. Wachow, Employees of the Federal Reserve Bank, Klub Dr. S. N. Doma, društvo Slovencec, št. 1, SDZ, društvo Macabees št. 1288, društvo Sokol in društvo Žužemberk.

Iskrena hvala darovalcem za sv. maše: družini J. Unetič, družini R. Maver, družini R. Smitč, Miss Maver, Mr. M. Ermarkora, S. Kolman, družini J. Krameršic, družini J. Royce, družini J. Slogar, družini F. Bolta, družini A. Malensek, družini S. Kovatch, Mr. L. Roitz, neimenovana, družini G. Snyder, družini M. Jerič, družini Persh, družini J. Jakšič, družini M. Bolts, družini E. Laskowski, Mr. Cyril Maver, družini F. Krnc, družini L. Greben, Miss J. Koss, družini Rakovec, družini L. Lekše, družini F. Mahnič, družini L. Tomšic, družini A. Gole, družini M. Strumbel, družini F. Koren, družini R. Zadnik, družini J. Tekautz, družini J. Stibil, družini B. Pirnot, družini A. Brunek, družini J. Klopčič, družini J. Jenc, družini M. Kocjan, družini M. Hovevar, družina Fr. Strumbel in neimenovana.

Tem potem se želimo iskreno zahvaliti Mrs. Alice Jaklich, Mr. in Mrs. Anton Vidmar, Mrs. Mary Unetič, Mr. in Mrs. Jack Omerza, ki so nam bili v tolažbo in nam pomagali na en način ali drugi.

Iskrena hvala vsem onim, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago za prevoz spremljevalcev na pokopališče. Hvaležno zahvalo naj prejmejo sledeči: Mr. Jos. Unetič, R. Mayer, Jos. Plevnik, Tony Vidmar, Anton Znidaršič, Anton Slogar, Louis Pecenko, A. J. Sibbing, Louis Erste, Jack Omerza, A. Gubanc, John Centa, J. Rogel.

Iskrena hvala Rev. M. Srdji za pogrebne obrede. Našo najlepšo zahvalo naj prejme pogrebni zavod Jos. Žele in sinovi za lepo urejen pogreb, vso najboljšo postrežbo in naklonjenost.

Iskrena hvala vsem onim, ki so prišli pokojnika krotit, so pri njem čuli, nas ob času bridke izgube tolažili in oni, ki so pokojnika spremili na pokopališče k večnemu počitku. Končno hvalo vsem za vse, kar so nam dobrega storili ob času največje žalosti v družini. Če bi slučajno bilo kako ime izpuščeno, se jim enako zahvalimo.

Tebi, dragi in nepozabljeni soprog in skrbni oče pa želimo, da počivaš v miru in lahka naj ti bo ameriška zemlja. Končal si mukopolno življenje in se ločil od nas. Odsel si tja, kjer ni muke in ne trpljenja. Odsel si tja, kjer prevladuje mir in pokoj. Pa saj pridemo mi za teboj. Do tedaj pa nam ostanec v blagem spominu.

Zalujči ostali:

Johanna, soproga:
Jane, Victoria in Alice, hčere.

Cleveland, Ohio, 21. decembra 1936.

TEXACO SERVICE STATION

CHAS. WICK in SIN

Najboljši gas in olje za vaš avtomobil
v mrzlem vremenu.

Pregledamo in namažemo vam avtomobil po najnižjih cenah. — Delo garantirano.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem in prijateljem.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želijo

Francines Lingerie & Hosiery

1513 E. 55th St.

FRANCES GRDANC

MOLLIE BUDIC

FRANK VIDMAR

1038 E. 74th St.

ENdicott 4362

GROCERIJA in MESNICA

Priporočamo se za nakup raznega svežega in doma posušenega mesa, šunk, klobas ter fine sveže grocerije po zmerni ceni.

Zelim vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi

vsem odjemalcem in se toplo priporoča

za nakup jestvin.

ANTON PONIKVAR

3769 E. 93d St.

Diamond 1632

GROCERIJA in MESNICA

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE

IN ZDRAVO NOVO LETO

želim vsem kegljašem in prijateljem.

CLAIR-DOAN ALLEYS

JOE POZELNIK

Kegljišče, restavrant in pivo

10322 St. Clair Ave.

MARTIN in MARY KOZAR

GOSTILNA

6737 St. Clair Ave.

želita vesele božične praznike in srečno novo leto vsem svojim odjemalcem in prijateljem. Na razpolago imamo vsakovrstno žganje, 6% pivo in dobro vino. Dalje cigare, cigarete, sladoled in druge potrebščine.

Za obilen obisk se toplo priporočamo.

Odperto imamo do 2:30 zjutraj.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem in prijateljem želi

PLESEC'S SERVICE STATION

BATTERY SERVICE

16901 Waterloo Rd., vogal E. 169th St.
član Progressivne trgoyške zveze

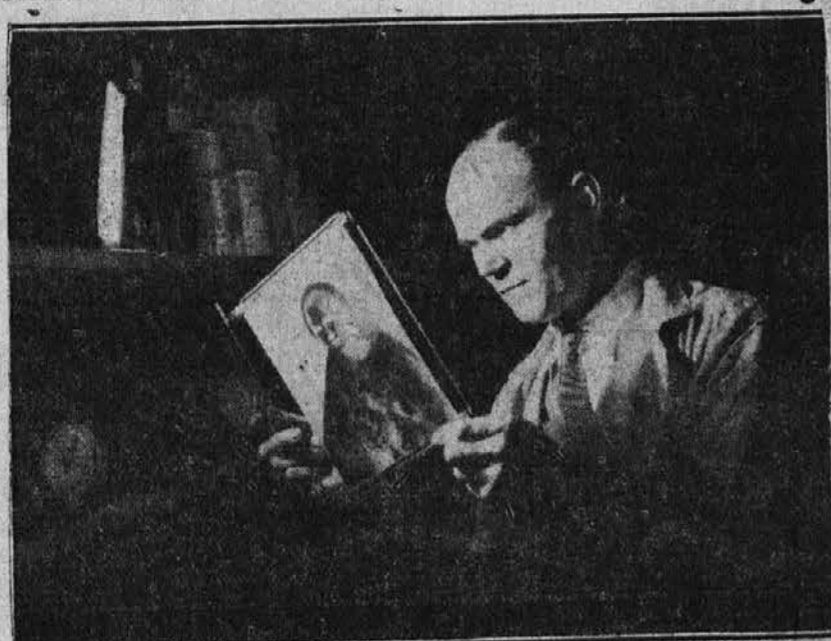
Beros Studio

FOR FINE PHOTOGRAPHS

6122 St. Clair Ave.

Kliče vsem svojim odjemalcem in prijateljem vesel božič in in srečno novo leto.

Tel. ENdicott 0670

Delavec, ki je našel zlato

Milijonarji v Toronto, Kanada, so dobili novega tovariša, in sicer v osebi Antona Oklenda, bivšega delavca-težaka v Chicagu, čigar življenjska storija je bolj čudovita kakor kak roman.

Še pred sedmimi leti je Oklend vihtel kramp v klavniškem okraju v Chicagu. Danes pa ima dvajset služabnikov, pripravljenih, da izpolnejo vsak njegov migljaj.

V Oakville, v sredini med Toronto in Hamiltonom, je krasno pravilčno posestvo s poslopji, ki stanejo pol milijona dolarjev. Tu je zdaj njegove rezidence. Tam je velika dvorana za ples, biljardnica, krasna bara, sobe za rekreacijo, krasni vrtovi, verande, sadovnjaki, drevoredi, cvetlični nasadi itd. Dvajset delavcev in vrtnarjev je naredilo iz zemljišča prekrasen pravilčni paradiž cvetličnih gred in umetnih jezer.

Vse to je last 54 let starega Antona Oklenda, ki se je priselil pred 27 leti iz Lituanije v Ameriko, da bi si tu poiskal svojo srečo. Toda mesto sreče je našel samo kramp, katerega je moral vihteti dolgo vrsto let. Stanoval je v mali, neprijazni sobici v ubožnem delavskem predmestju Chicaga ter tako v siromaščini prebival svoj čas, ne da bi se naučil angleščine, ne v govoru ne v pisavi.

Tako je potekalo njegovo življenje do leta 1929, ko je zajela depresija deželo. Toda 27 let trdega dela ni strlo njegovega duha. Namenil se je, da gre spet nadalje za lovom za srečo. Zdaj se je napotil proti severu, kjer se baje nahajajo neizmerna bogastva, ka-

kor mu je bil nekdo dejal.

Oklend je pričel prospektati za zlatom. Meseč za mesecem je iskal, trpel v mrazu, vih,

jih in boleznih, toda našel ni nobenega zlata. Vozil se je v kanuju po brzicah pri Port Huron-u, Ontario, ko se je končno sestel s svojo srečo. Kanu se je preobrnil in Oklend je padel v deročo reko, pri čemer je skoraj izgubil življenje. Potegnjen je bil na dno, in ko je končno prišel po velikem trudu spet na površje, je tiščal v roki kepo zlata, veliko ko otročja pest. Preden se je storila noč, sta Oklend in njegov partner, po imenu Johnson, imela že dvanajst "claimov" v Little Long Lake okraju.

Danes stoji tam 29-tonski "mlin," ki producira za tisoče in tisoče dolarjev zlata. Samo v letu 1934 so spravili izpod zemlje za poldrugi milijon dolarjev zlata.

Oklend se je kapitalistom v obraz smejal, ko so mu ponudili za njegovo zemljo milijon dolarjev. In nato si je Oklend, novopečeni milijonar, kupil posestvo v bližini Toronta, na katerem je dal zgraditi krasna poslopja in zasaditi še krasnejše nasade. Kupil je avtomobil, jahte in aeroplane. Pri njegovih obedih teče šampanjec.

Ker mu je bilo dolg čas, je šel spet prospektat, toda zdaj za ženo, za življenjsko družico. Nekdaj se je odpeljal v Detroit, kjer je zavel v neko brivnico, da bi se dal ostriči, obriti in sploh olepšati. In tam kaj se je seznanil z lepo, 30-letno manikuristinja Sylvijo Czarnecki, ki je bila prej tudi v Chicagu, kjer je še živela njena mati. Oklend jo je zasnubil in letos v juniju poročil, nakar jo je odpeljal v eni izmed svojih velikih limuzin v Toronto.

Svoji nevesti je podaril Toni

pet-karaten demantni prstan, za katerega je plačal \$3,600, dalje kožuh, vreden \$16,000 ter avtomobil, za katerega je plačal \$8,000. Če pa se nji ne ljubiti peljati v svojem avtomobilu, tedaj se lahko posluži svojega letala ali pa svoje jahte, kar ji je oboje na razpolago.

To je torej zgodba ubogega priseljence, ki se je priselil pred 27 leti v Ameriko.

Prevarani skopuh

Kušar je spadal med ljudi, ki poznajo samo grablje, nimajo pa vil, da bi dajali drugim. Bog ne daj, da bi bil pobral kdo kako jabolko na njegovem vrtu! To je bilo javkanja, kadar ga je zadela kaka nezgoda.

Ljudje so ga imeli za norca. Radi so mu ponagajali s kako nedolžno šalo. Včasih pa ga je kdo prav pošteno nasukal.

Nekoč je stikač prodajal mesarju prašiča. Dolgo je trajalo, preden sta se pogodila. Dedec je skoro že omagal; mož, ki živi od izgube, pa je govoril, kakor bi sadil cvetlice. "Ne morem, pa ne morem. Davki, naprej ne gre in blaga je na izbiro."

Kušar je odnehal. Dogovoril se je, da bo kupil nazaj slanino. "Za meso mi ni," je rekel, "brez zabele pa ne morem biti."

Mesar je pristal na dogovor. Opozoril pa je prodajalca, da mu bo moral plačati slanino po dnevnih ceni.

"Seveda," je pritrdil, "se bova že pomenila."

Prašiča so stehali in mesar ga je pošteno plačal. Stikač je hlastno spravil denar, meneč: "Nekaj bo treba dati za slanino, a drugo bo ostalo." V duhu je že vedel, komu bo posodil in koliko bo obresti, ko

poteče leto.

Račun, ki ga je prejel od mesarja, pa ga je skoro vrgel s tečajev. Za slanino je moral dati več, kakor je dobil za prašiča.

Kušar ni bil nikdar brez pijske. Na sodu je imel tako pipo, da jo je znal le sam odpreti. Pozimi ni rad točil, vedoč, da bo poleti dražje prodajal. Največ odjemalcev je imel med mladino. Kadar je ponoči kdo potrkal, tedaj je stariček kar planil pokoncu in odprl okno. In že je stal na mizi liter ali štefan rumenega sadjevca. Fantje so složno poravnali račun, kadar so imeli kaj denarja. Nekoč pa so ga pustili na cedilu.

Sejem je bil v sosednji občini in ljudje so se vračali domov proti večeru. Po večerji so zapeli fantje pod vaško lipo. Take pesmi pa so vse manj glasne, ako pridejo iz suhega grla. "Malo zamočiti bi bilo treba," je omenil vaški dobrovoljček.

"Jaz sem suh," je odvrnil Brgačev Ivan.

"Jaz pa tudi," je dostavil tovariš.

"Kušarju jo dajmo zagosti," se je spomnil Penetov Janko.

"Pa res," so se strinjali vsi po vrsti. "Tema je; ne bo nas poznal po glasu."

Zavili so jo proti vasi in oponašali ter posnemali mukanje živine in oponašali gonjače.

"Kušar je odprl okno. "Pazite, da ne poderete ograje!" se je tresel, meneč, da ženejo s sejma.

"Sivka, rjavka!" so kričali in dirjali po cesti. Fant iz sosednje vasi pa je stopil pod okno in vprašal skopuha, ali ima

kaj mokrote.

"Sadjevec točim po pet dinarjev," je odgovoril. "Koliko naj ga prinesem?"

"Kolikor ga bomo izpili..."

Praznili so liter za litrom in Kušar je zadovoljno mencial z rokami. Računal je, koliko bo dobil za pijačo, obenem pa je vpraševal po kupčiji in kam ženejo živino.

"V mesto," so mu lagali. "Vso noč bomo gonili!"

"O, tedaj ga pa le potegnite!"

"Odriniti bo treba," so začeli mandrati. "Živina je že nemirna. Kdo jo bo polovil, ako nam uide?"

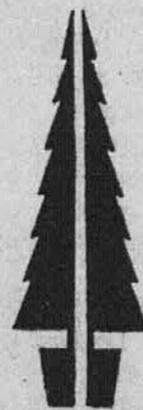
"Sivka, stoj!" je vršalo okrog hiše. "Za njim, da ne uide!"

"Kaj pa je?" je vprašal Kušar.

"Vol je ušel! Pa junc in telica! Vse je izgubljeno! Kdaj jih bomo ujeli!"

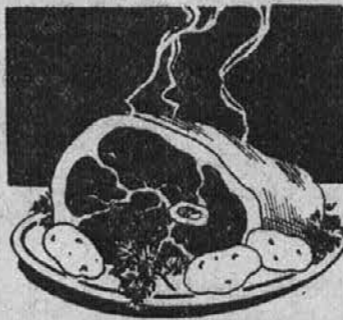
Fant, ki je naročil pijačo, se je pognal v beg in za njim so jo urezali vsi njegovi tovariši. "Rjavka," je odmevalo po vasi. "Liska, na na na!"

Kušar je stal do jutra zaman ob odprtem oknu in čakal, kdaj se bodo vrnil z denarjem.

Rudolph Bukovec

SLOVENSKA MESNICA
4506 Superior Ave.

Se priporočam slovenskim in hrvatskim gospodinjstvom za praznike. Pri nas dobite šunke, klobase in sveže meso, in vse vrste perutnine. Dobra kvaliteta in zmerne cene.

Želim vesele božične praznike in srečno novo leto vsem mojim odjemalcem in prijateljem.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN
SREČNO NOVO LETO VAM ŽELIJO
SLOVENSKI ČEVLJARJI
IN SE TOPLO PRIPOROČAJO

JOS. GRBEC, 6026 St. Clair Ave.
FR. URANKAR, 7226 St. Clair Ave.
FR. LONGAR, 6630 St. Clair Ave.
RUDY KOZAN, 6530 St. Clair Ave.
JOHN TUSHAR, 1102 E. 63d Street

Darila
za vso
družino

Ena stvar pri nakupovanju božičnih daril v naših prodajalnah je, da imamo mi popolno izbiro daril, za vsakega člana vaše družine, — darila za mater, očeta, sestro, brata in tudi za male.

Vse naše blago ima prave cene, tako da faktično prihranite denar pri vaših božičnih nakupih. Poleg tega se pa izognete drenju, na katerega naletite v tem letnem času. Zato je pa toliko bolj prijetno kupovati pri Grdinovih.

Pridite in si oglejte našo izložbo priporočil za božična darila. Samo nekaj malega gotovine vam je potrebno za katerikoli predmet, ki si ga izberete.

Da se vam olajša nakupovanje, bosta obe naši prodajalni odprti vsak večer do božiča

A. GRDINA IN SINOVI

6019 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2088

15301 WATERLOO RD.
KENMORE 1235

Vesele božične praznike in srečno novo leto želita vsem odjemalcem in prijateljem

MR. in MRS. RUDOLF PERDAN

933 E. 185th St.

Najboljša grocerija in prvovrstno meso. Vedno sveže blago po znižanih cenah.

Iskreno se zahvaljujemo za naklonjenost v tekočem letu ter se toplo priporočamo tudi za leto 1937.

V iskreni zahvali za tekoče leto in v priporočilu za prihodnje 1937. voščim vsem odjemalcem vesele božične praznike in srečno novo leto.

MOBIL GAS in OLJE

Namažemo vam vaš avtomobil z vso skrbjo po najnižjih cenah. — Delo jamčeno. Toplo se priporoča

JOHN PAULIN

GASOLINSKA POSTAJA

Vogal 152. cesta in Waterloo Rd.

ČE RABITE OKREPCILA oglasite se pri

FRANK JAKOŠU

669 E. 159th St.

Najfinejši likerji, vino in pivo. Prvovrstna domača kuhinja.

Vsak petek in soboto godba in ples. Vedno vesela družba in najboljša postrežba.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem gostom in prijateljem.

PRESKRBITE SI PREMOG

V gorki in udobni sobi so prazniki veliko prijetnejši, kakor pa da človek prezeba v mrzli zimi in mrzlih prostorih.

Mi imamo najboljši premog vseh vrst. Pokličite nas po telefonu, da vam ga pripeljemo.

Pri našem slovenskem podjetju v Clevelandu dobite najnižje cene za dobro blago.

BLISS COAL CO.

22290 St. Clair Ave. Tel. KENmore 0808

Lepi stenski koledarji.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem rojakom.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem gostom, prijateljem in znancem želi

MRS. JOSEPHINE KUNCIČ-PEROTTI

SLOVENSKA GOSTILNA in RESTAVRACIJA

397 E. 156th St.

Najfinejši likerji, pristna vina in najboljšo pivo. Izborna kuhinja najboljših jedil.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem gostom, prijateljem in znancem želita

MR. in MRS. ALBIN FILIPIČ

Slovenska gostilna najfinejših likerjev, vina in piva. Najboljša in okusna domača jedila.

Najlepša zahvala za tekoče leto v toplim priporočilu za naklonjenost v prihodnjem.

513 E. 152d St.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem.

FRANK KOVAČIČ

RESTAVRACIJA
4121 St. Clair Ave.

Pri nas dobite vedno dobra jedila, PIVO in VINO. O priliki nas obiščite in postregli vam bomo v vaše zadovoljstvo.

Iz življenja predsednika Roosevelta

Večina ameriških predsednikov se je tekom svojega uradovanja zelo postarala. Predsednika Wilson in Harding sta se zrušila pod težo dela in odgovornosti. Celo hladen in flegmatičen Calvin Coolidge je zapustil bolan prvi in najvišji urad Zed. držav. Predsednik Roosevelt pa se v pravem pomenu besede krepil pri tem delu. Nedavno ga je dr. Ross McIntire, hišni zdravnik Bele hiše, poglasil za bolj zdravega danes, kakor je bil v marcu leta 1933, ko je postal predsednik Zedinjenih držav.

Zdravnik pravi, da je to čimnjenico pripisati več stvarim, toda v glavnem pa zdravstvenim navadam, ki si jih je prilastil predsednik Roosevelt iz za one usodne jeseni leta 1921, ko ga je, ko vihar zdrav hrast, porušila strašna bolezen — infantilna paražza. Nekaj tednov pred to boleznijo je bil predsednik Roosevelt prvi atlet in sportnik, izbozen plavac in telovadec, in imel je pljuča, v katerih mu ni po nobenem teku zmanjkalo sape.

Nato pa je napočil avgust, pred petnajstimi leti. Po deželi je zavela epidemija infantilne paralize. V glavnem so postali otroci žrtve te bolezni, toda tu in tam si je izbrala tudi kako odraslo osebo.

Eden med temi odraslimi je bil Mr. Roosevelt. Nekaj dni

je visel med življenjem in smrtjo. Nato pa je zavratna bolezen popustila. Spet je okrevljal — toda kakšna razlika med prej in sedaj! Po bolezni ni mogel giniti ne z rokami ne z nogami. Prijatelji so ga pomilovali ter predvidevali zanj strašno eksistenco, ko bo vse svoje življenje priklenjen na invalidski stol.

Počasi so mu spet pričeli prihajati čuti v prste in roke. Vešči zdravniki so ga učili, kako naj se poslužuje svojih mišic, kako naj vzdruže in krepi svoje zdravje. Trdno odločen, se je Mr. Roosevelt nameril, da se z vsemi močmi upre grozeči invalidnosti. Podal se je v Warm Springs, Fla., kjer so mu pomagale ondotne gorke kopeli. Njegove ohlapne mišice so spet začele dobivati svojo nekdanjo moč. Izumil je svoje vrste breco, ki mu je omogočila plavanje.

Kakor hitro je prišel iz kopeli, si je pričel prizadevati, da dobi spet kontrolo nad svojimi brezživčnimi nogami in stegni. Njegovi prijatelji so često videli, da se je pri teh prizadevanjih tako silno koncentriral, da mu je iz vsega telesa curkoma lil znoj. Ob neki taki priliki je rekel svojim prijateljem: "Ah, vi niti ne veste, kako srečni ste, da morete gibati s svojim mezinčcem!"

Leta 1920, ko je bil demokratski kandidat za podpredsednika Zed. držav, je pričel stopnjevale spet pridobivati na zdravju. Njegove roke so

postale spet to, kar so bile nekdanj: agilne in močne; danes so njegove roke tako silne in močne kot roke rokoborca. Njegove noge še niso to, kar so bile, vendar pa lahko hodi. Tekom delovnih ur nosi na nogah jeklene opore, toda kadar počiva, jih odveže.

On je tako kompletno obvladal svoje fizične nedostatke, da teh nedostatkov nihče ne vidi, ki ga obišče. Ko sedi ob svoji pisalni mizi, predstavlja močnega, atletskega moža, iz katerega prekipeva zdravje.

Toda niti za en sam dan se ne izneveri svoji zdravstveni rutini, ki ga ohranja tako zdravega. — Njegovo dnevno trošenje in izdajanje telesne energije bi zrušilo drugega, še tako zdravega in močnega človeka.

Lansko poletje se je časnikar Stanley High, ki je zbiral gradivo o predsedniku, pridružil za en dan Mr. F. D. Rooseveltu ter spremljal vse njegovo delovanje, dejanje in nehanje. Ta je povedal, da se je predsednikovo delo pričelo ob devetih zjutraj, in sicer že v njegovi spalnici. Čim je vstal, je predsednik oblekel kar preko svoje pajame star, siv sweater, takozvani "pull-over," nakar se je s svojima dvema tajnikoma posvetil izvršitvi načrtov za dotični dan. In tako je šlo njegovo delo vse do polnoči, dokler ni zadnji gost odšel od večerje v Beli hiši.

Predsednik prične svoj delovni dan z lahkim zajtrkom. Štiri jutra na teden ima za zajtrk: oranžni sok, eno jajce, rezenj slanine, toast in kavo. Ostala tri jutra pa ima samo oranžni sok in kozarec mleka.

Kosilo ali "lunch" se mu servira v njegovi delavnici ob pisalni mizi. Služabnik pripelje kosilo na posebni mizici na kolesih, v kateri je vdolana naprava za gretje, da ostanejo jedila gorka. Njegov obed pa ni noben presledek za počitek, kajti predsednik ima vsak dan navadno enega ali dva gosta, s katerima ima tekom obeda važno konferenco. Njegovo tipično kosilo sestoji navadno iz polzeve juhe, gingerbreada, vte-pene smetane in kave.

Skupno s svojo obitelji obeduje predsednik navadno samo enkrat na dan, in sicer zvečer pri večerji. Večerja pa je običajno skoraj vedno tako znani "state dinner," pri kateri so navadno zmerom povabljeni gostje. Toda tudi zvečer uživa predsednik večinoma samo lažjo hrano.

Toda niti telesne vaje niti dijeta niso toliko odgovorne za predsednikovo robustno zdravje kakor je veselje do njegovega dela. On je namreč naravnost zaljubljen v svoje delo, ki ga vedri in krepi. Velika dela in velike naloge so bile vedno po njegovem okusu, in zdaj se počuti najsmrenejšega, ko ima na svoji odgovornosti največje delo na svetu. Saj je treba samo pomisliti, da je samo država Texas večja ko vsa Nemčija, Amerika pa ima 48 držav, brez teritorijev.

Predsednik ima zelo rad ljudi okoli sebe. Nobena stvar ga tako ne veseli kakor dobra, živahna konverzacija. Povprečno ima predsednik vsak dan po trideset dogovorjenih uradnih sestankov ali razgovorov. Tekom teh sestankov in konferenc mora biti predsednik neprestano koncentriran, kajti tu se delajo določbe, ki utegnejo izpremeniti usodo milijonov ljudi. Razne ideje, ki se pojavljajo pri teh konferencah, mora naglo absorbirati njegov razum in treba je delati nagle sklepe.

Te konference so često prekinjene od prisrčnega, glasnega predsednikovega smeha. Njegov meh je prisrčen, prostodušen smeh na duhu in telesu zdrave-

a moža, kateremu je svet lep. Toda on se nikoli ne smeje ljudem; on se smeje z njimi.

Plavanje in odpočitek prideta na vrsto ob šestih ali poldnevih zvečer. Plavalnica, ki je bila zgrajena nalašč zanj, se nahaja v zapadnem krilu Bele hiše, in je pet in trideset čevljev dolga, osemnajst široka in od pet do osem čevljev globoka. Po plavanju pa prevzame predsednika George Fox, njegov maser, ki mu masira in zdrigne telo.

Mr. Roosevelt je bil star eno in petdeset let, en mesec in štiri dni, ko je dne 4. marca 1933 položil prisego kot predsednik Zedonjenih držav. Zdaj, ko se bliža svojemu pet in petdesetemu letu, izgleda starejši. Državniške skrbi so zarisale nekaj gub v njegov obraz, ki pa dajejo obličju izraz dobrote; lasje

so mu osiveli. Toda njegove mišice so masivne, njegovo srce močno in njegovi živci popolnoma pod njegovo kontrolo.

Slečen tehta predsednik Roosevelt 188 funtov. Zadnji teden svoje kampanje, ko je kandidiral kot ponoven predsedniški kandidat, je izgubil 4 funte. Njegov zdravnik pravi, da je to samo v njegov prid, ker njegova pravilna teža bi morala biti 185 funtov.

Splošno mnenje danes je, da je Mr. Roosevelt najbolj zdrav predsednik, ki je še kdaj bil v Beli hiši. In za to svoje današnje zdravje se ima najbrže v najbrže v prvi vrsti zahvaliti onemu trdemu in vztrajnemu boju, ki ga je pričel pred petnajstimi leti proti nevarni pokončevalki življenja, infantilni paralizi.

9. marca 1916 — — — — — 3. novembra 1936

NAZANILLO IN ZAHVALA

Žalostnim in potrtem srcem naznanjamo žalostno vest vsem sorodnikom in prijateljem, da nam je kruta smrt vzela našega nadvse ljubljenega sina

Joe Sterle

Preminul je 3. novembra. Pokopali smo ga 7. novembra po cerkvenih obredih iz cerkve sv. Vida in na pokopališče Calvary. Bolehal je več časa in umrl v mladosti, star šele 20 let in 8 mesecev. Rojen je bil v Clevelandu, 9. marca 1916. Nam vsem je bil priljubljen in je prerano umrl. Velika žalost nas tare ob izgubi ljubljenega.

Dolžnost na veže, da se iskreno zahvalimo vsem, ki so nam bili v tolažbi in pomoč ob teh bridkih urah žalosti. Posebno se zahvaljujemo Mrs. Mary Zelko, Mrs. Mary Hrovatin, Mrs. Angela Lunder, Mrs. Amalija Marentič in Rev. Sodja.

Iskrena hvala vsem, ki so darovali krasne vence ranjkemu v zadnji pozdrav in sicer sledečim: stric Joe Klemenčič, in družini Joe Klemenčič, Mary Klemenčič in družini, društvo Cleveland, št. 126 SNPJ, družina Dornik, Uniontown, Pa., Frank Dornik, Ellwood, Pa., night men v Foote-Burt Co., Screw Machine Dept., Foote-Burt Co., družina John Jevnik, družina Oblak, družina Gospodaric, Anton in Anna Mihelič, družina Martin Brinovec, družina Martincic, Mrs. Preškar, Mr. in Mrs. Anton Nitchall, Mr. in Mrs. John Sterle, družina Lawrence Hrovatin, družina Anton Zelko, John Krizanič, fantje iz 59 in 60 cest, prijatelji iz East 60 St.: Mrs. J. Setnikar, Mrs. A. Skok, Miss Antonette Skok, Mrs. Angela Kostelc, Mrs. Ann Furlan, Mrs. Mary Mahne, in Millie, Mrs. Cecelia Bencena, Miss Stana Segar, Mrs. Leustig.

Hvala vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo brale v pokoj duše pokojnika, in sicer: J. Zurga, Anton Anzlovcar, Mr. in Mrs. Baznik, Mrs. Lunder in družina, družina Brinovec, družina Anton Gobec, L. Lautizar, John Zlatorepec, Mrs. Mary Marver, Mr. in Mrs. Charles Zupancič, John Belič, družina Russ, Mrs. M. Hrovat, Mrs. L. Kozelj, John Germ, Frank Dornik, Anthony Sterle, družina Anton Zelko, John Hrovatin, John Levstek, Mrs. Josephine Bradach, Mrs. Rose Mosher, Miss Amelia Marentič.

Hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugo pri pogrebu, in sicer: V. T. Opaskar, T. Preškar, F. Gospodaric, T. Zlatorepec, J. F. Klemenčič, F. Dornik, F. Russ, F. Hribar in A. Sterle.

Zahvaliti se tudi moramo vsem, ki so prišli pokojnika kropiti, ko je ležal na mrtvaškem odru in ga spremlili k večnemu počitku na njegovi zadnji zemljski poti, in tistim, ki so čuli pri njem in nas tolažili.

Hvala Rev. Max Sodji za cerkvene obrede, za sprejem iz doma in na pokopališče. Hvala pogrebniku Joe Zele in Sinovi za tako lepo vreden pogreb in žalostinko pri pogrebu. Hvala tudi predsedniku Anton Abramcu od društva Cleveland, št. 126 SNPJ za govor ob odprtem grobu. Hvala nosilec krste. Posebna hvala tudi Frank Dorniku, ki je prišel iz Uniontown, Pa.

Iskrena hvala sester Mary Flavian in učencem in učenkam Room 12. grade 4. šole sv. Vida za daritev sv. obhajila za pokojnega. Ravno tako lepa hvala zastopniku Mr. Robert Sternen in Hancock Insurance za točno izplačilo posmrtnine.

Hvala tudi Nini in Guido Pezzaro za njih sožalno pismo iz Washington, D. C.

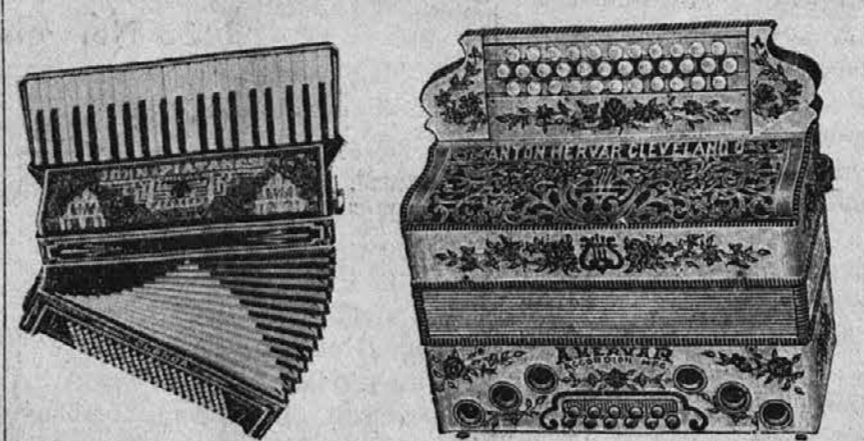
Še enkrat hvala vsem skupaj za vse kar ste nam dobrega storili in nas tolažili. Če bi bilo slučajno ime kakega izpuščeno se jim enako zahvalimo.

Ti dragi in preljubljeni sinček in bratec pa počivaj v miru in lahka naj ti bo ameriška zemlja. Zalujemo za teboj in bomo žalovali, dokler se ne snjedemo. Obiskali bomo tvoj grob, zasadili ga bomo z cveticami in zalivali jih z solzami. Večna luč naj ti sveti!

Žalujoči ostali:

ANTON in ANA STERLE, stariša;
ANTHONY, brat, in drugi sorodniki.

Cleveland, Ohio, 21. decembra, 1936.

Piano in kromatične harmonike
od \$2.75 in več

RADIOS	PLOŠČE
GENERAL ELECTRIC	COLUMBIA - VICTOR
EMERSON	VOCALION - MELOTONE
TRAV-ELAIR	DECCA

Orglice, ukelele, violine, glasbeni instrumenti, strune in potrebušine. Popularne in harmonične note. RCA radió tube.

Vesele božične praznike vsem skupaj!

ANTON MERVAR

MUSIC and RADIO

6921 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Mi smo vam hvaležni!

Nepričakovano veliko število naših rojakov se je v tekočem letu z zaupanjem poslužilo naše trgovine in z nami sklenilo dobro in pošteno kupčijo. Hvaležni smo našim odjemalcem za veliko naklonjenost, ter tudi od njih upamo, da ostanejo tudi vnaprej naši najboljši prijatelji in odjemalci.

Naši rekordi v prodaji jasno pričajo, da smo si pridobili, kakor tudi obdržali veliko ljudsko zaupanje v medsebojnem trgovanju. Nbroj naših slovenskih in hrvatskih hiš se ponaša z električnimi ledenicami, kuhinjskimi pečmi, pralnimi stroji, radio aparati in drugimi predmeti, ki so jih kupili pri nas.

Mi smo založniki in prodajalci sledečih električnih predmetov:

ZENITH radio
NORGE električnih ledenic
NORGE električnih likalnikov
TAPPAN - NORGE - DETROIT STAR
kuhinjskih peč
BOSS, MAYTAG in APEX pralnih strojev

Kakor smo do sedaj, tako obljubujemo tudi vnaprej, da bomo po svojih najboljših močeh stali ob strani naših rojakov ter jim najboljše postregli v ceni in blagu.

Naše trgovsko geslo je in ostane: NIZKE CENE, DOBRO BLAGO IN POSTENA POSTREZBA.

KOMPLETNA ZALOGA ZELEZNE IN BARVE.

V iskreni zahvali in v toplem priporočilu nadaljne naklonjenosti želi vsem odjemalcem in prijateljem veselo božične praznike in srečno novo leto

Anton Dolgan

HARDWARE

15617 Waterloo Rd. - - - Kenmore 1299

Give these
And you'll be
sure of pleasing!

The Kind Men
and Boys Like

Cozy, Warm
Ones for Tots

BROWNBILT HOUSE SLIPPERS

make useful Gifts for your friends.
A large selection of styles.

Wishing all our customers and friends a Merry Christmas

and a Happy New Year.

FRANK SUHADOLNIK

6107 St. Clair Ave.

TREPETAJO MEHKI GLASI...

Trepetajo mehki glasi v tiho jasno noč skozi razsvetljena okna nizkih vaških koč.

Tista pesem svetočno, ki ob njej se slehernik zatopi v spomine davne, posmi duše je nalik...

Duše, ki drhti v samoti, po radosti hrepeni, ki želi si sanj detinskih iz nekdanjih solnčnih dni.

Pa so dnevi zimski mračni ni le svetočni spev za prezdomca tam na cesti blaženosti je odmev...

Čarobna piščalka

(Pripovedka)

Sivo zidovje koširskega gradu so objemale večerne sence. Po dolini je legel mrak, iz kate-rega so švigale kletve in so- vrazni pogledi proti graščini na gričku sredi ravnine. Sto pesti se je krčilo in dvigalo v ugovor se je krčilo, pod katerimi se je zvijalo ubogo prebivalstvo.

Tisti dan se je vršila na Koširju krivična obsodba. Trpinc iz Kotline je bil obsojen zara- di dejanj, ki jih ni zagrešil. Sodba se je glasila: "Zapor v grajskem stolpu." Stolp na Koširju je bil prebivalcem v strah in grozo. V njem so ne- koč poginili zaprti roparji, či- jih duhovi so strašili tam vsako noč med enajsto in dvanajsto uro. Kogar je objelo stolpovo vlažno zidovje, ta je bil zapi- san neizbežni smrti. Jetnik ni

preživel niti prve strahotne nočne ure.

Trpinc se je poslavljaj od življenja Uklenjen je sedel v stolpu za kamenito mizo. Vdal se je usodi in začel moliti. "Ti, ki si mi dal življenje, veš, da sem nedolžen. Reši me, ali pa mi vsaj prikrajšaj muke, ki bo- do skcro nastopile..."

Obšla ga je neka prijetna utrujenost. Njegovo oko je obstalo na drobni zvezdici sre- di močnega oboka. Zagledal je stene, tla in mizo v prečudni svetlobi.

Zdajci je stopila predenj ču- dovito lepa gospa v beli oble- ki. Jetnik jo je hotel nagovi- riti, a prikazen se je nasmehni- la in položila prst na usta. Na- to je izpregovorila: "Jaz sem Valerija, ki sem bila pred dav- nimi leti tukaj umorjena. Moja vest je bila čista, brez najmanj- še krivde. Tudi ti si nedolžen." To je izrekla in stopila bliže k jetniku.

"Umr! bom zaradi pravice," je vzdihnil bolešno.

"Ne boš umrl!" je rekla pri- kazen. "Zeno imaš in otroci jokajo za teboj."

Jetnik je padel na kolena.

"Varuj me, blaga žena!"

"Živel boš, ker si branil pra- vico," je izrekla svečano.

"Kdo me bo rešil?"

"Tole!" Gospa je iztegnila roko in položila predenj drob- no piščalko. "Ko bo odbila enajsta ura, se bo začelo vot- lo bobnenje. Iz tal bodo vstali duhovi nesrečnih razbojnikov in pričeli svojo smrtno gostijo. Vabili te bodo v svojo sredo, ti pa ostani na svojem mestu in sviraj na piščalko. Njeni ča- robni glasovi ti bodo ohranili življenje..."

Prikazen je izginila. Ostala je samo še zvezdica na oboku. Trpinc se je vzdramil in čakal napovedane gostije.

Kar je zabobnelo in tla so se zamajala pod nogami. "Na- prej!" je zagrmelo povelje in razbojnik z divjim obrazom je stal v sobani. Z močnim sun- kom je izdr! meč ter ga dvignil do stropa. Medtem so prihaja- li duhovi in posedli okrog mize, obložene z jedjo in s pijačo.

"Kdo pa si ti?" je poveljnik ošinil jetnika s srepim pogle- dom. "Nocoj se boš zabaval v naši družbi."

Ponujali so mu jedi in pijače, a Trpinc ni maral ničesar in se ni ganil z mesta. Prigovarja- nje je bilo čedalje silnejše. Pre- nehalo pa je na mah, ko je jet- nik zasviral na piščalko. Glas- ovi piščalke so bili čisti in ubrani kakor čarobna pesem. Duhovi so se zavrteli v divjem plesu.

Rajanje je trajalo dolgo ča- sa. Kar je obstal poveljnik in naznanil, da je potekla polnoč- na ura. "Premotil si nas in se rešil," je dejal jetniku. "Tako si ubežal smrti in mi nimamo več moči do tebe. Pravica pa bo zahtevala drugo žrtev."

Jetnika je spet objela tema. Začel je iskati piščalko okrog sebe, a je ni več našel. Nekaj mu je reklo, da mu ni več po- trebna.

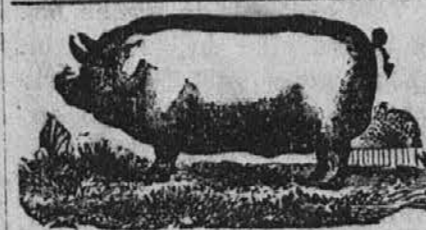
Tisto noč so imeli na Koširju hrupno veselico. Povabljeni plemstvo je popivalo in počelo razuzdanosti. Najhujši je bil gostitelj koširski graščak. Okrog polnoči pa je nenadno utihnil. Zadel ga je kap.

Na Koširju je zavladala zme- šnjava. Ko je ječar na vse zgodaj odprl stolp, da bi od- stranil mrtvega Trpince — ne- dolžno žrtev, ki ji je bil že iz- kopan grob, se je kar prestra- šil, ker ga je videl živega. Me- nil je, da je ponovno oživel.

"Bežita!" je rekel hlapčema in tekel v graščino. Trpinc pa se je vrnil v naročje svoje dru- žine.

NEWYORŠKA POLICIJA

Vsakokrat, kadar kak new- yorški policman izstrelj kroglo za kakim zločincem, ga stane to 2 centa. Taka je regulacija: mesto ga opremi z njegovo avto-

REJENI PREŠIČI NARAV- NOST IZ DEŽELE

Vseh velikosti, živi ali osnaženi, pre- gledani od vlade. Meso v kosih, šun- ke, plečeta, loins, izvrsten špeh. Koljeno vsak pondeljek in četrtek, dopeljemo na dom vsak terek in pe- tek. Dobite tudi izvrstno govejo meso in teletino po cenah na debelo.

H. F. HEINZ

Vine St., Willoughby, Ohio
Tel. Wickliffe 110-J-2

MERRY XMAS!

Vesele božične prazni- ke in srečno novo leto ter najboljše želje za 1937 vsakemu čitatelju tega li- sta, njegovi družini in pri- jateljem od vašega prija- telja

DR J. V. Zupnika
ZOBOZDRAVNIKA

riteto, toda sam pa mora plača- ti za vse drugo, vključno za svo- jo uniformo in municijo.

Službovanje prične newyor-ški policist z letno plačo, ki zna- ša \$2.000, in od te plače mora izdati \$200 za uniforme, suknjo in dežni plašč, poleg tega pa še \$25 za svoj službeni revolver. Nato mora izdati povprečno vsa- ko leto, recimo, \$50.00 za oskr- bovanje in likanje svoje unifor- me, ker sicer ne bi mogel pasira- ti inspekcij, ki se vrše po več-

krat na leto. Na leto mora iz- streliti najmanj trideset krogel pri strelskem vežbanju, ka ga stane 60 centov.

Edina stvar, katero prejme policist zastoj od policijskega departmenta, je ploščica ali "badge." Toda tudi pri tem mo- ra plačati 6c za varnostno za- ponko, s katero se pripne ta plo- ščica na suknjo. Ko pa gre v penzijo ali sploh zapusti službo dobi teh 6 centov vrnjenih na- ti inpekcij, ki se vrše po več-

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi

FRANK PERME

Priporoča se za vsa dela, ki spadajo v mizarsko stroko, kot bare, kandre in sploh vso opremo za gostilne.

NORWOOD CABINET CO.

1133 Norwood Rd.

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 1937

želi svojim prijateljem in odjemalcem ter se priporoča še za naprej

KREMZAR FURNITURE

6806 St. Clair Ave. ENdicott 2252

Zastopnika:
JOHN SUSNIK JOHN CESNIK

Pristopite k Slovenski Dobrodelni Zvezi

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostni in potrti naznanjamo sorodnikom, prijate- ljem in znancem prebridko vest, da je dne 28. novembra 1936 Vsemogočni Bog nanaglooma poklical iz naše srede našega preljubljenega in nikdar pozabljenega očeta

FRANK ARKO

ki je tako kmalu odšel za svojo soprogo oziroma našo pokojno materjo, v starosti 48 let. Doma je bil iz vasi Male Dole, fara št. Vid pri Zatični.

K večnemu počitku smo ga položili dne 30. novembra 1936 na Calvary pokopališče. V dolžnost si štejemo, da se iskreno zahvalimo vsem onim, ki so položili krasne vence na krsto pokojnega ter vsem, ki so darovali za svete maše in vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpo- lago pri pogrebu.

Obenem tudi lepa hvala The A. Shaw Co. and em- ployees za dar v gotovini.

Nadalje lepa hvala članom društva Napredni Slove- ni št. 5 S. D. Z. in Samostojnemu društvu Slovenija, ki so nosili krsto in se udeležili pogreba ter za ganljiv poslovil- ni govor pokojnemu sobratu. Iskrena hvala tudi Mr. John Fortuna E. 47th St., Mrs. Rose Godec in družini Campa iz E. 67th St. za vse storjene nam usluge in za tolažbo v tej preveliki žalosti. Kakor tudi lepa hvala vsem, ki so ga prišli pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ter vsem, ki so ga spremili k večnemu počitku.

Prisrčna hvala Rev. Andrew Andreyu za opravljene cerkvene pogrebu obrede.

Lepo se zahvaljujemo pogrebniemu zavodu Anton Grdina in Sinovi za lepo urejeno in izvrstno vodstvo po- greba. Ker nismo imeli imen na razpolago, nam ni bilo mogoče priobčiti imena darovalcev, zato prosimo opro- ščenja. Vam nadvse ljubljeni in nikdar pozabljeni oče, ki ste nas tako naglo za vedno zapustili pa želimo, kar ste si tudi zaslužili, da se veselite sedaj v nebeški slavi. Po- čivajte mirno in večna luč naj Vam sveti.

Zalujoči ostali:

FRANK, AUGUST, ALBERT, sinovi.

Tukaj zapušača tudi zalujočega brata Martina, 1265 E. 59th St., tri sestrične in enega bratranca, v stari domo- vini pa mater in dve sestri.

Cleveland, Ohio, 21. decembra, 1936.

Globoko potrtem srcem naznanjamo vsem sorodni- kom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je za vedno v Bogu zaspala preljubljena mati

ANGELA ARKO

ROJENA KORDIS

po štiri in pol letni boleznii je v bolnišnici preminula dne 8. novembra 1936, v starosti 47. let. Doma je bila iz vasi Loški Potok, Hrib. K večnemu počitku smo jo položili dne 12. novembra 1936 na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo iskreno zahvaliti Mr. John Fortuna E. 47th St., Mrs. Rose Godec in dr. Campa iz E. 67th St. ki so nam bili v tolažbo in nam pomagali na en način ali drugi. Ter vsem, ki so jo prišli pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter vsem, ki so se udeležili po- greba.

Prisrčna hvala vsem onim, ki so položili krasne ven- ce na krsto pokojne, vsem, ki so darovali za svete maše in vsem, ki dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago ob priliki pogreba. Obenem tudi lepa hvala nosilcem krste, ki so jo spremili in položili k večnemu počitku. Kakor tu- di članicam društva Složne Sestre št. 120 S. S. P. Z. za udeležbo pri pogrebu in za krasen poslovilni govor pokoj- ni sestro.

Prisrčna hvala Rev. Max Sodji za opravljene cerkve- ne pogrebne obrede.

Lepa hvala pogrebniemu zavodu Anton Grdina in Si- novi za vso prijazno postrežbo in za izvrstno vodstvo po- greba.

Ker nismo imeli vseh imen na razpolago, nam ni bilo mogoče priobčiti imena darovalcev, zato prosimo oproščenja.

Vam preljubljena in nepozabljena mati, pa v globo- ki žalosti nad Vašo bridko izgubo želimo, da počivate v miru v zasluženem pokoju in lahka naj Vam bo ameriška zemlja.

Zalujoči ostali:

FRANK, AUGUST, ALBERT, sinovi.

Zapušača tukaj v Ameriki 4 sestrične, v stari domovi- ni pa zalujočo mater, dve sestri in enega brata.

Cleveland, Ohio, 21. decembra, 1936.

Vesele božične praznike in srečno novo leto!

J. W. WIDO
pom. ravnatelj

**J. PAJK
M. CLARK
G. BRAIDIC
M. KLEINDIENST
L. ZUPANČIČ
S. SOKOL
S. GORDON
M. SACKS
S. MOSTER
M. URBANČIČ**
zastopniki

METROPOLITAN
ŽIVLJENSKE ZAVAROVALNICE

Ameriška Slovenija pozdravlja domovino

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi družina Marko Merhar, 1127 E. 66th St., Cleveland, Ohio, svojemu očetu in materi v Dolenji vasi št. 87, in bratu ter njega družini, obenem pa stricu in teti. Enako tudi Katerini Merhar in njeni hčeri ter prijatelju Franku Matetu.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo atu g. Antonu Skoku v Pečah, sestrici Cilki, sestricam Tončki, Johani in Marički in njihovim družinam, pa tudi vsem prijateljem in znancem širom Amerike. — Anton in Mary Stuček, sinovi, hčerke in njih soprogi, 1245 Ridge Rd., Wickliffe, Ohio.

Družina Marolt, 1020 E. 71st St., Cleveland, Ohio, iskreno vošči prav vsele božične praznike in srečno novo leto družini Matevž Marolt na Bloški Polici, št. 10, P. Stari trg pri Rakeku. Bog vam daj zdravje in boljsega napredka v novem letu!

Mojemu očetu in mami, Janezu in Ančki Unetič, vas Gazi-ce, pošta Cerklje ob Krki, pošiljamo iskreno božične pozdrave in vse najboljše želje in blagoslov za boljši napredek v novem letu 1937. Enako želimo tudi vsem našim sorodnikom in prijateljem. — Družina John Unetič, 1134 E. 76th St., Cleveland, Ohio.

Lepe pozdrave za božič in za novo leto 1937 pošiljamo bratom in sestram v Dolnji Straži, v Podgori, v vasi Cegelnica in v Novem mestu, Francu in Janezu Pauček, Mariji Bruder, Mariji Kopač, pa tudi vsem bratom in sestram po Ameriki, vsem prijateljem in znancem. — Frank in Ana Zupančič, 23126 St. Clair Ave., Euclid, Ohio.

Prav srečne in zadovoljne božične praznike in tudi boljše in bolj zadovoljno novo leto voščimo družini Neža Gradišar, vas Rašca, št. 13., P. Velike Lašče. — Vas lepo pozdravlja družina Frank in Mary Vidmar, 1038 E. 70th St., Cleveland, Ohio.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim iskreno moji mami Johani Jenkole, Dvor pri Žužemberku, št. 44, pa tudi sestri Malči in njeni hčerki in sestri Mici, njenemu možu in družini, bratu Francetu, njegovi ženi in družini. — Vas lepo pozdravlja Johana Strumberl, 5612 Carry Ave., Cleveland, O.

Voščim in želim vesele božične praznike vsem prijateljem, znancem, zlasti pa sorodnikom, posebno bratom in sestram v moji rojstni domovini, v Smledniku, in vsem prijateljem in sorodnikom v naši novi domovini v Ameriki. Pozdravljam prijatelje v Milwaukee Wis. in Valley, Washington. Vsem srečno in zadovoljno novo leto 1937. Andrej Verlič, 23050 Ivan Ave., Euclid Branch Sta., Cleveland, Ohio.

Vsem prijateljem, znancem in sorodnikom v farah Catež in Hnje, pošiljam iskreno domače božične pozdrave in najboljše želje za bolj zadovoljno in srečno novo leto. Vaš prijatelj — John Urbančič, 10016 Orleans Ave., Cleveland, Ohio.

Družina Kavčič iz 1204 E. 167th St., Cleveland, Ohio, pošilja iskreno božične pozdrave sinu Ivanu Kavčiču v vasi Kompolje, fara Dobro polje, pa tudi bratu ter stricu Andreju Popitu ter materi Mariji Popit istotam. Bog vam daj boljše novo leto 1937!

Vesele božične praznike in srečno, zdravo novo leto želim mojemu očetu Juriju Kaliope in bratu Lojzetu Kaliope v St. Jurju pod Kumom. Vas lepo pozdravlja — George Kaliope in

družina, 21870 Nicholas Ave., Euclid, Ohio.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem skupaj v stari domovini, posebno pa mojim bratom in sestri v vasi Jenezovec, fara Sv. Jurij, Prekmurje. Vas iskreno pozdravlja — Mike Sopar, 993 E. 63rd St., Cleveland, Ohio.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem znancem, sorodnikom in svojem onstran morja. Posebno pozdravljam ljubo našo bolno mamicico Ana Jakša, sestro Katarino v Vrtači pri Semiču in sestru Frances in družino v Semiču. Iskreno vas pozdravlja moju družina John Seaver, St. Clair, Pa., družina Agnes Schmuck, družina John Muni-za in družina Lawrence Bandi, Cleveland, Ohio.

Grmkov Japček, Vebrova Pepca in njižu družine lepo pozdravljajo vse sorodnike v stari domovini in, seveda tudi vse Me-niševce.

Podpisana iskreno pozdravlja mater Nežo Bradač v Stavča vasi, Žužemberk, kakor tudi sestro Amalijo Miklavčič in nje-nega moža Franca v Stavča vasi, žužemberk. Želim srečen božič in vesele novo leto. — Johana Klemenčič, 12513 Lancelot Ave., Cleveland, Ohio.

Vsem mojim nečakom in nečakinjam, roj. Gorenjc, želim vesele in srečne božične praznike in blagoslovljeno novo leto. Lepe pozdrave—vaš stric, Ivan Kušar, Chicago, Illinois.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim moji sestri Kristini Opalk, bratoma Rudolf in Albert in mojim sorodnikom, družini Janez Kirar, vsi živci v vasi Zaboršt, občina Bučka na Dolenjskem. Pozdravljam tudi Marijo Lužar in Ljubljani. — Joe Opalk, 1016 North Ave., Girard, Ohio.

Voščim vesele božične praznike in srečno novo leto vsem mojim prijateljem, posebno pa našim sorodnikom J. Čebular v Krškem. — John in Katy Anžiček, Girard, Ohio.

Voščim vesele božične praznike in srečno novo leto vsem mojim prijateljem, posebno pa našim sorodnikom v vasi Podlipa, P. Vrhnika in v Razorju. — Katie in John Anžiček, Girard, Ohio.

Sprejmite pozdrave in čestitke v domovini vsi moji prijatelji v Zagradu pri Krki, posebno pa Lojz Juhret, Franc Pograjc in Ivana Perko. Vsem želim vesele, zadovoljne božične praznike. Naj novorojeni Izveličar dvigne svoje božje ročice in vas obilno blagoslovi v letu 1937. Naj vas Bog ohrani pri zdravju, v sreči in zadovoljnosti. — John Perko in družina, 3545 E. 81st St., Cleveland, Ohio.

Vesele božične praznike vam želim iz Amerike, posebno vam, bratje in sestre in vsi prijatelji v sv. Križu pri Litiji. Novorojeni Izveličar naj dvigne svoje božje ročice in vas obdari kot tudi vaše družine z obilnim božjim blagoslovom. Naj bi bilo leto 1937 za vas leto dobrot in sladkosti. Sprejmite najlepše pozdrave. — Jakob Resnik in družina, 3599 E. 81st St., Cleveland, Ohio.

Iskreno pozdravljam moje drage v domovini, najprej mojega dragega sina Rudolfa in ženo in hčerkico. Nadalje pozdravljam moju ljubo teto in njeno družino, moje bratrance in sestrične. Pozdravljam družino Alois Cerman, družino Zotler in gospo Zalar in njeno hčer v Rožni dolini, ter družino Podpa-dec na Goljeku. — Rose Roz-

man, 992 E. 64th St., Cleveland, Ohio.

Iz daljnega kraja vam želim vesele božične praznike in srečno novo leto. Želim svoji mami Mariji Knol in sestri Antoniji Ponikvar in bratu Jožetu Knoll in vsem sosedom, da bi bili zdravi in veseli še na mnogo leta. To vam želi vaša hči in soseda — Angela Amigoni, 1567 E. 38th Street, Cleveland, Ohio.

Pozdravljam vse prijatelje in znance v Jugoslaviji, posebno pa na Slemenu v moji rojstni hiši, po domače pri Zadniku. Večkrat mi pride na misel, ko sem bila v domovini v preteklem letu, kako sta hitro minila ona dva meseca, ko sem se tam mudila, kako hitro so dnevi tekli naprej. Najlepše se mi je videlo na Brezjah pri Mariji Pomagaj, ko sva bili tam s prijateljico Sešakotino Mico. Po prihodu iz Brezji sva postali v Ljubljani in se sprehajali po ulicah in se brezskrbno smejali no, in sedaj sem zopet v Ameriki. Želim celi Trojiški fari vesele božične praznike in srečno novo leto, da bi ga zdravi in veseli obhajali še mnogo let, posebno na Slemenu in pa v Hribarjevem, odkoder je moj mož doma. Še enkrat srčni pozdrav vsem skupaj. — Marija Modic, 935 E. 67th Street, Cleveland, Ohio.

Moji ljubljani v domovini! Sprejmite priske pozdrave, obenem vam pa voščim in želim vesele božične praznike in zdravo, srečno in zadovoljno novo leto, da bi vam jih dal Bog še mnogo dočakati v največji sreči in zadovoljnosti. To želim najprvo vam, ljuba mama potem pa sestricam in bratom Rismonda in njih družinam, bratrance in sestricam. Pipanovi Micki in hčerki iz Čepelj, Mrharjevi materi in Minki, Rupertovi materi in očetu; družini Pavli iz Moravč, družini Višnikar iz sv. Križa in Brezovega, družinam Mačkovi in Stemplev in iz Pretržja, Šinkovčevim in Kovačevim iz Orešja in vsem mojim prijateljem od sv. Križa, Orešja, Tihaboja in Brezovega. Vam kličem: Bog vas živi še na mnogo leta! — Vera in Louis Champa in družina, 3463 E. 114th St., Cleveland, Ohio.

Iskreno želim in voščim jaz in moja hčerka Mary vsej družini prav srečen božič in zdravo in srečno novo leto. Enako tudi vsem mojim prijateljem v stari domovini. — Frank Banič.

Vesele božične praznike želim mojemu prijatelju g. Augustu Paidasch, brivcu v Brežicah ob Savi, kakor tudi moji hčerki Mariji Merslauch in Mer-

lavavasi št. 24, pošta Krška vas ob Savi, kakor tudi mojemu bratrancu Martinu Lorberju, ki je tesarski mojster v Merzlavavasi št. 23, P. Krška vas ob Savi. Vam kličem vsem skupaj zdravo in veselo novo leto 1937. — Frank Lorber, 14205 Darwin Ave., Cleveland, Ohio.

Želim vesele božične praznike in srečno novo leto mojemu očetu Antonu Cizel in sestram Micki, Roziki in Anki ter njih družinam in sploh vsem mojim stariim znancem v domovini. — Družina Anton Cizel, 5520 Carry Ave., Cleveland, Ohio.

Iskrene božične pozdrave pošiljam mojemu dragemu očetu Ivanu Klančarju v vasi Zakraj, pošta Nova vas pri Rakeku, kakor tudi vsem mojim sestricam in bratcem. Prav veselo novo leto vsem želi iz srca vaša — Josephine Klanchar, 6326 Carl Ave., Cleveland, Ohio.

Vesele božične praznike in srečno novo leto 1937 želimo očetu Antonu Mihelčič in družini v Grahovem pri Cerknici, sestram Somrak, Korosec in družinam, Kompolje pri Dobrem polju, enako sinahi Somrak in otrokom v vasi Ponikve. Nadalje Jennie Klučar in družini v Johnstown, Pa., družini Josephine Bolka v Ely, Minn., bratrancu Frank Mihelčič, soprogi in sinu, sinahi Mary Mihelčič in otrokom ter vsem znancem v Barbertonu in na Sherman Heights. Nadalje bratrancu Karlu Hribar, teti in družini, vas Prigorica pri Ribnici. Ne bi se spomnil na vas, da nisem videl nedavno tega vaše ime v dnevniku Ameriška Domovina, da si bil izvoljen županom ondotne občine. Iskrene čestitke! Ista voščila veljajo preč. g. župniku v Ribnici Rev. Skulu in enako sovaščanom. — Jos. in Josephine Somrak, 1043 E. 61st St., Cleveland, Ohio.

Vesele, milosti polne božične praznike in srečno novo leto želim stari mami in očetu Pirnat v Zalesu, enako tudi stricu dr. Lojze Pirnatu, ki je zdravnik v št. Lovrencu na Pohorju, in vsem sorodnikom in nekdanjim prijateljem. — Družina Pirnat, sedaj Zakrajšek, 1094 E. 66th St., Cleveland, O.

Vesele božične praznike in veselo novo leto želim staršem, po polbratom in sestram Zakrajšek na Hitenjem in vsem sorodnikom in prijateljem v Trojiški fari in Bloški župniji, posebno pa družini Mazi v Velikih Blokah, družini Sterle v Bukovici in družini Zgone na

Studnem. — Andy Zakrajšek in družina, 1094 E. 66th St., Cleveland, Ohio.

Vesele božične praznike in zdravo novo leto želi družina Pirnat očetu, materi in sorodnikom v Trojiški in Bloški župniji, in vse najboljše bratu Alojziju Pirnatu, zdravniku v št. Lovrencu na Pohorju. — John Pirnat in družina, Cleveland, Ohio.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem sorodnikom, prijateljem in znancem v stari domovini. Še na mnogo leta! To vam želi — George Turek in družina, 16011 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi družina Jos. Perpar materi Josephine Perpar in bratom in sestram v stari domovini, in Knežji vasi. Obenem pozdravljamo vse farane Doberničane v novi in v stari domovini. — Jos. Perpar, 5805 Prosser Ave., Cleveland, Ohio.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim bratu Mihaelu Ratajč, vas Rovišče, pa tudi družini pokojnega brata Jožefa v Zavratcu, fara Studenec in prijatelje in George, Joseph, Nick in Tony Simončič in njih družinam v Chicopee, Mass. Najlepše pozdrave od —sestre Louise Bergich, 558 E. 140th St., Cleveland, Ohio.

Pozdravljam vse svoje prijatelje tukaj v Ameriki in v stari domovini. — George Kuhar, 3846 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Voščim vesele in srečne božične praznike in veselo ter srečno novo leto 1937 vsem znancem in prijateljem po širni Ameriki, zlasti pa vsem mojim znancem in prijateljem v Podsmreki pri Višnji gori, Jeromočinu, Cilmin, Stojevinc, Stefanovim, Jakličevim, Erjavčevim in Malnarjevim, kakor tudi bratoma Tonetu in ženi, Vinkotu in družini, mojim sestram Francki, Miciki in Ivici. Posebno lepo in iz srca voščim moji mami in atetu, Pavlu in Franciški Erjavec, da bi vam Bog dal dočakati še mnogo vesele božične praznikov. Sprejmite vsi skupaj iskren božični pozdrav. — Pauline Zupančič, 3522 E. 85th St., Cleveland, O.

Voščimo vesele božične praznike in srečno in zdravo novo leto 1937 vsem našim prijateljem po širni Ameriki. Posebno pa našim domačim v stari domovini pri fari sv. Križ pri Li-

tiji, naši krstni botri Mačkovi mami iz Terzina in birmanski botri gospej Josephine Japel, sestri Mariji Lenart iz Ragle, bratu Josephu Mrhar iz Tihoboja. Prav posebno srečo in blagoslov želiva najini materi Antoniji Gobec v Orešju, da bi ji Bog dal dočakati še mnogo let in mnogo vesele božičnih praznikov. Sprejmite vsi skupaj lep božični pozdrav — Josie Gliha in Rosie Mirtel, 9105 Union Ave., Cleveland, Ohio.

Vesele božične praznike in srečno novo leto družinam John in Mike Kernel, v Tremonton, Utah. — Družina Frank Rožič, 5380 Stannard Ave., Cleveland, Ohio.

Vesele in miru polne božične praznike ter zdravo in veselo novo leto 1937 želim iz srca vsem Slovencem in vsem Jugoslovanom širom sveta. Na sveti večer bom v duhu obiskala vse, posebno moje drage tam za morjem v rojstni vasi in v nepozabljenih Bevkah. Pri vas bom v duhu, dragi oče, bratje in sestre. Z vami ljubi striček Ivan Petkovšek, Križevniška ulica, Ljubljana, bom uživala božični mir, ki bo plaval na višavah in dobrih voljah širom sveta. V duhu bom pri vseh ljubih prijateljih. — Marjanca Kuharjeva, 1123 Addison Rd., Cleveland, Ohio.

Iskreno lepe pozdrave za božič in za srečno novo leto pošiljamo naši mami, bratu in ženi v vasi Malilog, fara Loški potok št. 38. — Družina Joe Kordish, 1577 E. 26th St. Cleveland, Ohio.

Dragi nam naši sorodniki in prijatelji v stari domovini in po Ameriki, sprejmite priske božične pozdrave in iskreno željo za srečno novo leto 1937. — Družina Frank in Terezija Blaznik, 1334 E. 55th St., Cleveland, Ohio.

Priske pozdrave pošiljam svoji ženi in otrokom, materi, bratom in sestram in vsem drugim sorodnikom in prijateljem v župniji Križevci pri Ljutomeru. Ravno tako bratu, sestri, bratrance in sestricam in njihovim družinam v župniji Beltince v Prekmurju, in stricu g. Alojz Zamuda, župniku v Črešnjevici, sinu sestrične g. Božidar Glavač, duhovniku v Ptuj, in bratranca sinu g. Avgustu Antolinu, misijonar na Japonskem. Želim vsem skupaj prav vesele božične praznike in zdravo in zadovoljno novo leto. — Matija Kavas, 6517 Schaeffer Ave., Cleveland, O.

Vesele božične praznike in srečno novo leto 1937 želimo očetu in mami M. J. Kozar, bratom in sestram in vsem sorodnikom in prijateljem na Veliki Malenci in Čateški okolici, kakor tudi mojemu bratrancu in ženi J. J. Pohdan v Krški vasi in gospej Kuhar in hčerki. Pošiljamo pozdrave po širni Ameriki. — Martin in Mary Kozar in družina, 6737 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Vesele, srečne in zadovoljne božične praznike in zdravo novo leto želim sledečim družinam v Ambrusu: stricu Ignaciju Hočevar, Jos. Hočevar, D. Janez Muhič, Anton Hrovat, Anton Vidmar, Henrik Glivar in njegovi mami Muhič, J. Berčič in č. g. župniku J. Žavbi, kakor vsem ostalim prijateljem v rojstni ambruški vasi. — Družina Mišmaš 1404 E. 53rd Street, Cleveland, Ohio.

Vesele božične praznike želi družina Mr. in Mrs. Frank Stemberger, 8613 Rosewood Ave. vsem prijateljem in znancem, dobrotnikom in nasprotnikom, posebno pa naročnikom "Ameriške Domovine," ki nam gredo vedno tako na roke.

Vesele božične praznike in srečno novo leto 1937 želiva jaz in moja družina staršem, bratom in sestram v stari domovini v vasi Podturen, kakor tudi mojim svakom g. Ferdinandu Gužarju, Mr. Frank Uhanu v Kanadi in Mr. Frank Popotniku v Clevelandu. — Louis Fink, 3454 E. 65th St., Cleveland, O.

Iskrene božične pozdrave pošiljamo ljubi mami Mariji Mergole in bratu Francu Mergole na Raki, družini Alojziju Hribar v št. Jerneju, družini Fannie Jelnikar v Lazah, dru-

žini Kavka v St. Pavlu, družini Joseph Majer v Avstriji, bratoma Francu in Antonu Klemenčiču v Senočetih, družini Franc Bizjak v Ljubljani, kakor tudi vsem našim prijateljem in znancem. — Družina Klemenčič, 18117 Marcella Road, Cleveland, Ohio.

Vesel božič in srečno novo leto želim vsem mojim prijateljem, znancem in sorodnikom v Združenih državah Amerike in v stari domovini. Iskren pozdrav od vseh. — J. Prostor, 15701 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.

Prav vesele in zadovoljne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem domačim, posebno mojim sestram Mariji in družini ter Angeli in mojemu bratu Poldetu in družini v Lazih. Bog vas ohrani še mnogo let. Božični pozdrav od —Terezija Glavič, 5157 Erwin St., Maple Heights, O.

Prav lepo pozdravljam vse prijatelje, sorodnike in znance v moji sodraški fari, kakor tudi vse prijatelje in znance po vsej Ameriki. Vesel božič in zdravo novo leto 1937. — Frances Kobe, 1050 E. 62nd Street, Cleveland, Ohio.

Vesele božične praznike in veselo novo leto vam želim vsem sorodnikom, prijateljem in znancem po širni Ameriki in stari domovini. — Družina John in Mary Mahne, Cleveland, O.

Dragi starši, bratje in sestre in vsi sosedje v Laniščah pri Škofljici. Voščimo vam vesele in blagoslovljene božične praznike in srečno in zdravo novo leto 1937. — Mary Lušin in Agnes Smolej in družine.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo staršem, očetu in materi, mojim bratom in sestram v Otavich pri Lovšinovih, Janezu na Vidmu in sestri v Zapužah. Vam želi družina. — Mr. in Mrs. Anton Naglič, 1017 E. 61st Street, Cleveland, Ohio.

Pošiljamo pozdrave in voščilo moji mami in vsem sorodnikom in prijateljem in, enako pošilja pozdrave in voščila Mary S. svojim sestram in sorodnikom. Ne smemo pozabiti tudi svojih bratov in sester v Ameriki, katerim pošiljamo pozdrave in voščila. Enako pozdravljamo vse, ki so nas tekom poletja obiskovali, voščimo vsem vesele božične praznike in srečno in zadovoljno novo leto. — Jerry in Mary Stroyn, Geneva, Ohio.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim družini Franciška Turšič v Bezuljaku, Antonija Debeyc v Begunjah in družini Zalar. — Družina Zalar, 1097 E. 68th St. Cleveland, Ohio.

Vesele božične praznike želi družina Mr. in Mrs. Frank Stemberger, 8613 Rosewood Ave. vsem prijateljem in znancem, dobrotnikom in nasprotnikom, posebno pa naročnikom "Ameriške Domovine," ki nam gredo vedno tako na roke.

Vesele božične praznike in srečno novo leto 1937 želiva jaz in moja družina staršem, bratom in sestram v stari domovini v vasi Podturen, kakor tudi mojim svakom g. Ferdinandu Gužarju, Mr. Frank Uhanu v Kanadi in Mr. Frank Popotniku v Clevelandu. — Louis Fink, 3454 E. 65th St., Cleveland, O.

Vesele božične praznike in zdravo novo leto voščiti Maria in Maxie Steinitz vsem sorodnikom, prijateljem in znancem. — Mrs. Mimi Steinitz, 769 E. 90th St., Cleveland, O.

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 300—PART II.

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, DECEMBER 21ST, 1936

LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Louis Andolsek:

To in ono

Prav za prav bi moral dati gornjemu naslovu drugačno ime, ker nameravam dati današnji povesti drugačno smer-nico. Pod gornjim naslovom sem namreč pisal zadnjih par let za božično številko iz dogodkov lastnega življenja ter obljubil čitateljem, da ob priliki nadaljujem.

Saj morda bom. Ampak časi se spreminjajo in z ozirom na zadnje volitve in njih rezultate, se mi zdi primernejše, da se osredotočim na povest "času primerno."

Vsaj nekateri čitatelji se bodo še spominjali mojega zagotovila v prejšnjih povestih, da so iste resnične, ali vsaj lahko bi bile. To izjavo bi spremenil le v toliko, da bo današnja povest, ne samo lahko resnična, ampak da bo v istini taka.

Ali naj vam izblebetam tajnost, da sem za lansko povest prejel kakega pol ducata priznanih pisem, med katerimi sta bila vsaj dva, kojih imena so znana med Slovenci kot literarna delavca. Zgečka me, da bi navel odlomek ali dva iz njihovih pisem, pa bi preveč dišalo po samohvali. Naj med njimi omenim le najskromnejše pismo neke dame iz Chicaga, katera mi piše, da je moja povest izrezala ter jo pri-

dejala prejšnjim, vse skupaj pa zavezala z "židanim pan-kelcem." Kajpak sem na to ponosen ter bi stopal kakor pun-ran, kateremu nit življenja ste prestrigli na zadnji Zah-valni dan, da me malo ne mu-či reuma in druge uime, kate-re pridejo z leti nad nas. Pa se ne mudi, da bi moja današ-njo povest kar takole stresel iz rokava. Tisti, ki nimate potrpljenja, lahko obrnete svojo pozornost na druge dopise in povesti, katerih je današnja številka polna.

Ne morem pa si kaj, da bi prej ne omenil cinika iz cleve-landske metropole, kateri je pred nedavnim zapisali, češ: "Kdo bi klepetal prazne odlom-ke iz svojega življenja, kateri so že naprej tako "pofiksani," da pisatelj sam vanje ne veru-je." (Morda je dejal govornik). Ne vem, če je to zapisal iz lastne skušnje ter skušal ostali svet pobasati v isti koš, ali pa je humorist po naravi. Vem pa, da so zgodovinske povesti pisatelja Poe-a po večini resnične, kar so drugi za njim ugotovili, da je prepotoval ves Orient, videl na lastne oči kra-je, dotedaj nepoznane, prišel v dotiko z raznimi narodi, ugo-tovil njihove običaje, vero in praznovero, ter druge podrob-

nosti, o katerih danes civilizirani svet ve, da so resnične. Jaz bi dejal, da je vir resnič-nih dogodivščin tisti, iz kate-rih se učimo.

To je bil tudi namen mojih povesti v prejšnjih številkah. Da povem v primeru: Če si namreč opazoval soseda, kateri je ob potu ali na tujem vrtu pobral jabolko, ga ugriznil, koj zatem nakremžil obraz, kakor bi ga prijel nenaden krč, potem veš, da je bilo jabolko neužitno in navadna lesnika. Ko si to opazil, staviš sto proti eni, da te bo minila poželj-ivost, da bi sam pobral enako jabolko. Morala bi bila: da smo se iz življenja soseda ne-kaj naučili. Nauk, ki nas ni nič stal, pa smo vendar profi-tirali, da nismo zagazili v blato. Sedaj pa k povesti.

Zadnji mesec zaključene vo-litve so jasno pokazale smer-nico in voljo celokupnega na-roda. Prav primerno je, da si za vedno vtisnemo v spomin reakcionarne nakane manjšine, da nas ponovno ukuje v veri-ge. Volja naroda, "demokra-cija" je tisti čudodelni obliž, kateri je v stanu zaceliti, če ne vse, pa vsaj nevarne rane, medtem ko razni "izmi" vklju-čujejo in diktirajo le voljo po-sameznika in morda par privr-žencev.

Da vam predočim razliko med voljo naroda in med voljo posameznika ali "fašizma," — med prostostjo, katere smo v tej deželi še vedno deležni, in verigami, v katere je fašizem ukoval svoje podanike, vam bom podal sledečo sliko:

Ameriški mornar, po imenu

Simpson, kojega ime se mno-gi čitatelji spominjajo iz no-vice domačih in ameriških li-stov, uslužben na eni ameriš-kih potnih ladij, se ni strinjal z idejami nemškega diktator-ja. Vzgojen v idejah ameri-ške prostosti, je hotel na svoj način pomagati nemškemu na-rodu, da se otrse okovov, ter vtihotapi nekaj tisoč letakov v Nemčijo in jih razprosti v pristaniškem mestu Hambur-gu. Vsebina letakov se je gla-sila v frazah, kakor: Živela svoboda, dol z diktatorji, vo-lja naroda, volja Boga in po-dobno.

Pa so ga nemške oblasti pri-jele, predno je utegnil razpe-čati svoje robo. Za ta greh so ga oblasti poslale v koncen-tracijski tabor za politične zločince, ga preteпали in dr-

žali pri življenju ob kruhu in vodi celih 14 mesecev, ne da bi bil zaslišan in obtožen. — Končno je bil pozvan pred taj-no poroto, kjer je mornar pri-znal obtožbo s pripombo, da se ne čuti krivega, ker je s svo-jim činom nameraval pomaga-ti teptanim do pravic, prizna-nih po božjih in posvetnih po-stavah, zasiguranih v demo-kratičnih državah.

Da se niso za ta slučaj po-brigale naše države, bi temu mornarju prej ali slej odlete-la glava pod sekiro, tako pa je odnesel vsaj življenje pod nadaljnjim triletnim zaporom. Slika št. 2:

Letošnjo pomlad je priplul v New York nemški zrakoplov "Graf Zeppelin." Vsa čast v tem pogledu Nemcem! Ustvarili so zračno ladjo, katera ima prostora za 60 do 70 pot-nikov; z vsemi udobnostmi kakor na prvovrstni potniški lad-ji.

Med moštvom, katero uprava zračno ladjo, se je naha-jal prostak, recimo, da mu je bilo ime Hans Miller.

Kdo mu je bil oče ali mati, je postranska stvar. Glavna znamenitost ali posebnost Ja-neza ali Hansa je obstojala v tem, da je bil z dušo in te-lesom vdan nemškemu fašizmu in njega vodji.

Hans si je nadel nalogo, da bo po možnosti razširjal faš-istično nemško propagando, ko

dospe v New York. Tudi on, kakor ameriški mornar Simp-son, si je nabavil več sto le-takov, katere je nameraval vtihotapiti v to deželo ter jih raz-pečati po New Yorku in oko-lici.

Ko je bil zrakoplov varno pritrjen in ko so izkrcali pot-nike, bi se bil tudi naš Hans lahko preoblekel iz uniforme in šel na ogled newyorškega mesta, da ni imel važnejšega opravka, razpečati svoje leta-ke.

Čakal je, da se je stemnilo, izkrcal kakih 50 zavitkov z le-taki ter pozval taksij, da mu jih odpelje v mesto.

Tedaj pa je pristopilo oko strica Sama, v obliki carinskega uradnika, kateri je iz bli-žine opazoval Hansa, ter ga pobaral, češ: si li naznanil carinskemu uradu, da namera-vaš izkrcati te zavoje in njih vsebino?

Na to vprašanje je Hans strumno salutiral in izjavil, da nima ničesar, kar bi bilo podvrženo carini, da so zavoji njegova privatna last, sestoje-ča iz obleke, krtač, brisač in podobnega. Da, tudi nekaj knjig ima, med katerimi je sv. pismo, in nekaj izvodov knjige svojega gospodarja Hitlerja "Mein Kampf."

Kljub navidezni mirnosti te-ga človeka, se je uradniku ven-dar zdelo sumljivo, da bi na-istično nemško propagando, ko

(Daleč na 2. strani)

Frank Race ml., lastnik

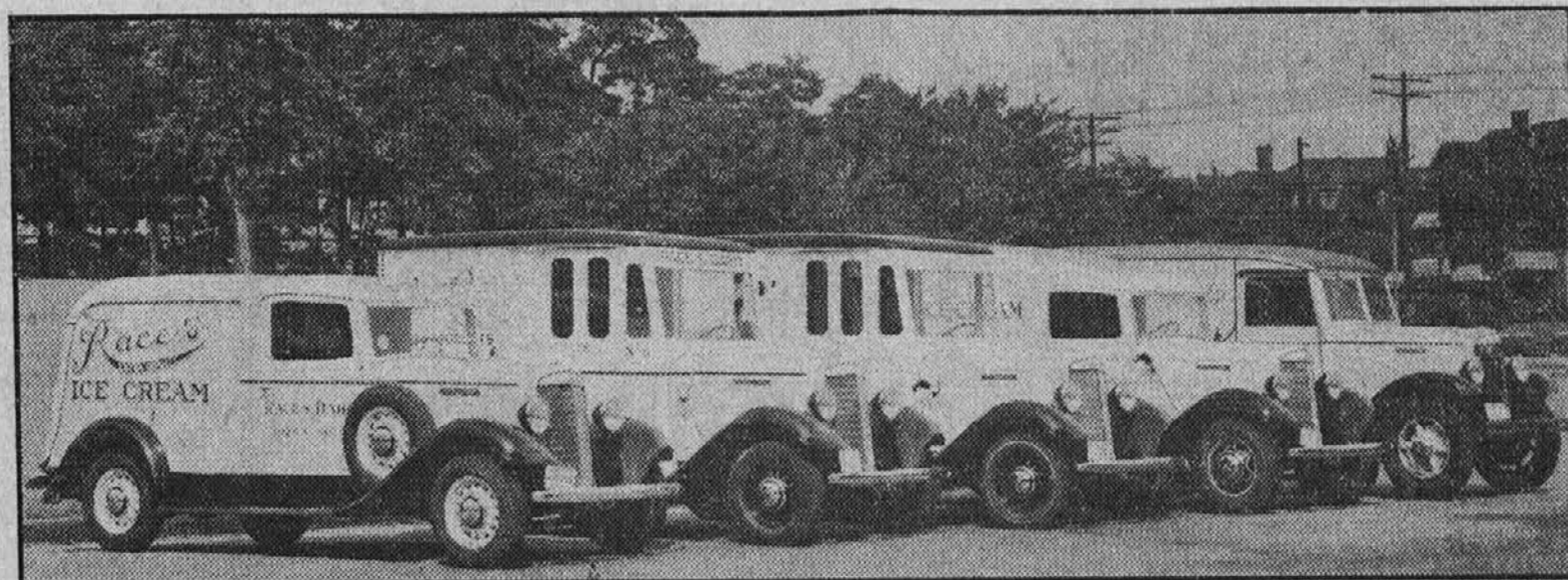
Želimo našim odjemalcem vesele božične praznike in srečno novo leto!

Zahvaljujemo se cenjenim odjemalcem za naklonjenost in naročila v preteklem letu ter se toplo priporočamo tudi za v bodoče.

Spodaj vidite sliko naših modernih vozil, s katerimi smo v stanu takoj postreči z našimi vedno svežimi ter zdravimi MLEKARSKIMI IZDELKI ali finim SLADOLEDOM PREPRIČAJTE SE O KAKOVOSTI NAŠEGA BLAGA!

Povejte svojim prijateljem, naj pošlanojo naši odjemalci in zadovoljni bodo z našo postrežbo in našim blagom.

Race's Dairy and Ice Cream

1028 E. 61ST ST.

ICE CREAM

MLEKARIJA

HENDERSON 1786

TO IN ONO

(Nadaljevanje s 1. strani)

vaden mornar, četudi služi na zrakoplovni ladji, vlačil s seboj kakih 50 zavojev privatne lastnine. Nekaj je napak, si mislil, zato raje pogledimo. Poklical je par svojih pomočnikov ter jim naročil, naj razvijejo zavoje. V njih so našli kakih sto tisoč plakatov in tiskovin sledeče vsebine:

“Živijo Hitler, dol z Rooseveltom, kar Amerika rabi, je ‘fašizem,’ in podobna navla-ka.

“Vidim,” je dejal carinski nadzornik, “to so torej tvoje brisače, sveto pismo in tvoja obleka...”

“Vidim,” je mirno dodal Hans, “da sem zasaden. Pokličite vendar svoje demokratske žandarje. Pripravljen sem in se ne bom upiral.”

Dobrodušni carinik pa se ni zmenil za to opazko ter Hansa pobaral, naj raje odkrito pove, kaj je nameraval s to navlakom.

Hans je postal zaupljivej in je prostodušno priznal, da je nameraval razpečati te letake po mestu potom golobov in zračnih raket, s pomočjo tu živčih prijateljev, s katerimi je bil v pisni zvezi, prijateljev, ki se strinjajo z idejo — “Deutschland ueber alles.”

“Sedaj, ko vse veste,” je silil Hans, “pokličite vendar policijo. Pripravljen sem umreti za našega nemškega vodjo in domovino.”

“Pokleto neumno se vse to čuje,” je menil carinar. “Čemu golobe in zračne rakete, to bi vendar stalo lepo vsotico denarja. Jaz vem za trdko, kjer lahko najameš poljubno število ljudi, katerim boš plačal le 30c na uro, pa ti bodo raznesli letake od hiše do hiše.”

Hans: “Kaj ste rekli? Sem li prav razumel? Kaj bi to ne bilo protipostavno?”

Carinar: “Nikakor ne, prijatelj. To je dežela, kjer je prostost doma. Pri nas lahko rečeš in pišeš, karkoli se ti poljubi, le da ne rabiš site za strmoglavljenje načina vlade, katera obstoji po ljudski volji večine.”

Hans: “Nehajte vendar s šalami. Tu so moje roke, ukleňte me ter napravite konec. Saj vendar ne mislite resno, da bi človek lahko šel po newyorških ulicah ter kričal: — Dol z Rooseveltom!, ne da bi me zato obesili ali mi odbili glavo?”

“Seveda mislim resno,” je čisto mirno dostavil carinar. — “Tako kriče naši domači republikanci, socialisti, komunisti in počestni prodajalci razne robe in sploh vsak, kamur se zljubi.”

Hans je težko dihal, ker kar ni mogel verjeti, da li uradnik govori resnico ali pa si ga je privoščil z dovtipno šalo. Še enkrat mu je Hans pogledal naravnost v oči ter ga vprašal: “Res mislite, la lahko kričim: Heil Hitler!, kjerkoli in kadarkoli se mi zljubi v tej deželi?”

Carinar: “Prav resno mislim. In ne samo to, tudi svoje letake lahko razpečeš nemoteno, če se ti res poljubi. Če boš kaznovan, boš samo zato, ker nisi naznanil v pregled nameravane robe, katero si izkreal.”

Ubogi Hans se je vrnil v svojo domovino s kaj čudnimi občutki. Mislil in računal je, da bo v svoji domovini prejel nagrado in priznanje za nameravano delo, pa so mu ti svobodni Amerikanci prekrizali načrt ter mu skoro ponudili pomoč, da izvede delo, ki bi tujeva v njegovi domovini stalo glavo.

Gornji dogodek, kateri očito označuje razliko demokratskih ustanov in voljo naroda, sem opisal z namenom, da ložje in bolje razumemo prostost v naših državah ter razliko med onimi, kjer je vse: Verbo-

ten — prohibitum — prepovedano.

Da moja povest popolnoma ne zgreši cilja pod naslovom “To in ono,” naj še dodam sledečo dogodivščino, prav tako resnično. Onega dne sem prejel dopisnico starega prijatelja iz srednjega zapada, s katero me obvešča, da je dospel v New York za par dni, deloma v srho obiska, deloma po poslu, in da bi ga veselilo, če bi ga obiskal v hotelu M. soba št. 815, kjer mi bo na razpolago med 5. in 8. uro zvečer. Pa sem po končanem večernem delu pohitel na dani naslov. Prijateljsko sva se pozdravila ter se utopila v razgovore najinega dejanja in nehanja tekom zadnjih 20 let, odkar se nisva videla.

Nato sva se podala v hotelsko obednico, kjer sva použila nekaj večerje ter pri steklenici vina nadaljevala z razgovori o tem in onem.

Nasla sva bila v kotu prazno omizje, kjer se je dalo nemoteno kramljati, obenem pa sva imela prost razgled za opazovanje raznih gostov.

Nekaj kasneje se nama približata dva gospoda z vprašanjem, če je ostalo omizje prosto in če lahko prisedeta. Na najino zagotovilo, da je temu tako, sta prisedla, pričela medsebojni razgovor ter se ozirala proti vходу v obednico, kar je značilo, da sta pričakovala še kako osebo. Res je kmalu pristopila dama srednjih let, ju pozdravila ter prisedla k našemu omizju.

Midva z znancem sva nadaljevala pogovor v slovenščini, le tu pa tam sva rabila kako frazo, kakor: “New deal,” ali “slush fund,” v angleščini, ker se ti izrazi ne dajo tako dobro prestaviti ali prevesti v slovenščino, ne da bi izgubili pomen ali pojem, kar taki izrazi predstavljajo.

Pa je naša trojica postala pozorna na tuj jezik, katerega sva govorila ter naju eden izmed njih pobara, češ, da vsaj toliko razume, da govoriva slovansko, le narečje mu je nepoznano. Rada sva jih informirala o jugoslovanskem narodu, iz katerega prihajava.

Predstavili smo se drug drugemu, iz česar sva doznala, da imava opravka z newyorškimi pedagogi ali učitelji, kakor pravimo po domače.

In ni nama bilo žal novega znanstva. Vsa trojica je bila kaj dovtipna in polna raznih anekdot, deloma iz njihovega poklicnega življenja, deloma iz političnih smernic z ozirom na zadnje politične volitve.

Dama, ki je zadnja prisedla, je učiteljevala v spodnjem delu mesta, kjer večinoma kom-

paktno stanujejo priseljenci italijanskega pokolenja. Pa nam je pravila sledečo anekdoto: “Dan pred novembrskimi volitvami sem oznanila svojemu razredu, da se naslednji dan vrše volitve in zato ta dan ne bo šole. Da vidim, koliko otroci tretjega razreda razumejo o volitvah, pokličem Rozalijo, če ve, kaj značijo volitve. Da, je odgovorilo dekle. To je dan, ko lahko otroci kurimo ognje po cestah, ne da bi nas policaj podil. V ozadju učne sobe pa je dečko — tudi italijanskega pokolenja — mahal z roko, češ, da to stvar on bolje razume. No, sem dejala, pa ti, Antonio, povej, kaj značijo volitve, če veš.

“Kaj ne bom vedel. Volitve značijo, kar človek voli.”

“Ze prav, Antonio,” sem ga navduševala, “ampak povej, koga volimo.”

Antonio: “Prezidenta.”

“Tudi to si prav povedal. Sedaj nam pa še povej, kdo kandidira za prezidenta?”

“Antonio: ‘Mussolini in — Roosevelt. Pa upam, da bo Mussolini zmagal.’”

Na to opazko mu je večina razreda gromovito ploskala.

Učiteljica, razočarana o umevanju tu rojenih otrok o predsedniških volitvah, kar ni mogla zapopasti psihološke reakcije te mladine, in da pride kolikor mogoče stvari do dna, ponovno pokliče Antonija, naj ji razloži, kako je prišel do takega umevanja.

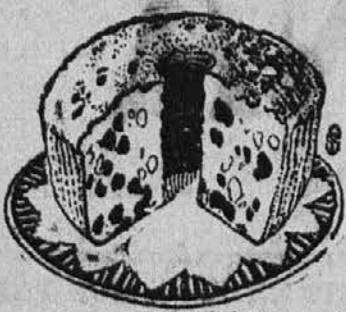
“No,” je dejal Antonio, — “kaj nam ni naš oče sinoči čital iz italijanskih listov, da je Roosevelt neprijatelj Italijanov? V listu je stalo črno na belem, da je predsednik prepovedal pošiljati v Italijo živež, olje in puške, ko se je Italija borila z Abesinci, kateri bi bili Italijane žive pojedli, če bi bili zmagali. No, vidite, pa je Mussolini vseeno zmagal, zato, živijo Mussolini!”

To pojasnilo je tudi nam ostalim zadostovalo, da smo razumeli, kako velikanski vpliv lahko tujerodci vrše na svojih tu rojenih otrocih v zgodnji mladosti.

“Sedaj pa eno iz mojega rokava,” se je oglašil eden izmed naših moških znancev.

“Vsi se spominjate prejšnjega predsednika, ko nas je v času najhujše krize pred dobrimi štirimi leti tolažil, da je krize že skoraj konec in da se prosperiteta že vidno kaže v vogalom. Danes nam je ta prislovica: ‘Around the corner,’ že nekako prešla v kri in meso. Ob zadnji inavguraciji sedanjega predsednika l. 1932 sem se mudil po poslih v Washingtonu. Pridružil sem se vel-

(Dalje na 3. strani)

JOSEPH DEZELAN

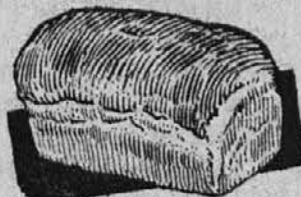
6124 Glass Ave.

SLOVENSKA PEKARIJA

Pri nas dobite vedno svež kruh, potice, kekse in drugo. Se priporočam. Zelim vsem skupaj vesele božične praznike in zadovoljno novo leto.

J. FAJDIGA IN F. KLANCAR

SLOVENSKA PEKARIJA

v Slovenskem Narodnem Domu

6413 St. Clair Ave.

Za božične praznike kupite vaše potice, kolačke, pečivo in kruh v slovenski pekarni.

Vesele božične praznike in srečno novo leto!

ANTON NOVAK

SLOVENSKA PEKARIJA

6218 St. Clair Ave.

Se priporoča slovenskim in hrvatskim gospodinjam za nakup dobre domače pečive, kot:

POTICE, PISKOTE, STAROKRAJSKE PRESTE IN VSAKE VRSTE KEKSE.

Voščim vesele božične praznike in srečno novo leto vsem našim odjemalcem.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem in znancem želi

ANTON KOTNIK

7513 St. Clair Ave.

Slovenska točilnica legalnih najboljših likerjev, vina in najboljše pivo ter okusen prigrizek.

Se toplo priporočam za obilen obisk.

MIKE PIKS

GROCERIJA in MESNICA

1383-85 E. 53d St. ENdicott 2058

Ako hočete imeti okusne jestvine na mizi za praznike, oglasite se pri nas. Dobra postrežba, zmerne cene. Zelim vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto.

JOHN MOZINA

1081 Addison Rd.

Se zahvaljuje za naklonjenost in se priporoča še za naprej za fina vina, na drobno ali na debelo.

Vesel božič in srečno novo leto vsem skupaj!

RUDY BOZEGLAV

1125 E. 60th St.

Se priporočam cenjenemu občinstvu za nakup finega vina za praznike.

Mi prodajamo na debelo in na drobno.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem in znancem.

MARTIN ŠORN

SLOVENSKA RESTAVRACIJA

6034 St. Clair Ave.

Priporoča svojo domačo kuhinjo, kjer dobite vedno jako okusna jedila po zmernih cenah.

Točna postrežba in čistoča v vseh ozirih.

Priporoča se za obisk tudi rojakom, ki pridejo v Cleveland na obisk, da se ustavijo v naši restavraciji.

Zelimo vsem rojakom vesele božične praznike in srečno novo leto.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem bratom, sestram, prijateljem in znancem v stari in novi domovini želiti družini

KRIST in FILIP KALIN

15929 Saranac Rd., Cleveland, O.

SLOVENSKA TRGOVINA Z ZELEZNINO, VSEM ORODJEJEM IN NAJBOLJSO BARVO.

JIM SEPIC

16009 Waterloo Rd.

Član Progressivne trgovske zveze

Želi vsem rojakom vesele božične praznike in srečno novo leto v toplem priporočilu nadaljne naklonjenosti v slučaju potrebe.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vam želi

JOHN TERČEK

SLOVENSKA GOSTILNA "BLED"

in KONFEKCIJSKA TRGOVINA

15506-08 Holmes Ave.

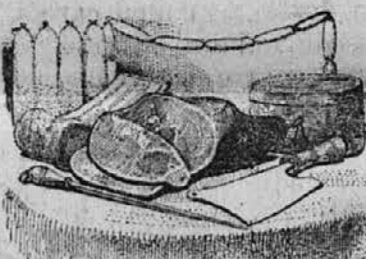
Član Progressivne trgovske zveze

RALPH CEBRON

SLOVENSKA MESNICA

4030 St. Clair Ave.

Vsake vrste prekajeno suho meso, klobase, šunke, kakor tudi najboljše sveže meso.

Vesele božične praznike in srečno novo leto!

CLOVER DAIRY

SLOVENSKA MLEKARIJA JOSEPH MEGLICH, lastnik

1003 E. 64th St. ENdicott 4228

Vedno sveže mleko in vsi drugi mlekarški izdelki.

Se zahvaljujemo rojakom za naklonjenost v tem letu in se priporočamo nadalje.

Vesele božične praznike in srečno novo leto!

NORWOOD ALLEYS FRANK BUCHER

4 kegljišča

Pivo in sendviči

6125 St. Clair Ave.

Voščimo vsem mladim in starim rojakom in rojakinjam vesele in zadovoljne praznike in uspešno novo leto 1937.

Obiščite naše kegljišče, da se malo razvedrite.

SEDMAK MOVERS

6506 St. Clair Ave.

HEnderson 1920

Se toplo priporočamo za DRVA PREMOG in SELITEV

Zelimo vsem vesele božične praznike in srečno novo leto

Ciganova osveta

Bilo je pred davnimi in davnimi leti.

Božična noč je bila. Na nebu je blestalo na tisoče in tisoče zvezdic. Debela snežna odeja je pokrivala hrib in dol. Ledena burja je tulila okoli bornih koč tlačanov. Slovesno so peli svetonočni zvonovi.

Na strmem, kamenitem hribu je sameval stari grad Korinje. Mrko so štrleli v zrak črni, orjaški stolpi in zrlji grozeče na siromašno vasico ob vnožju hriba.

Glasi hrupe in krike se je razlegel iz gradu. Na velikem dvorišču, razsvetljenem od številnih plamenic, se je gnetla in prerivala četa odlično opravljenih jezdecev. To so bili lastniki okoliških gradov, vitezi in baroni, katere je povabil grof Korinjski na svoj grad, da se udeležijo velikega lova na zverjad na božično noč. Z veseljem so se plemiči odzvali povabilu. Vsak povabljenec je privedel s seboj nekoliko ljudi in tolpo lovskih psov.

Gospoda se je pripravljala na odhod v zarasel gozd, kjer je mrgolelo najrazličnejše divjadi. Vsi plemiči, hlapi in gonjači so že sedeli na konjih. Čakali so edino še gospodarja, grofa Korinjskega, ki se je mudil še v gradu. Psi so grozno tulili in se zaganjali, da so jih gonjači le s težavo krotili in pridrževali. Konji so nestrpno udarjali s kopiti ob tla. Lovci so se krohotali in si pripovedovali razne zgodbe. Slednjič je prišel tudi grof Korinjski. Bil je to človek orjaške postave, mrkega obraza in srepih oči. Njegovo srce je bilo trdo in neusmiljeno. S podložnimi kmeti je ravnal kakor z živalmi. Mnogokrat je kakega bednega tlačana kruto pretepel, ali ga pa vrel vreči v strašno podzemsko ječo.

Z glasnim vriščem so sprejeli plemiči svojega gostitelja. A grofu se ni razjasnil temni obraz. Molče je prikimal zbranim lovcem in se zavijtel na konja.

Nato je družba zapustila grad in kriče odjezdila po hribu navzdol. Večina plemičev je bila vinjenih. Smejali so se glasno in hrupno. Med živjim vriskom in krikom se je razuzdana družba pomikala dalje.

Edino domačin grof Korinjski je ves čas molčal. Mrkega obraza je sedel na svojem črnem žrebcu in srepo strmel pred sebe. Pred kratkim je bil tudi on prav vražje razposajen in objesten, a naenkrat je postal čmen, tih in zamišljen. Vzrok te njegove nenadne slabovoljnosti so bile sanje, ki so ga nadlegovale, ko je za trenutek zaspal v svoji sobi. Prikazala se mu je ena žrtev njegove krutosti. Bi-

la je neka mlada deklica, ki jo je dal s silo ugrabiti njenemu očetu ter jo privedši na svoj grad, kjer jo je oskrnil, a potem naščuval pse na njo, da so jo raztrgali.

Ze je pozabil ta dogodek, a danes se mu je deklica prikazala v sanjah. Pogled na njo je bil grozen. Bila je bleda, krvava in razmesarjena z vdrtimi steklenimi očmi. Grozno ga je pogledala s svojimi mrtvaškimi očmi, mu zapretila s koščeno pestjo in zaklicala z votlim glasom: "Preklet bodi, krvolok! Mera tvojih hudobij je polna. Zadel te bo kazen. Tvoja smrt bo strašna!"

Onkraj vasi je grof Korinjski pridržal konja in dvignil roko v znamenje, naj spremljevalci storijo isto. Tropa jezdecev se je ustavila. Začuden plemič so začeli izpraševati grofa, kaj se je zgodilo, da ne jezdi dalje. "Hlapi sem!" je velel grof. "Za tistim grmom tamkaj v jarku se neko skriva. Videl sem, da so se zganile veje. Hlapi, hitro tja, da vidimo, kdo je!"

Vsa družba je radovedno uprla oči v gosto skupino mladih smrek, ki so rasle v jarku kraj pota. Nekaj hlapev je razjahalo ter se spustilo v zasneženi jarek. Kmalu so našli staro, v borne cape oblečeno žensko, ki se je skrivala med temi smrečicami. Zgrabili so starko ter jo sirove izvlekli na plano. Družba se je zakrohotala in začela zbijati sirove šale s prestrašeno starico.

"Na mojo vero, kakšna sladka krasotica!" se je rogal debel plemič. "To je gotovo čarovnica, ki je hotela jezdit na Klek, pa se ji je metla izmuznila izmed nog, da je padla iz višave v ta jarek. Vprašajte jo, grof!"

"Kdo in odkod si, starka?" je zagrmel grof ljuto.

"Ubog, stara ciganka sem!" je odgovorila starka ponižno. "Moji ljudje taborijo tam v logu."

"Čemu nisi pri svoji drhali?" je kričal grof. "Zakaj laziš zdaj ponoči okrog ciganska nesnaga. Bi rada kje kaj ukradla?"

"Grem v vaš po duhovnika, da ga privedem k svoji na smrt bolni hčeri," je odgovorila stara ciganka s tresočim glasom.

"Lažeš, baba! Kaj si počela v tem jarku?"

"Skrila sem se, gospod," je zajecjala ciganka. Bala sem se, srečati tebe in tvojo družbo."

"Nas si se bala? Brez potrebe si se ustrašila. S takimi lepoticami, kakršna si ti, se grof Korinjski nerad ukvarja. Idi svojo pot, starka!"

"Stoj, baba!" je zaklical debel graščak in zlobno se režeč nadaljeval: "Gospodje, privoščil-

mo si malo zabave. Ta ciganka mora zaplesati kakšen ciganski ples. Takele stare kavke gotovo znajo zelo lepo plesati, kaj, gospodje? Naj nam pokaže svojo umetnost! Sneg je zmrznjen in baš pripraven za plesanje!"

"Res, res!" je začela kričati divja družba. "Sijajna misel! To bo prizor za bogove!"

"Ali nam dovolite to razvedrilo, grof?"

"Seveda, prijatelji," je odgovoril grof in se zakrohotal. Obrnil se je k stari ciganki ter zaklicel sirovo: "Hej golobčica, si čula, kaj želijo gospodje od tebe? Hitro nam zapleši kak ciganski ples, da vidimo, ali je še kaj gibčnosti v tebi. Ako boš dobro plesala, dobiš cekin!"

"Brusi pete, baba!" so rjovele pijani graščaki.

Ciganki se je spačil obraz od groze. Sklenila je svoje koščene roke, jih dvignila proti grofu in zaklicala milo proseče:

"Rotim te, gospod, pusti me dalje! Moja hči umira! V imenu Krista, ki se rodi nocoj, ne zadržuj me, da bom umirajoči lahko pravočasno privedla duhovnika, ki ga želi!"

"Ciganki ni treba duhovnika!" se je rogal grof zlobno. "Tvoja hči pride vendarle v peklo, akoprav bo ob njeni smrti duhovnik pri nji. Torej, starka, zavrti se!"

"Milost, usmiljenje!" je kričala starka, ko so jo začeli pretepati.

"Zapleši, ciganska duša!" je zarjul grof besno in udaril bedno starko z ročnikom biča po obrazu.

Starkin obraz se je poredečil od krvi. Zatulila je od bolečine ter zaklicala s hripavim glasom:

"Preklet bodi, grozovitež! Tvoja črna duša naj gori v peklju na vekov veke!"

Grof je izustil strašno kletev. V navalu besnosti je izdril meč in tako silovito sunil ciganko v prsi, da je prebodel njeno telo. Grozno je jeknil v svetonočni molk smrtni krik nesrečne ciganke. Ko je grof izdril meč iz njenega telesa, se je starka zgrudila na tla in obležala nepremično. Njene oči so osteklenele. Ciganka je bila mrtva, sneg okoli nje je rdel bolj in bolj od krvi, ki je tekla iz strašne rane.

Krohotalje je pozdravilo grofov krvavi čin. Grof je porinil ckrjavljene meč v nožnico in zapovedal:

"Spravite mi mrhovino s poti!"

Hlapi so vrgli truplo v jarek. Nato je družba lovcev odjezdila. Toda grofov obraz je bil še temnejši, njegove oči so zrlje še bolj neprijazno. V duši se mu je začela oglašati vest in mu očitati, njegovo sramotno dejanje.

Pogon na zverjad je grofa nekoliko razvedril ter mu pregnal neprijazne spomine. Strastno je pregnal divjačino. Vso noč se je razlegal po logu divji hrup. Psi so tulili, gonjači so trobili.

Ze se je zdanilo, ko se je grof Korinjski z gosti vračal v grad. Ko je družba prijezdila do onega jarka, v katerega so hlapi vrgli umorjeno ciganko, je neki plemič zdajci osuplo zaklical:

"Truplo ciganke je izginilo!"

Lovci so se ozrli v jarek in cstrmeli. V resnici, trupla ciganke ni bilo več na mestu, izginilo je brez sledu. Plemiče je prevzel strah.

Ciganka je bila čarovnica! Oživila je in se vrnila k svojim ljudem v gozd. Tako so sodili vraževerni graščaki. Le grof Korinjski se je smejal zaničljivo.

Ko je družba plemičev dospela v grad, se je napolila v ogromno, krasno opremljeno viteško dvorano. Pričelo se je divje, razuzdano veseljačenje, ki je trajalo pozno v noč. Zvenele so čaše, razlegale so se umazane popevke.

Grof je velel privedi iz vasi (Dolje na 4. strani)

TO IN ONO

(Nadaljevanje iz 2. strani)

likanski množici, katera ob takih slovesnostih privre iz vseh držav, ter čakal povorke, da z godbami na čelu prispe pred Belo hišo.

V moji neposredni bližini je neka dama srednjih let nemirno stopicala. Preko ceste nam pride nasproti policaj, h kateremu je dama neustrašno pristopila ter ga pobarala, če ji more povedati, kje bi v bližini našla kak "Comfort station."

Saj veste, to je prostor, kamor se človek zateče, kadar fizične sile zahtevajo svoje.

Policist, uslužen, kakor so navadno te vrste ljudje napram damam, je dobrohotno pokazal s prstom na bližnji cestni vogal, češ, da je taka postaja "Right around the corner."

Dama pa, vedoč za to prislovico in misleča, da se šali, ga enostavno nahruli: "Stop that stuff "around the corner!" I am in a hurry. — (Nehaj s svojim vogalom. Mudi se mi).

Komaj pa je ta končal svoj anekdoti, ko smo opazili nasmešek na obrazu poleg sedečega prijatelja, kar je značilo, da bo tudi on stresel eno podobnih, da nismo postali pozorni na dogodek v naši neposredni bližini. Jedilnica, kjer smo sedeli, je namreč vsebovala tudi plesno dvorano, kjer je prvovrstni orkester igral poskočne in razne valčke v vseh mogočih oblikah. Vsaj par sto parov vse vrste staro-

sti se je sukalo v dvorani in ob naših omizjih.

Mlad par, po vidiku mož in žena, sta priplesala mimo našega omizja, ko se nenadoma mlada žena zdrzne z lahnim vzklikom. Zapestnica se ji je bila namreč odklopila in zdrnila na tla. Mož, v sveti ihti, da par za njima ne pohodi zapestnice, se bliskovito skloni, da jo pobere. Toda, o joj! Nekaj je nalahno zahreščalo, ampak bilo je prepozno. Počile so mu namreč hlače, tam zadaj, saj veste. Ženske pa v takih slučajih navadno ne izgube glave ter včasih prezentirajo več prisotnosti duha, nego jim ga pripisujemo.

"Ne boj se, moziček, vse bo dobro. Iglo in nit imam s se-

boj." S temi besedami ga po-

grabi k nadaljnemu plesu ter ga zasuče tako, da ga je ritenski potiskala proti ozadju vrat, nad katerimi je bil napis: "Ladies rest room." Odprla je vrata, in videč, da ni žive duše v notranjosti, ga potisne na stol v kotu bližnjih vrat ter mu veli, naj brž sleče hlače.

Bila je skoro gotova s šivanjem razpoke, ko se v vratih prikazeta obraza dveh deklet, da se odpočijete bo dovršenem plesu.

Žena seveda ni mogla dopustiti, da bi dekleta zijala njene- ga moža v samih spodnjih hlačah, pa odpre vrata v kotu, za katerim je sedel, misleča, da ga je potisnila v prazno sobo ter zavrtela ključ v vratih.

Koj nato pa je čula gromovito kletev moža izza vrat, naj mu vendar odklene vrata. "Nemogoče, da ti sedaj odprem. V sobo sta namreč stopili dve dekleti, pa vendar nočeš, da bi te zijali v spodnjih hlačah. Tako bom gotova s šivanjem."

Mož pa je rohnal naprej: — "To hell with the two girls! Kaj ne veš, da si me potisnila skozi vrata, vodeča v plesno dvorano, kjer sem izpostavljen smehu par sto parov plesalcev, ne samo dvema dekletoma za vrati?"

Dodal bi jih rad še par istega večera, pa moram nehati, da pridejo tudi drugi na vrsto.

Tako, prihodnjic pa kaj drugega.

Voščilo in Zahvala

V čast in ponos si štejemo, da se lahko ob koncu leta s hvaležnostjo v srcu spomnimo na naše dobre in zanesljive odjemalce Slovence in Hrvate. Dolgoletno znanstvo in prijateljstvo v trgovskem poslu nam je omogočilo, da smo pred leti v ponos naselbine razširili našo trgovino v taki višini, da dobite pri nas vse, kar potrebujete za opremo vaše hiše. S podporo odjemalcev smo uredili najmodernejšo trgovsko prostoro, ki so eni najboljši v vzhodni strani mesta. Našim ljudem vnaprej ni potreba hoditi v središče mesta, ker pri nas dobite isto izbero, isto kvaliteto in veliko nižje cene, kakor kjerkoli drugod.

Vsi naši uslužbenci so Slovenci in Hrvatje, tako da z njimi lahko govorite in občujete v svojem maternem jeziku. Priznati pa moramo našim uslužbencem, da tudi poizkusijo našim odjemalcem ustreči po njihovih željah. Vodstvo trgovine se globoko zaveda, da so Slovenci in Hrvatje dobri in pošteni odjemalci, zato je naše načelo in geslo, da dobe poleg dobrega blaga in najnižjih cen točno in pošteno postrežbo.

Veliko je v Clevelandu in okolici slovenskih in hrvatskih hiš, ki so opremljene s pohištvo iz naše trgovine. Vsi brez izjeme so zadovoljni z našo dobro postrežbo in mi smo pa zadovoljni z točnim in poštenim plačilom.

Ob zaključku novega leta obljubujemo vsem našim dobrim odjemalcem, da bomo tudi vnaprej najboljše postregli, vsestransko šli našim starim in novim odjemalcem na roko ter jim po možnosti nudili v mestu najnižje cene.

Ne moremo drugače, da ob koncu naše iskrene zahvale, katera naj velja vsem Slovincem in Hrvatom za obilno podpiranje naše trgovine v tekočem letu, da voščimo najveselejšo božično praznike in srečno novo leto.

V upanju in želji, da tudi v bodoče ostanete naši odjemalci ter nas priporočate pri svojih prijateljih in znancih ostajamo hvaležni

M. A. Krichman

Joe Perusek

The Krichman & Perusek FURNITURE CO.

15428-32 Waterloo Rd.

Mayflower Dairy mleko

pijeta dvojčka

RONALD ANTHONY in JOSEPH CARY KOLENC

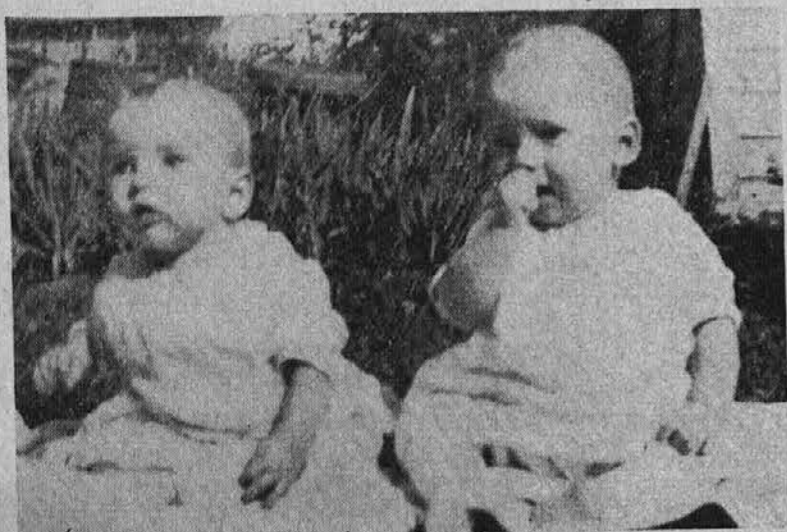
Slika kaže, kako sta močna, rdečelična in zdrava. Naše mleko jima je zgradilo zdravje, živof in močni fizični sistem.

Naše mlekarne so moderno urejene, absolutno čiste in higijenično zdrave.

Vesele božične praznike in srečno novo leto v topli zahvali za preteklo leto in v priporočilo v prihodnjem žele vsem odjemalcem in prijateljem

Mayflower Dairy

LASTNIKI F. RACE IN SINOVI

Ronald Anthony in Joseph Cary Kolenc

448 E. 158H STREET

1083 E. 68TH STREET

JOSEPH F. DOLINAR

TINNING and ROOFING

6825 St. Clair Ave.

HENDERSON 4736

Complete Sheet Metal Works

Zeli vesel božič ter srečno novo leto vsem odjemalcem in prijateljem. Se priporoča za vsakovrstna kleparska dela, kot tudi priprave za točenje pive.

ANTON SVETE

Zelim vsem odjemalcem in prijateljem veselo božične praznike in srečno novo leto!
Groceries, candy, cigare, cigarete.

IZVRSTNO PIVO

Se priporočam za obilen poset. Točna postrežba. Imam fine doma posušene klobase. Pripeljem tudi na dom, ako naročite.

1184 E. 60th St.

JOSEPH STAMPFEL

SLOVENSKA MODNA TRGOVINA ZA ŽENE,
DEKLETA IN MOSKE

Zelim vsem cenjenim odjemalcem veselo božične praznike in srečno novo leto.

6108 St. Clair Ave.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN PRAV SREČNO LETO 1937 ZELI VSEM SVOJIM ODJEMALCEM

Kramer's Meat Market & Groceries

5301 St. Clair Ave.

in

KRAMER'S MEAT MARKET

1423 E. 55th St.

Prav veselo božične praznike in srečno novo leto želita vsem svojim prijateljem in odjemalcem

FELIKS in MARIA DRENK

5422 Hamilton Ave.

6% pivo, vino in prigrizek.

Veselo božične praznike in srečno novo leto vošči vsem svojim odjemalcem in prijateljem

D. LUSIN'S SOHIO SERVICE STATION

6002 St. Clair Ave.

Se priporoča, da ga obiščete kadar potrebujete gasolin ali olje za vaš avtomobil.

ANTON KOROŠEC in SINOVI

1063 Addison Rd.

Se zahvaljujemo za naklonjenost in se priporočamo še za naprej, za fina vina, na drobno in na debelo. Veselo božične praznike in srečno novo leto!

CIGANOVA OSVETA

(Nadaljevanje s 3. strani)

nekaj mladih žensk, s katerimi so pijani plemiči uganjali zelo ostudne šale. Krik gažene nedolžnosti se je razlegal do neba. Sele pozno v noč je na gradu utihnil hrup. Goste je prevzelo vino. Omamljeni so pospali. Prišli so hlapci in odvedli prestrašene deklice. Nato so pogasili luči. V gradu je zavladal mir. Na dvorišču je gorel velik ogenj, okoli katerega so sedeli oprode in hlapce, se razgovarjali in si pripovedovali razne vojne doživljaje.

V svoji sobi je bedel grof Korinjski. Vso noč ni mogel zaspati. Ako je za trenutek zatislil oči, so ga mučile hude sanje. V spanju se je nemirno premetaval po ležišču in presunljivo ječal. Ko se je zbudil, je bil premočen od potu. Vstal je in se oblekel, nato pa začel hoditi po sobi gor in dol. Počasi se je začelo svitati, nastal je dan. Z dvorišča se je čulo razburjeno govorjenje. Grof je stopil k oknu in ga odprl. Na dvorišču je stala gruča hlapcev. Zivo so se razgovarjali in kazali neko reč drug drugemu. Njihovi obrazi so izražali silen strah.

"Lenuhi, kaj imate? Kaj se je zgodilo?" je zagrmel grof.

Hlapci so se v trenutku porazgubili na vse strani. Le eden je ostal na mestu. Mož je dvignil svojo roko, v kateri je držal list papirja, ter zaklical:

"Gospod grof, to pisanje je ponoči nekdo pritrtil na grajska vrata. Čudno pisanje je to!" "Prinesi mi papir!" je velel grof.

Kmalu je vstopil hlapec v sobo ter izročil grofu z velikimi rdečimi črkami popisani list. Ko je hlapec odšel, je grof pričel čitati. Naenkrat se je zganil in prebledel. Na papirju so bile s krvjo zapisane besede:

"Danes meni, jutri tebi. Gor je ti, krvolik. Jaz, Jozua, kralj ciganov, se kolnem, da bom najstrašneje maščeval svojo majko, ki si jo ti umoril. Kri za kri, zob za zob! Tresi se, tiran, osveti ciganskega kralja ne ubežiš. Moja roka je dolga!"

Grof je raztrgal list na nešteto koščkov. Bledi obraz se mu je grozno spačil. Izraz strahu se je pojavil v njegovih očeh. Zamisljen je stopal po sobi, včasih stisnil pesti in zaklel. Tedaj se je pa nenavadno zakrohotal. Snel je s stene lovsko puško in si jo obesil na ramo. Nato je zapustil sobo in krenil po stopnicah na dvorišče.

"Pripravite se na odhod!" je zaklical hlapcem. "Oborožite se in osedlajte konje! Hitro, hitro!"

Nekaj trenutkov nato je grof Korinjski na čelu čete hlapcev zapustil grad. V divjem diru so odjezdili v dolino. Šli so loviti cigane.

Le star sluga je ostal v gradu. Njegova naloga je bila, postreči gostom, kadar se bodo zbudili. Plemičem se ni ljubilo, čakati na grofov povratek. Ko so izpraznili nekaj vrčev vina, so zasedli konje in odjezdili s svojimi ljudmi proti domu.

Sele pozno v noč se je vrnil grof s svojimi ljudmi v grad. Bil je razdražen in zvojen. Videlo se mu je, da je utrujen. Hlapci so bili izmučeni do skrajnosti. Ves dan so morali begati po gozdu čez drn in strn in zasledovati cigane. Pretaknili so ves ogromni korinjski gozd, preiskali vsako pečino, vsak jarek, vsak grm, a o ciganih ni bilo ne duha ne sluha, kakor da so se vdrli v zemljo.

V prsih grofa Korinjskega se je naselil stalen nemir. Odslej ni imel nobene mirne ure več. Pri-sega ciganskega kralja ga je navdala z grozo. Bilo ga je strah ciganove osvete in trepetal je za svoje življenje. Vedel je, da mu cigani ne bodo prizanesli, ako pride v njih oblast. Zapevedal je hlapcem, da ne smejo

nikogar spustiti v grad brez njegovega privoljenja. Korinjski grad je bil odslej vsako noč obdan s številnimi stražniki, ki so imeli povelje, umoriti vsakogar, ki bi ponoči poskušal priti v bližino gradu. Kmetom je bilo zapovedano, da morajo vsakega cigana, ki bi se prikazal v vasi, prijeti in ga zvezanega privleči v grad.

Le redkokdaj je grof Korinjski zapušal svoj utrjeni grad. Ako se je napolil kam, je vedno vzel s seboj nekaj oboroženih hlapcev.

Cigani se niso več pojavili v okolici Korinja. Sicer je grof Korinjski večkrat sklical sosednje graščake in uprizoril lov na cigane, toda ves trud je bil zaman, nikjer izslediti, ne v šumi ne v gori. Niti na enega niso našli nikjer, kakor da je ves ciganski rod izginil s površja zemlje.

Minevali so dnevi in meseci, leto za letom je utonilo v morju večnosti, toda pričakovanega napada ciganov na korinjski grad ni bilo. Cigani se še vedno niso pojavili v korinjskih šumah, kjer so prejšnja leta mnogokrat taborili. Grof je postal vedno bolj brezskrben. Njegov strah pred cigani je počasi izginil in pozabil je na grozljive ciganskega kralja. Cigani ga zdaj niso več vznemirjali. Počasi se je spet začutil povsem varnega.

Tisto leto je pretela nova vojna s Turki, ki so se že začeli zbirati v Beogradu. Seveda so se tudi naši kralji pripravljali, da odbijejo sovraže. Vojska kristjanov se je začela zbirati.

Nekega dne je v korinjski grad prijezdil sel s pozivom na grofa, naj se s svojim hlapci pridruži vojski, ki se zbira. Z nejevoljo je sprejel grof to zapoved. Sklenil je, da sam ne pojde v boj proti Turkom. Toda svoje ljudi je moral poslati v obrambo dežele. Le pet hlapcev je pustil doma za varstvo gradu, vsi drugi pa so morali odjezditi na boj.

Minilo je več mesecev in nastopila je zima. Grajski hlapci se niso vrnili. Grof je prejel poročilo, da je nekaj hlapcev padlo junaške smrti, a drugi da ostanejo pri vojski na Ogrskem, kjer bodo tudi prezimili.

Tako je ostal grad Korinje skoro brez posadke. Vendar se grof ni vznemirjal zaradi tega. Kmetje tlačani so bili pokorni, hajdukov ni bilo v korinjskih gorah, cigani pa tudi niso več prihajali v okolico gradu.

In zopet je bila božična noč. Slovesno so zvonili zvonovi in oznanjevali rojstvo Sina božjega.

V gradu je kot običajno tudi

(Dalje na 5. strani.)

Voščilo, priznaje, zahvala.

Ob zaključku leta me dolžnost veže, da se iskreno zahvalim vsem našim rojakom za veliko trgovsko naklonjenost v tekočem letu.

Veliko je naših rojakov, gospodinjin in hiš, ki se ponašajo s produkti, katere so kupili potem našega poštenega posredovanja. Vedno smo bili veseli, če smo mogli našim rojakom pomagati ali jim postreči.

Rojaki so nam hvaležni za poštene cene, dobro kvaliteto in točno postrežbo. Enako smo tudi mi hvaležni njim za pošteno plačilo in veliko upoštevanje: svoj k svojim.

Kakor dosedaj, tako obljubujemo tudi vnaprej, da bomo tudi v bodoče storili vse za naše dobre odjemalce v postrežbi, v cenah in blagu.

Kadar vas obiščejo naši zastopniki, zaupajte jim, ker imajo strogo naročilo biti v prodaji pošteni in točni.

Toplo se priporočam tudi vnaprej za naklonjenost, kadar želite kupiti kakšen predmet za katerega imamo mi zastopstvo. Dajte prednost našemu rojaku, če že ravno oddajate naročilo, da si lahko zasluži vsakdanji kruh.

Poleg veliko drugega imamo v zastopstvu sledeče produkte:

RADIO APARATE, ELEKTRIČNE LEDENICE, PRALNE STROJE, ELEKTRIČNE ČISTILCE, ELEKTRIČNE ŠIVALNE STROJE, KUHINJSKE PEČI

Veselo božične praznike in srečno novo leto 1937 in ravnopravno pohištvo našim odjemalcem, prijateljem in znancem.

JERRY BOHINC

Residence: 6614 Bliss Ave.
Tel. ENDicott 4613

letos kraljevalo hrupno veselje. Pijani glasovi so se razlegali v vas pod hribom. Ostudne pesmi so donele v pokoj svete noči. Zgražali so se tlačani, se prestrašeni križali in se čudili, da ne udari strela jeze božje v grešni grad.

V gradu je bila zbrana majhna, a tem objestnejša družba. Grof Korinjski je povabil v goste vse one okoliške graščake, ki se kakor on niso hoteli odzvati klicu ogrožene domovine ter so rajši ostali doma na varnem, kakor da bi svoje glave nosili izpostavljal turški krivi sabli.

Približno dvajset plemičev je bilo zbranih v viteški dvorani Korinja. Bilj so po večini starci, osiveli v grehu in strasteh. Grof Korinjski je bil najmlajši med vsemi.

Razkošni večerji je sledilo popivanje, ki je trajalo tako dolgo, dokler ni vseh dvajset starcev obležalo na tleh do nezavesti pijanih.

Edino grofa še ni omamilo vino, akoprav je mnogo pil. Bil je skoré še povsem trezen, kajti njegova narava je bila naravnost jekleno odporna. Sam je obsedel za mizo in s čudovito naglico praznil kupico za kupico. Zdaj pa zdaj se je zakrohotal, kakor bi bil blazen. Počasi se je začelo vino vplivati tudi nanj.

Zdajci pa je skočil prestrašen na noge in smrtno prebledel. Na mah je bil trezen.

Na dvorišču se je nenadno oglašil grozen glas. Potem je zopet zavladala smutna tišina, a že se je oglasilo zunaj tako divje kričanje, da je grofu zledenela kri v žilah. Počilo je več strelcev zaporedno. Zažvenketale so šipe v oknu in več krogel je prižvižgalo v dvorano in se započilo v steno.

Pod oknom je zaklical glas: "Grof, ura osvete bije!"

Grof je odskočil v kot. Zivo so mu zaplesale pred očmi one strašne s krvjo pisane črke:—"Kri za kri, zob za zob!"

"Ciganski kralj je prišel osvetiti svojo mater," je pomislil grof. "Izgnubljen sem. Cigani bodo vlomili grajska vrata." Zaklel je in siknil:

"Branil se bom do poslednjega diha. Živega me ne dobijo v pest!"

Planil je na hodnik. Slišal je, kako padajo silni udarci na grajska vrata. Les je pokal. Vsak trenutek bodo odnehali zapahi in divja drhal bo prihrumela v grad. Grof je prekel ves ciganski rod in z naglimi koraki stekel v svojo sobo. Zaklenil je vrata, nato pa prižgal svetilko. Snel je s stene puško in stopil k oknu. Tresel se je od razburjenja ter napeto vlek na ušesa

FRANK GREBENC

1297 E. 55th St.

GOSTILNA

Vsakovrstno žganje, 6% pivo in vino. Se priporočam našim rojakom za obilen obisk, kjer bodo vedno dobro postreženi s pijačo in jedili.

Se toplo priporočam.

Veselo božične praznike in srečno novo leto želim vsem skupaj.

JERRY GLAVAČ

1052 Addison Rd.

HENDERSON 5979

TINNING, ROOFING and FURNACE WORK

Se zahvaljujem za preteklo naklonjenost in se priporočam še za naprej.

Zelim vsem mojim odjemalcem in prijateljem veselo božič in srečno novo leto.

JOHN in STEFKA PAULICH

5238 St. Clair Ave.

Zelita vsem svojim prijateljem in znancem veselo božične praznike in srečno novo leto.

WHEN GOOD FELLOWS GET TOGETHER.

FRANK MIHČIČ

GOSTILNA

7202 St. Clair Ave.

Pri nas dobite prvovrstno 6% pivo in dobro vino, žganje in okusen prigrizek.

Se toplo priporočamo za obilen obisk.

Veselo božične praznike in srečno novo leto želimo vsem skupaj!

JOHN J. WOLF

4526 St. Clair Ave.

SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA

Se priporočam gospodinjam za praznike.

Vsakovrstno doma posušeno in sveže meso.

GrocERIJA najboljše kvalitete.

Veselo božične praznike in srečno novo leto želim vsem odjemalcem in prijateljem.

KOMIN'S PHARMACY

Prva slovenska lekarna v Clevelandu

JOHN KOMIN, lastnik

6430 St. Clair Ave., vogal Addison Rd.

Veselo božične praznike in srečno novo leto.

ANDREJ MOZINA

SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA

15931 Saranac Rd. MULberry 3754

Se toplo priporočam gospodinjam za nakup raznih potrebščin za praznike, kjer boste prijazno postreženi po najnižjih cenah.

Zelim vsem skupaj veselo božične praznike in srečno novo leto!

MAKOVEC CANDY SHOPPE

Slovenian Auditorium Building

Where all good friends meet.

Sandwiches and hot chocolate served.

A Merry Christmas and a Happy New Year!

Bitka s pavijani

Pavijan se razlikuje od drugih opic v tem, da je njegova glava z dolgim gobcem podobna pasji. Po legi in obliki oči, po lakteh in rokah je sicer sličen človeku, v splošnem pa zelo odurna prikazen. Njegovi ostri kremplji te lahko nevarno ranijo, prav tako tudi njegovi pasji zobje, ki so veliki in silni.

Nekateri pavijani so strašno togotni in se obnašajo, kakor da se blazni. Kadar so razjarjeni—razdraži jih pa že vsaka malenkost — so kar obsedeni od satanske zlobe — prav kakor človek.

Pavijan je strašno nevaren, krut, zloben, uničevalen, maščevalen. Že njegove poteze izražajo njegovo stalno divje razpoloženje. Če si mu kaj žalega storil, bo gojil srd po cele mesece, dokler se mu ne ponudi prilika za strašno maščevanje. Tudi v tem pogledu spominja na mnogo ljudi.

Za ujetništvo pavijan ni, ker se nikoli ne da popolnoma ukrotiti. Veselje do preseljevanja tiči v njegovi divji, neugnani naravi. Ko se postara se tudi njegove krute lastnosti močneje razvijajo. V svojih prebivališčih, redko poraslih afriških gozdovih, nedostopnih hribih in gorah, se preživlja, ker ne pleza po drevesih, s koreninami in jagodami, jajci in žuželkami. Velikanski hrošči so mu okrepčilo, dočim mu je skorpion slastičica, kača pa pojedina.

V kultiviranih nasadih, na vrtovih in poljih je zelo škodljiv, ker jih opleni do golega. Najljubše so mu melone. Da bi dobil zrelo melono, rma čez gore, tudi deset milj daleč.

Pavijani se zbirajo v krdelih, so pogumni in spretni pri svojih roparskih pohodih. Odkril sem, da napravi tolpa teh divjakov kar celo dolgo verigo od svojega skrivališča pa do vrta ali polja, ki ga hoče oplentiti, in da si ti nevarni tatovi tisto, kar so nakradli, podajejo kar iz roke v roko, dokler ne priroma vse do njihovih brlogov.

Tako zviti so afriški pavijani že sto in stoletja in vaški gasilci so se od njih naučili gašenja, oziroma podajanja veder od vodnjaka do ognja.

Naslednja povest opisuje grozovito maščevalnost pavijanov:

Bil sem eno leto pri stricu, ki je imel svojo farmo eno in pol milje od Murraysburga, železniške postaje, stoštirideset milj milje od Port Elizabeth-a, ob južni afriški obali.

Po burski vojni je moj stric to deželo tako zelo vzljubil, da se je tam naselil. Že v mladosti se je posvetil proučevanju naravoslovja. Njegova afriška farma je bila prava menezarija in pravi muzej, ki je bil napolnjen z zbirkami tropičnih metuljev in žuželk, ki so opisovali afriško floro in favno. Njegov stekleni rastlinjak tropičnih orhidej in drugih rastlin mu je dajal nepopisen užitek in v razsežnem posloju se bile kletke in kurniki, v katerih so bile džungelske kokaši, fazani, importirana perutnina, golobje in brezštevili afriški ptici.

Imel je šest domačinov, zamrcev, ki so oskrbovali cvetlice in živino. Ti zvesti fantje

so vsaki večer po končanem delu odhajali domov. Imel je tudi francoskega kuharja, ki je pa zelo pogosto hodil v Cape Town, kjer je ostal kar po ves teden. Ker je pa bil dovršen kuhar, je stric zaradi takih njegovih neurednosti zatislil oko. Ob takih slučajih ga je nadomestoval njegov učenec, domačin.

Neki večer, ko so zamorci odšli v svojo domačo vas, in ko sva s stricem sedela na verandi, se je majhno krdelo pavijanov prikradlo na naš vrt in začelo odnašati melone, ki so bile skoraj zrele. Ko sva jih zagledala, sva stekla v svojo pritlično hišo po puške. Ustrelila sva jih sedem, še preden se je ostalim zljubilo, da bi pete odnesli. V nekaterih krajih, kjer so se ti uničevalni in nevarni divjaki v večjem številu pojavljali, so farmarji nastavljali oborožene domačine, ki so stražili noč in dan. Zgodilo se je pa le, da so živali te stráže prepodile in tako nasade vendarle opustošile.

Štiri dni pozneje, ko sva ustrelila pleneče pavijane, pa sva doživela, česar svoj živ dan nisva.

Domačini so šli domov, kuhar je bil odsoten in ostala sva sama doma in pregledovala perjad. Kar zaslisišva vpitje, lajanje in cvilenje. In ko sva skočila k vratom, sva zapazila komaj dve sto jardov daleč tolpo pavijanov, približno tristo jih je bilo. Planila sva v hišo po puške in revolverje in pobrala streliva, kolikor sva si ga v naglici mogla natačiti v žepe. Ko sva pa prišla ven, so pavijani divje navali na naju. Skripali so z zobmi, zijali, trli se, in izzivajoče vriščali. Strahovito so bili razjarjeni.

Imela sva samo še toliko časa, da sva planila v vrtno hišico, v kateri je bilo spravljeno vrtno orodje. Ta hišica je imela samo eno okno, ki je imelo kakor okna v pritlični stanovanjski hiši, zaradi zveri in tatov, železne križe. Zaklenila sva vrata in začela se je divja bitka. Začelo se je oblegaje iz maščevanja in spoznala sva, da se bova morala boriti na življenje in smrt. Če bi razjarjeni divjaki nama mogli do živlega, bi našli na farmi dvoje razkosanih in strahovito pohabljenih mrliče. Toda besne živali so začele svoje uničevalno delo brez dvoma iz golega maščevanja za svojih sedem tovarišev, ki sva jih bila ustrelila.

Okoli petdeset razjarjenih in maščevalnih opic je obkolilo hišico, blazno trgalo in treslo železne drogove v oknu in se z vsc silo upiralo v vrata, da bi udrlo in na vsak mogoč ali nemo goč način zrušilo hišico in prišlo do naju. Bilo bi po nama, če bi se ključavnica zlomila ali če bi en sam železen drog v oknu pustil. Ko sva to spoznala, sva pripravila lestvo, da bi splezala gor med tramovje, ki je podpiralo streho. Ob kovinskih stenaš pavijani ne bi mogli plezati, pač pa bi skočili drug drugemu na ramo in naju izvlekli iz najine zasede.

Iz silnega prhutanja perutnine, golobov in ptičev in krika pavijanov sva posnela, da nama bodo uničili vso perjad in zrušili

(Dalje na 6. strani.)

CIGANOVA OSVETA

(Nadaljevanje s 4 strani.)

in čakal kaj bo.

Še vedno je bilo čuti močno razbijanje po grajskih vratih v pritličju. Dolgo niso popustili zapahi.

Tedaj je nastal silen ropot. Čez trenutek je po vsem gradu odmeval krik divjih glasov. Neznanci so vdrli v grad.

Grof je napel petelina pri puški in se postavil sredi sobe. Čul je številne korake, ki so se bližali po hodniku. Grozne psovke in groznje so mu udarjale na ušesa. Hrup se je bližal bolj in bolj. Zdajci je utihnilo kričanje. Neznanci so dospeli do vrat, ki so se pod silnim pritiskom zlomila.

Grof je zagledal kakih petnajst razcapanih, gologlavih mož divje zaraslih obrazov. Vsi so bili oboroženi s puškami in dolgimi noži. Ko so ti ljudje zagledali grofa, so zagrmeli in zahrumeli kakor vihar. Vsi obenem so se hoteli zriniti v sobo.

"Nazaj, lopovi!" je zagrmel grof in se pomikali toliko nazaj da je s hrbtom dosegel zid. "Kaj hočete?"

"Tebe hočem, grof!" je zakričal mož, ki se je prvi preril skozi vrata. Bil je visokorasel orjaški človek zagorele polti, čudovito velikih črnih oči, ki so zrlle nenavadno divje. Ustavil se je pri vratih in nadaljeval porogljivo:

"Jaz sem Jozua, kralj ciganov. Gotovo si me pričakoval, saj sem ti sporočil, da te obiščem. Zdaj sem tu. Prišel sem, da maščujem kri svoje matere. 'Kri za kri!' — tako veli naša postava. Fantje, zgrabite ga!"

Cigani so prihrumeli v sobo in besno navalili na graščaka. Grof je dvignil puško in pritisnil na petelina. Zabliskalo se je in počilo. Eden ciganov se je zgrudil s prestreljenimi prsi. Še enkrat je ustrelil grof na cigane in podrl še enega moža, nato pa ga je zadel silen udarec na glavo. Oblit s krvjo, se je zgrudil grof nezavesten na tla.

"Ali naj mu odrežem bučo?" je zaklical neki cigan in potegnil nož izza pasu.

"Ne, osveta je moja!" je zagrmel poglavar Josua. "Zvežite ga, nato naj ga dva odneseta iz gradu. Tudi trupli naših tovarišev odnesite. Grofa spravite v votlino nad izlivom Krke. Tam bo prejel svoje plačilo. Drugi oplenite grad. A žurite se, kajti še to noč moramo izvršiti delo osvete. Jutro nas ne sme zalotiti v votlini. Na delo, dečki!"

Divji nočni gostje so se razpršili po vsem gradu. Plenjenje so kmalu opravili. Prisvojili so si le denar in nekaj zlatih predmetov. Četrť ure pozneje ni bilo o ciganih ne duha ne sluha več. Zopet je stal korinjski grad tih in teman vrhu hriba, kakor da se ni zgodilo nič. Na dvorišču so ležala krvava trupla hlapcev, v dvorani so pa spali pijani plemiči. Cigani so speče sicer oropali, a umorili niso nikogar.

Ko so se gostje drugega dne vzdramili in iztreznili, so takoj spoznali, da se je ponoči dogodilo nekaj strašnega. Vrata so bila vlgmljena, okna pobita, v stenah so tičale krogle. Po vsem

gradu je vladal silen nered. Hlapci so ležali pomorjeni, v graščakovi sobi so se poznali sledovi krvi, a grofa ni bilo nikjer. Plemiči so ga iskali in klicali, a zaman. Grof je čez noč izginil brez sledu.

Nihče ni vedel povedati, kako in kam je prešel graščak iz Korinja. Začeli so ga iskati po gozdih in gorah. Šele čez mnogo

dni so kmetje odkrili njegovo truplo. Našli so ga v skalnati votlini nad izvrom reke Krke.

Še mrtvemu se je poznalo, da je moral pred smrtjo pretrpeti grozovite muke. Cigani so mu iztaknili oči in ga pekli z razbeljenim železom, dokler ni izdihnil. Njegovo telo je bila ena sama strašna rana. Osveta cigana Jozue je bila grozna.

DOMAČA KUHNJA

Fino kosilo in večerja vsak dan. Jako zmerne cene.

NAJFINEJŠE PIVO, VINO IN ZGANJE

Želimo vesele božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem in znancem.

KAROLINA MODIC

6201 St. Clair Ave.

FRANK ZAKRAJŠEK

POGREBNI ZAVOD

1105 Norwood Rd.

ENdicott 4735

Invalidni voz na razpolago noč in dan.

Želimo vesele božične praznike in srečno novo leto vsem rojakom!

JOHN CIMPERMAN in SIN

GOSTILNA

1259 Marquette Rd.

Vse vrste pijača in dober prigrizek. Se toplo priporočamo za obilen obisk.

Želimo vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto.

NEW YORK DRY CLEANING

6120 Glass Ave.

CISTILNICA OBLEK

FRANK TEKAVEC, lastnik

Se zahvaljuje vsem rojakom in rojakinjam za naklonjenost v preteklem letu ter se priporočam ša za naprej.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem skupaj!

NOVAK'S

GROCERIJA in MESNICA

5204 St. Clair Ave.

Želimo vesele božične praznike in srečno novo leto vsem našim odjemalcem in prijateljem ter se priporočamo še v bodoče.

MRS. AGNES SMOLE

BEER PARLOR

6101 St. Clair Ave.

Pri nas dobite dobro pijačo in fin prigrizek. Se priporočam za obisk ter želim vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem in prijateljem.

PETER MUKAVEC

Izvrstno 6% pivo, vino, cigare in cigarete.

Se priporočam in želim vsem rojakom srečne božične praznike in zdravo novo leto.

1231 E. 61st St.

WILLOW FARMS DAIRY

SLOVENSKA MLEKARNA

ROSE URBANČIČ, lastnica

MLEKO — SIR — SMETANA VEDNO NAJOBLJŠE

Želim vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem, in se priporočam še zanaprej.

1172 Norwood Rd.

ENdicott 3457

JOS. GLAVAN

SLOVENSKA MLEKARNA

1166 E. 60th St.

Se priporočam vsem Slovincem in Hrvatom in jim želim vesele božične praznike in srečno novo leto.

SVETE'S FLOWER SHOPPE

MISS FRANCES SVETE, lastnica

6120 St. Clair Ave.

HEnderson 4814

Venci in šopki za vse prilike, kakor tudi sveže cvetlice v posodah.

Želim vsem odjemalcem in prijateljem vesele božične praznike in srečno novo leto.

LOUIS MAJER

7508 St. Clair Ave.

TRGOVINA S FINIM OBUVALOM

Želim vsem odjemalcem vesele božične praznike in srečno novo leto

ter se cenjenemu občinstvu priporočam.

Vsem prijateljem voščim vesele praznike!

FRANK V. OPASKAR, odvetnik

704 Hippodrome Bldg. -:- MAin 3786

Telefon na domu: WASHINGTON 0989

Ob torkih, četrkih in sobotah zvečer:

E. 93d St. in Union Ave.

Ob sredah in petkih zvečer: 1106 E. 64th St.

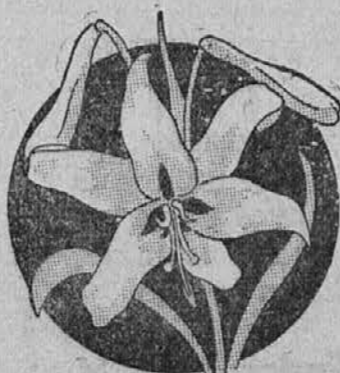
CVETLICE ZA VSE NAMENE

Voščim vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto.

JAMES A. SLAPNIK ml.

6620 St. Clair Ave.

HEnderson 8824

BITKA S PAVIJANI

(Nadaljevanje s 5. strani)

v hiši vse, kar bodo dosegli. Golobje in ptiči so letali mimo okna. Nekateri so imeli zlomljene peruti in so bili na pol oskubljeni. Perje je kar frčalo po zraku. Krasen petelin, ki ga je stric importiral, je planil proti železnim ograjam okna — brez glave — in njegova kri naju je pokropila po obrazu. Iz lajanja naših treh psov sva sklepala, da hrabro branijo hišo svojega gospodarja. Lajanje pa se je žal izpremenilo v stokanje in kmalu je vse skupaj prenehalo. In vedela sva, da so naše zveste pse premagali in raztrgali na kose.

Na stotine pavijanov nama je pred očmi rusilo hišo, midva pa nisva mogla tega preprečiti. Dvajset oboroženih mož bi te tolpe ne moglo zadržati. Moj stric je bil med obleganjem hladnokrven, a dejal je naglo. Vrata sva zabarikadirala z deskami, bodičasto žico in vrvmi, pa vendar so divjaki porivali svoje roke podnje in jih besno vlekli in tresli, da bi jih odtrgali. Ko je stric stražil pri vratih, sem jaz streljal pavijane kar z dvema revolverjema. Ko so pa pavijani porivali roke pod vrata, jim jih je stric s sekuro sekal. Okoli dvajset pavijanov je tako izgubilo eno ali obe roki in striceve bele flanelaste hlače so se kar poskrlatile. En pavijan me je oplazil po obrazu, jaz pa sem mu ustrelil v odprti gobec in črepinja mu je odletela.

In tako sva prišla do nekakšnega premirja. Videla sva, kako so divjaki tekali in drveli v hišo noter in ven, klepatali in kričali, prav kakor sovražniki. Vse, kar je bilo v hiši, vsako posamezno stvar, so polomili, strli, uničili in razdejali, pohištvo, zastore, knjige, slike, svetilke, skleda, kuhinjsko posodo, kletke s kanarčki in zlate ribice. Vrt so nastlali s tisoči prepariranih metuljev in žuželk, med katerimi so bili redki in dragoceni eksemplarji, in več besnih pavijanov je požrlo kar po cele pesti velikih preserviranih hroščev. Iz steklenic so ti požrešni norci pili strup za prezerviranje žuželk in gačenje ptičev.

Medtem, ko je en del tolpe uničeval zbirko, ki jo je stric leta in leta dopolnjeval, je drugi pustošil v steklenem rastlinjaku. Vsako rastlino in čebulo so uničili, razbili so skoraj vse šipe, metali so vanje lončke za rože in udarjali po njih s pestmi, čeprav so si jih pri tem porezali.

To uničevanje je trajalo okoli pol ure in nama je streljivo pošlo. Seveda si nisva upala steči v hišo, da bi med ruševinami našla še kaj streliva. Oba sva bila pri oknu in s priostrenimi roči grabelj zabadala divjake v oči, ko se je naenkrat nekaj čudnega zgodilo in ob čemer je stric vzkliknil:

"Glej jih, kako padajo mrtvi na tla! Vedno se kaj čudežnega zgodi v življenju človeka, ki se bori za svoj obstanek. Prezervirani hrošči so nama rešili življenje."

Videla sva, kako so pavijani drug za drugim cepali na tla, med tem, ko so se drugi na verandi zvijali v krčih in bolečinah. Stric je vzrok uganil. Hrošči, ki so jih požrli, so bili preservirani z jedkim sublimatom, hudim strupom. Nekateri oblegovanci so se nazrli "pariškega zelenca," ki so ga dobili v rastlinjaku. Požrli so tudi škato s sladkorjem glaziranih cijanidovih potaševih pilul, ki smo jih rabili za zastrupljanje majhnih reparskih živali. Ko je namreč škata padla na tla, in so se pilule raztresle po tleh, so se pavijani med seboj začeli srdito tepsti za "sladkorčke." Se enkrat so se besno zagnali v našina vrata v nadi, da bodo našli še sladkorčkov. To nama je dalo novo idejo. Veliko steklenico nitrovo kisline sva zllila v pet galonov vode (1 galon drži

4 litre), s katero je bila napolnjena nosljiva vrtna brizgalnica. Jaz sem gonil vodo, medtem ko je stric nameril cev na pavijane. Navalili so zopet, dobili pa so močno raztopino nitrovo kisline v oči in po desetih minutah te nepričakovane doze je bil konec obleganja. Nedolgo potem so zbežali z bojnega polja.

Previdno smo odrinili zabarikadirana vrata in s sekirami v roki sva pokukala ven. Videla nisva nobenega pavijana, ki bi prežal na naju, pač pa več težko ranjenih in oslepelih, ki so ostali za bežečo tolpo, ki je pa tudi bila večinoma poškodovana. Z lahkoto sva pobila oslepele in ranjene pavijane s svojima sekirama. Močan samec mi je zlomil toporišče sekire in me skoraj zgrabil, a moj stric ga je od zadaj podrl.

Neki angleški farmar, naš sosed, je opazoval vse to z daljnogledom in videl, kako so pavijani uničevali najino lastnino. Ker je mislil, da naju ni doma, je dirjal po domačini v sosedno vas in se kmalu vrnil z njimi, takrat pa je bilo že vse končano.

Ustrelila sva devet in trideset pavijanov, dva in petdeset se jih je zastrupilo, ranjenih in oslepelih pa je bilo šestnajst. Stric si je s kislino malo opeknel roko, dočim sem si jaz ob barikadiranju vrat zmečkal prst.

Po končanem boju sva bila oba utrujena, a ves čas ni nobe-

nega zajela panika. Če se mora človek boriti za življenje proti premoči, postane hladnokrven in preračunljiv in njegovi možgani porajajo ideje za samoohrambo. Iznadljivost mu pride na pomoč.

Pod oknom smo našli nekaj pavijanov s prestreljeno glavo. Tj so se med seboj strašno topli zaradi škatlje s trnki, ki so bili opremljeni s pisanim perjem, katero naj bi predstavljalo muhe. — Njihove kosmate roke in obrazi so bili vsi polni teh trnov.

Kako so poginili tisti, ki so ranjeni pobegnili, ne vem. Mnogo med njimi jih je bilo brez rok, ker našli smo več parov odsekanih rok kakor je bilo mrtvih pavijanov brez rok okoli farme. Tisti, ki so pobegnili brez rok, so najbrž izkrmavili. Veliko števil oslepelih je tudi pobegnilo.

Svoje tri pse smo našli raztrgane na kose. "Sport," izredno vdan pes, je ležal na verandi strahovito pohabljen, a še v smrti je z zobmi držal mrtvega pavijana za vrat. Skoraj vsa perjad, ki ni pobegnila, je imel vrat zaviti ali glavo odtrgano. Golobje se več dni niso hoteli vrniti v golobnjake. Med temi so nekateri bili z zlomljenimi peruti in nožicami.

Kanarčki v hiši so vsi končali papiga je ležala brez glave na vrtni stezi. Krasne orhideje so bile razcefrane in razbiti lončki za orhideje raztreseni po travniku. Krila krhkih redkih me-

tuljev, več in hroščev so po vrtni okolici frčala v lahni sapici. In še več tednov pozneje si videl okoli farme, kamor si pogledal, metuljeva krila.

Kar pa so razjarjeni pavijani storili s stričevo knjižnico, ne morem popisati. Iztrgani listi in ilustracije redkih dragocenih del so več tednov letale okoli po krajini in pozneje so jih našli šest milj daleč od farme.

Čitatelj si lahko predstavlja, kakšno je bilo v najini hiši po bitki. Ko je stric pregledoval vse to razdejanje, sem pričakoval, da se mu bodo solze udrlje; toda vse, kar je rekel, je bilo:

"Well, Henry, začetni bova moralna iznova. Na najinih s sublimatom nasičenih hroščih se ni okrepčali in na brizganju z nitrovo kislino tudi ne, kaj ne?" Potem se je smejal in pristavil: "Mislim, da je čas, da malo zapušiva." Trajalo je pa precej, preden je mogel najti pipo in spominjam se, da jo je napolnil s cigaretnim tobakom. To je bilo vse, kar sva trenutno mogla najti.

Šele drugi dan po katastrofi, se je pokazala reakcija v ljubezni starega gospoda. Žalosten otožen je hodil po vrtni in iskal samote. Izgube njegovih zvestih psov ga je najbolj bolela. Svojega "Sporta" je bolj ljubil kakor vse svoje knjige in žuželke, za koje je rabil lep kos življenja, da jih je zbral.

Mr. Hall, angleški farmar in njegovi ljudje so nam pomagali znositi pohištvo nazaj v hišo. Poslal nama je tudi nekaj živali, "je pri kraju, definitivno pri kraju." Vrok, da je vo blagc dospelo. Ko se je fran-

coski kuhar vrnil, je dejal, da bi dal največji diamant v Afriki, da bi bil pri obleganju. Pridružil se je sosednim farmarjem, ki so se zbrali, da zatro ostale pavijane. On sam jih je vodil v gore. Oborožen samo z velikim nožem je navalil na živali, ki so jih našli v bližini jame v gori Tafel Cop. Ubil je štiri z nožem, dočim so druge, ki so skušali pobegniti, postrelili. Nekateri so bili težko ranjeni, drugi popolnoma slepi. Dva so ubili, ki jima je roka manjkala. Kako so živali brez roke ustavile krvavljenje iz žile, mi je uganka, kljub temu, da se je pri preiskavi izkazalo, da so lakte močno tiščali, dokler se je kri zgostila. Potem so preiskali brlog. Našli so več mrtvih pavijanov, ki so poginili vsled sublimata.

Več let po tem doživljaju sem se boril v svetovni vojni na zapadni fronti. A tedaj mi ni bilo tako hitro misliti in delati kakor na dan divjega maščevalnega obleganja, ko so pavijani zajeli strica in mene.

ZBOGOM, DEPRESIJA!

Na živalskem trgu v New Yorku je zelo poskočila cena vsem divjim živalim, ki jih prodajajo zoološkim vrtovom kakor tudi privatnim ljubiteljem živali. Tako se poroča da stane danes par afriških antilop \$1,800; mnogo je zahtev po kanarčkih, ki stanejo \$33.00 ducat. En indijski nosorožec je bil prodan za \$8,000.

"Depresija," je rekel Adolph Krone, eden izmed trgovcev z živalmi, "je pri kraju, definitivno pri kraju." Vrok, da je vo blagc dospelo. Ko se je fran-

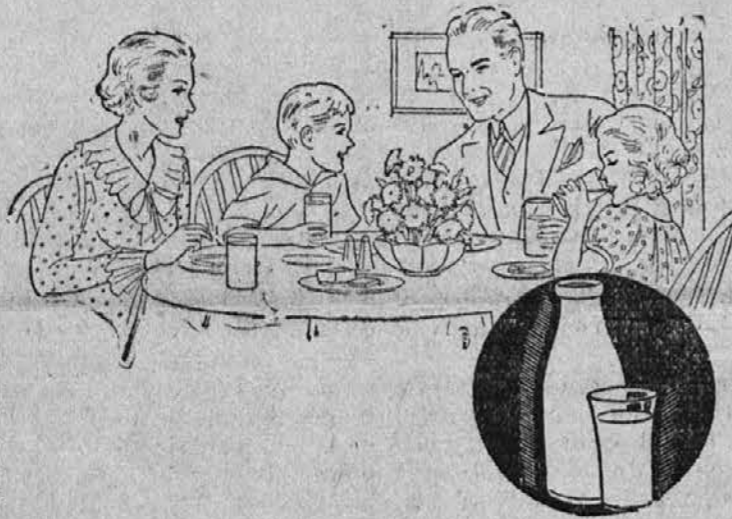
govem mnenju ta, ker prihajajo spet ljudje z zahtevami po ocelotih in čitah (vrstah leopardov), in "honey bears" (vrsta medvedkov, ki ostanejo vedno majhni, komaj večje kakor srednjeveliki psiček, ki jih kupujejo ljudje za svojo domačo zabavo. Oceloti stanejo danes \$30, honey bears \$60, čite, ki so najhitrejši živali na svetu in ki jih uporabljajo v Afriki in Indiji za lov na gazele in antilope, pa so od \$700 do \$1,000.

Na newyorških cestah so se spet pojavili "lajnarji," pravi Krone, s čemer je nastala avtomatična zahteva po južnoameriških opicah, ki jih je lahko naučiti, da se odkrivajo, ko prosijo gledalce za denar. Rod newyorških "lajnarjev" sestojata in se rekrutira izključno iz Mussolinijevih podanikov, ki vrtijo po newyorških ulicah svoje lajne ter pri tem razkazujejo "umet-

nosti" svojih opic. Mnogo te trgovine se vrši z zoološkimi vrtovi in cirkusi. Zoološki vrtovi, ki so imeli tekom depresije malo ali nič denarja, dobivajo zdaj denar iz federalnih skladov, pravi Krone, in spet povprašujejo po živalih, posebno po antilopah. Navadne antilope dobite za \$70 par, toda afriška takozvana "sable antilopa" stane danes \$1800 par.

Prav tako je ugoden levji trg. Cena doraslemu levu-samcu, ki ima lepo in bujno grivo, je med \$100 in \$1500. Prav tako je veliko povpraševanje po tigrjih; par bengalskih tigrov stane okrog \$2800, para sibirskih tigrov pa ni dobiti izpod \$4,000.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE!

Anton Znidaršič

SLOVENSKA MLEKARNA

6302 Edna Ave. Henderson 7963

Fino mleko in drugi mlekarski izdelki.

Se toplo priporočam.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem cenjenim odjemalcem.

VOŠČIM VSEM ROJAKOM IN ZNANCEM, POSEBNO PA MOJIM ODJEMALCEM, VESELE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO.

DOUBLE EAGLE BOTTLING & BEER DISTRIBUTING CO.

Telefon: Henderson 4629

JOHN POTOKAR in SINOVA lastniki

Certainly! They're FOOT-FASHIONS

Ni treba izvežbanca, da spozna dobro kakovost, dobro modo in dober izdelek...

Zato pa čevljarska moda zastopa največjo vrednost, ki jo more kupiti vaš denar.

BUTALA'S

FINE SHOES

\$4.95

6410 St. Clair Ave.

PRVA IN NAJVEČJA SLOVENSKA TRGOVINA S CVETLICAMI V CLEVELANDU

IGNAC SLAPNIK st.

SAMO ENA TRGOVINA

NEVESTE IN DRUŽICE, NAROČITE POROČNE ŠOPKE PRI NAS, PA SE BOSTE POSTAVILE, DA BO KAJ!

Se priporoča cenjenemu občinstvu za obila naročila cvetlic za praznike. V zalogi imamo vsak čas najfinejše sveže cvetlice vsake vrste, kot tudi vsakovrstne umetne cvetlice. Prodajamo tudi cvetlice v posodah. Postrežba s cvetlicami pri pogrebi, porokah in drugih prilikah je prve vrste, in naše cene so vedno najnižje.

Se vljudno priporočamo in želimo vsem vesele božične praznike in srečno novo leto!

6102 St. Clair Ave.

Tel. Henderson 1126

Prvi božič v svobodi

Tanja je izpolnila dvanajsto leto. Zadnje dni pred počitnicami je sedela nekoliko prevzeto v predzadnji klopi v precej prostranem razredu vaške osnovne šole. Skoro pomilovalno je motrila, součence in součenke okoli sebe. Velike, svetle oči so razodevale, da se godi z njo nekaj posebnega. Ilčoček Janez je deklamiral ali bolje, zlogoval Zupančičevo "Zlato ptičko."

"Zlato ptičko so ujeli trije fantje mladi. Kdo imel bo zlato ptičko? Vsi bi ptičko radi..."

Ni je strpelo. Izbrala je v duhu tovarišico, ki se ji je zdelo najvrednejša velevažnih noč. Iztrgala je košček papirja v pisane in napisala: "Prihodnje leto me ne bo več! Pojdem v mestno šolo!" Previdno je vrgla še en pogled na katedru, kjer je stoval njen strogi oče, nato pa se je začela pot z listkom, ki je romal iz roke v roko, dokler se ni ustavil pri naslovljenki.

Tanja je nestrpnost pričakovala odgovora, toda ni ga bilo. Komaj pa je zavznilo in so odmolili, je skočila k Jeracevi Lojzi; ta je bila izvoljenka in njena dobra prijateljica. Tanja je imela navadno bel kruh za južino, Lojza pa sorzičnega in druge take dobrote, ki so šle Tanji boljše v slast ko bel kruh. In tako je večkrat zamenjala bel kruh za sorzičnega kruh, peščico suhih hrušk, žep orehov ali kaj podobnega.

"Kaj praviš k moji novici, Lojza?" so se uprle Tanjine oči v prijateljico Lojzo, debelulno deklico v dolgem krilu z rumeno ruto na glavi. Lojza pa je zaničljivo namrdnila usta: "Bahačka!"

"Kaj?"

"Bahačka!"

Tanji se je zdelo, da ne čuje prav. Zasolžile so se ji osuple oči. Prvo razočaranje se je naselilo v njenem srcu...

Počitnice so minevale hitro, a Tanji skoraj prepočas. Mestna šola; to je vse nekaj drugega. Sedeti med kopico oblečenih in snažnih otrok je mnogo lepše kakor med kmečkimi mladinci, ki ne razume ničesar. Še zmerom je zamerjala Lojzi, ki je tako grdo nagradila njeno zaupanje.

V sobi je merila in krojila vaška šivilja perilo za Tanjo. Vse je moralo biti novo. Tanja je z veseljem ogledovala kupce novih reči.

Zdirjala je na vrt. Objela je svojo mlajšo sestro, ki je delila z njo vsako veselje, pa tudi vsako žalost. Tanja jo je ljubila in je večkrat prav po materinsko skrbel za njo. Zmerom ji je prepustila večji in boljši del kakšnega prigrizka.

Nastopil je večer predzadnjega dne. V veži je čakal velik, lesen, črno pobarvan kovček. Mama je zlagala vanj Tanjine reči. Tanja pa jo je od strani resno motrila. Šele ta trenutek se je mogla v resnici zamisliti v to, da pojde. Ali ne bi navsezadnje le rajši ostala... Kako bo, kadar bo sama tam v mestu, daleč od ljubljene mame, sestrice. Majhen črvček ji je zaglodal v srce in še v postelji je mislila, kako bo, kadar bo sama v mestu. Toda šlo jih je že toliko in šla bo tudi ona. V mestu so nemške šole. Kako bo neki z njeno nemščino? Znala je komaj nekaj besed, in vendar je morala v nemško šolo, če je hotela postati kdaj učiteljica.

"In enkrat bom poučevala slovenske otroke... Čudno, zakaj moram prav v nemško šolo..."

Sivo jesensko jutro. Tanja je še poljubila sestrico v postelji na topla lica, a že je bilo

treba hiteti. Tudi črni kovček so bili že naložili in Tanja je objemala mamo, ki je jokala.

Oddrdrali so. Zavita v koc je zdelo Tanja na koleslju in motrila cesto pred seboj. Misli je na mamo, na sestrico, pa tudi na nemščino. Oče jo je spremljal in kdaj pa kdaj izpregovoril z voznikom besedo. Od strani je pogledoval Tanjo, ki pa ni govorila.

Tako so jo vpisali v nemško šolo, ji nakupili nemških knjig in jo slednjič pustili samo... "Vzdržati moram," se je izpodbujala. Ko se je učila in ponavljala iz nemške knjige besedico za besedico na izust, ji je šlo vse tako okorno z jezika.

V šoli je sedela med kopico načičkanih deklic. Počutila se je neznansko trda med njimi. Tovarišice so jo nezaupljivo ogledovale. Zazvonilo je k odmoru. Vse je šlo na hodnik. Tanja je storila isto. Poslušala je živahno čebljanje nemških deklic in njih smeh in občutila je prvič v srcu nekaj odpora — sama ni vedela jasno zakaj. Nekje notri jo je bolelo... Zaželela si je Lojze, demačega vrta, polja in hribovka s cerkvico. Vse bi pritisnila tisti trenutek na srce...

Vsi ste moji, bi vzkliknila. Doma v svoji podstrešni sobici je odprla knjigo. Lotila se je berila "Die alten Deutschen." Mrgolelo je besed, ki jih ni razumela. Obupala bi bila, a hotela je zmagati, hotela je pokazati tem nemškim deklicam, kaj zmore.

Ponavljala je stavek za stavkom in spet po več stavkov skupaj. Trudne so se ji zapirale oči, a bila je komaj pri polovici. Zvoki klavirja so ji udarjali na uho. Pri gospodinjstvi so imeli goste in hrup prijateljnega razpoloženja se je mešal z melodijo, ki je postajala vse glasnejša. Razločila je nemško pesem. Tanjo je zagrabila nenadna grenkoba. Začutila se je tako sama. Stopila je na balkon, ki se je držal njene skromne sobice, in iskala smer svoje rojstne vasi. Predstavljal si je sestrico, ki uživa v tem trenutku toplo zavetje roditeljev, in pogumno je požrla solzico, ki je silila na dan...

Na nebu so svetlikale zvezde. Melodija nemške pesmi se ji je zarila v možgane, da se je ni mogla znebiti niti pozneje, ko si je z oedejo zatiskala ušesa.

Božični prazniki so jo na novo okrepili. Četudi ni bilo tako kakor druga leta. Tam daleč je divjala vojna in gramadila trupla. Tanjin ljubi brat je bil tam zunaj. Mislili so nanj, ko so pržigali sveče na božičnem drevescu. "Ohrani nam ga Bog, prizanesi mu!"

Medla skrb se je kazala na obrazih vseh, a Tanja je bila kljub vsemu srečna. Bila je spet med svojimi in materina beseda se ji je zdelo zdaj slajša od vsake melodije na svetu.

Minili so meseci, minila leta... V Tanji se je počasi ublažil odpor do trde nemščine. Čebljala je z nemškimi deklicami, da je nisi na zunaj prav nič razločil od njih. Ob Rešnjem telesu je stopala v procesiji med belo oblečenimi nemškimi tovarišicami, ki so nosile kakor kolo velike hrastove vence. V šoli so bili tako naročili. Tanjin venec se je vlekel skoro po tleh...

Kakor črna luč je zasvetila zora svobode v slovenska srca. Žejno so se dvigala k njej, kakor v molitvi. Preobilna svetloba je slepila še trudne oči. "Jugoslavija!"

Val veselja je zajel dolino trpljenja... Okovi so padli in vstal je narod svoboden. Tanja je drhtela. Zdelo se

ji je, da je nosila zadnje čase tančico na očeh. Še malo, pa bi oslepela za zmerom... Misli je na je na toliko drugih Tanj, ki so tavale v enaki temi...

Pa se je približal božič, bolj bel in bolj jasen, kakor kdaj prej... Veselo so žvenkljali kraguljčki, ko se je vozila Tanja za praznike domov. Njej je bilo vse pesem...

Tiho je ležal v mraku pobeljeni gozd... Tanja je mislila na narod, ki je ječal v trpljenju stoletja. Brzjavni drogi ob nemi cesti so se ji zdeli kakor svečani stražniki... Misli je na padlega brata, ki mu ni bilo usojeno, doživeti svobodo...

Tanja je drhtela in poslušala... V prvi slovenski božič je zavnela pesem, pesem, spočeta v trpljenju in povečana v zlato svobodi...

Božični večer je dvignil odrešena srca, strnjena v skupni hvalnici, in skrivnostno so oznanjali polnočni zvonovi mir ljudem na zemlji...

Kako je Marko ugnal strah

Marko Korenjak je bil v resnici lep in čvrst dečko, pravi junak od nog do glave. Bil je nenavadno pogumen in tako močan, da bi premagal samega vrta. Ko je dopolnil dvajseto leto, so ga vzeli k vojakom. Prišel je v Ljubljano in mestne gospodine so se rade ozirale za njim. V vojaški službi je pa moral naš Marko mnogo prestati, čeprav je bil izmed vseh najbolj okreten. Vojaki so ga radi imeli, a ne tako stotnik. Ta se je pisal Serafin in je bil trd Nemec. Grozno so se ga vojaki bali, kajti bil je nenavadno strog in neusmiljen z njimi. Mučil jih je na razne načine ter dostikrat tega ali onega slovenskega fanta kruto kaznoval za prazen nič.

Zlasti na našega Marka je stotnik Serafin strašno piko. Vsa težja dela je moral opravljati Marko in za vsako malenkost je bil strašno kaznovan. Sploh je bila stotniku Serafinu najljubša zabava, mučiti vojake. Zato je neprestano oprezo-

val, koga bi zasačil pri kakšni nerodnosti. Sicer ga je naš Marko nekoč zatožil polkovniku kot mučitelja vojakov, a polkovnik se ni niti najmanj zavzel za trpinčene slovenske fante. Tako Marko ni dosegel svojega namena. Nakopal si je na glavo še večje sovraštvo krutega stotnika, ki mu iz maščevanja od tedaj ni dal pokoja ne podnevi ne ponoči.

Nekega večera je zapovedal stotnik Marku, da mora on iti na stražo, čeprav ni bil na vrsti. Marko se je moral pokoriti, vzel je puško in odšel na določeno mesto. Stražili so tedaj staro smodnišnico na Gradu. Marko je imel ukaz, stati na tem mestu do polnoči, do konca ure duheva in strahov. Bil je prvič postavljen na stražo k stari smodnišnici. Sicer njegovo srce ni poznalo strahu, vendar je z nekimi nemirov korakal ob smodnišnici, kajti v tistem času je na Gradu vsako noč stražilo, kakor so pravili. Vsak vojak, ki je zadnje mesece stražil tu, je ob enajsti uri jadrno zbežal pred tajinstvenim strahom. Drugi dan je pa vsak begunec bil osramočen in težko kaznovan. Stotnik je namreč videl, če je pobegnil, čeprav je bila noč še tako temna. To se je, kajpada, vsem vojakom videlo čudno.

Vse strašne kazni pa niso nič koristile. Nobena straža ni do polnoči ostala na svojem mestu, v ako je prepodil "strah" takoj, ko je pričel rogoviliti. O tem "strahu" so vojaki sicer mnogo groznega pripovedovali, a kakšen je, ni vedel nihče povedati. "Ehe, mene pa stotnik ne bo videl bežati," si je rekel naš Marko, stopajoč pred smodnišnico, s puško na rami. Trdno je sklenil, da ne bo bežal, če pride tudi stam sataz z vsem svojim kraljestvom. Potebno prijeto mu pa kljub junaškemu srcu ni bilo. Marko je hrabro vztrajal, gledal pazno in poslušal. Minevala je ura za ura. Slednjič je naznanila ura v šenklaškem zvoniku, da je ura enajst — ura strahov.

"Križ božji, sedaj pa bo, kar bo!" je vzdihnil naš Marko in vzel puško v roke. Čakal je nepremično, a dolgo ni videl ničesar. Zdajci se je zdrnil. Tam zndaj za smodnišnico je začul počasno stopicanje, ki je prihajalo vedno bliže. Mahoma se je prikazila izza ogla grozna kosmata pošast na štirih nogah podobna ogromnemu medvedu, ki je začela capljati naravnost proti stražniku. Našega Marka je zamrazilo po hrbtu, prešinila ga je groza, kri mu je zastajala v žilah. A le za hip, saj ni bil eden tistih, ki vsaki senci hrbet pokažejo. "Naj se zgodi, kar hoče, zbežal pa ne bom," si je mislil ter dvignil puško.

Pošast je lezla bliže. Hipoma se je vzpela pokoncu, začela strašno škripati z zobmi in jeznomomljati. Marko je odskočil ter po pravilniku zaklical: "Stoj!"

Strah je še hušje zarenčal in se vedno hitreje pomikal proti

Marku. Marko je še dvakrat zaklical: "Stoj!" Ker se pa pošast ni ustavila je pritisnil na petelina. Zabliskalo se je in počilo. Strah je dal od sebe čuden glas, nato omahnil in se zvalil po tleh.

Strel je alarmiral vojake. Mlad poročnik je prihitel z desetimi možmi. Marko je poročnik, da je čudna zverina šla proti njemu, katero je ustrelil, ker se na trikratni poziv ni hotela ustaviti. Vsi hitijo gledat, kakšno zver je pogodil Marko.

In kaj so našli? Na tleh je v mleki krvi ležal stotnik Serafin, zavil v kosmate ovčje kože. Bil je mrtev, kajti strel mu je sel skozi srce. Splošno začudenje je na talo med vojaki. Blisko-

ma se je po vsem mestu raznesla novica, da so tisti grozni strah, ki je toliko rogovilil po Gradu, razkrili v osebi stotnika Serafina. Vse se je zgražalo nad stotnikom in hvalilo pogumnega stražnika.

Marko Korenjak ni bil nič kaznovan, saj je ravnal, kakor zahteva vojaški pravilnik. Kruti stotnik Serafin je pa prejel plačilo, kakršnega je iskal.

Marko je še dvakrat zaklical: "Stoj!" Ker se pa pošast ni ustavila je pritisnil na petelina. Zabliskalo se je in počilo. Strah je dal od sebe čuden glas, nato omahnil in se zvalil po tleh.

Strel je alarmiral vojake. Mlad poročnik je prihitel z desetimi možmi. Marko je poročnik, da je čudna zverina šla proti njemu, katero je ustrelil, ker se na trikratni poziv ni hotela ustaviti. Vsi hitijo gledat, kakšno zver je pogodil Marko.

In kaj so našli? Na tleh je v mleki krvi ležal stotnik Serafin, zavil v kosmate ovčje kože. Bil je mrtev, kajti strel mu je sel skozi srce. Splošno začudenje je na talo med vojaki. Blisko-

ma se je po vsem mestu raznesla novica, da so tisti grozni strah, ki je toliko rogovilil po Gradu, razkrili v osebi stotnika Serafina. Vse se je zgražalo nad stotnikom in hvalilo pogumnega stražnika.

Marko Korenjak ni bil nič kaznovan, saj je ravnal, kakor zahteva vojaški pravilnik. Kruti stotnik Serafin je pa prejel plačilo, kakršnega je iskal.

Marko je še dvakrat zaklical: "Stoj!" Ker se pa pošast ni ustavila je pritisnil na petelina. Zabliskalo se je in počilo. Strah je dal od sebe čuden glas, nato omahnil in se zvalil po tleh.

Strel je alarmiral vojake. Mlad poročnik je prihitel z desetimi možmi. Marko je poročnik, da je čudna zverina šla proti njemu, katero je ustrelil, ker se na trikratni poziv ni hotela ustaviti. Vsi hitijo gledat, kakšno zver je pogodil Marko.

In kaj so našli? Na tleh je v mleki krvi ležal stotnik Serafin, zavil v kosmate ovčje kože. Bil je mrtev, kajti strel mu je sel skozi srce. Splošno začudenje je na talo med vojaki. Blisko-

ma se je po vsem mestu raznesla novica, da so tisti grozni strah, ki je toliko rogovilil po Gradu, razkrili v osebi stotnika Serafina. Vse se je zgražalo nad stotnikom in hvalilo pogumnega stražnika.

Marko Korenjak ni bil nič kaznovan, saj je ravnal, kakor zahteva vojaški pravilnik. Kruti stotnik Serafin je pa prejel plačilo, kakršnega je iskal.

Marko je še dvakrat zaklical: "Stoj!" Ker se pa pošast ni ustavila je pritisnil na petelina. Zabliskalo se je in počilo. Strah je dal od sebe čuden glas, nato omahnil in se zvalil po tleh.

Strel je alarmiral vojake. Mlad poročnik je prihitel z desetimi možmi. Marko je poročnik, da je čudna zverina šla proti njemu, katero je ustrelil, ker se na trikratni poziv ni hotela ustaviti. Vsi hitijo gledat, kakšno zver je pogodil Marko.

In kaj so našli? Na tleh je v mleki krvi ležal stotnik Serafin, zavil v kosmate ovčje kože. Bil je mrtev, kajti strel mu je sel skozi srce. Splošno začudenje je na talo med vojaki. Blisko-

ma se je po vsem mestu raznesla novica, da so tisti grozni strah, ki je toliko rogovilil po Gradu, razkrili v osebi stotnika Serafina. Vse se je zgražalo nad stotnikom in hvalilo pogumnega stražnika.

Marko Korenjak ni bil nič kaznovan, saj je ravnal, kakor zahteva vojaški pravilnik. Kruti stotnik Serafin je pa prejel plačilo, kakršnega je iskal.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je po dolgi in mučni bolezni previden s tolažili svete vere za vedno preminul naš nadvse ljubljeni soprog, oče in brat

Frank Peterlin

Blagopokojni se je rodil dne 6. januarja leta 1876. v vasi Bukovec, fara Vel. Lašče na Dol. Preminul je dne 26. oktobra ob 10:30 uri zvečer ter bil pokopan iz hiše žalosti po opravljeni zadušnici v cerkvi Sv. Vida na Kalvarijo pokopališče dne 30. oktobra ob 9 uri dopoldne. Pokojnik je bil član društva Glas Clevelandskih delavcev št. 9 SDZ. in član društva Baraga C. O. F. Poleg tukaj močno zalujoče družine zapušča v Clevelandu brata Johna in v stari domovini brata Štefana ter tukaj in v stari domovini več bližnjih sorodnikov.

V globoki hvaležnosti nas dolžnost veže, da se najlepše zahvalimo obilnim darovalcem cvetja, ki so ga položili ob krsti našega dobrega blagopokojnega soproga in očeta. Najlepša zahvala naj velja sledečim: Mr. in Mrs. John Milavec, Mr. in Mrs. William Hočevar, Mr. in Mrs. John Menart, Sylvia Ave., Mr. in Mrs. John Hlad 64th St., Mr. in Mrs. Joe Lunder, Parmelee Ave., Mr. in Mrs. John Pengle, Mr. in Mrs. Steve Lunder E. 51st St., Mr. in Mrs. Frank Jeršan, Mr. Anton Petkovšek, Mr. Lawrence Petkovšek Jr., Mr. in Mrs. W. H. Tausch, Friends of New York Central, The Fifth Floor Office Employees of Richman Bros., društvo Baraga C. O. F., društvo Glas Clevelandskih delavcev št. 9 SDZ. in Mrs. Cudney & Boys.

Izraz naše globoke hvaležnosti naj prejmejo obilni darovalci za svete maše, ki se bodo darovale v mirni počitek blagopokojne duše. Veliki in dobrosrčni darovi so nam bili ob času žalosti velik izraz prijateljskega sočutja. Naša zahvala naj velja sledečim: Mr. in Mrs. John Milavec, Mr. in Mrs. William Hočevar, Mr. John Peterlin, Mr. in Mrs. Frank Ivanc, Miss Eva Peterlin, Mr. in Mrs. Frank Peterlin, Kokomo, Ind., Mr. in Mrs. John Menart, Sylvia Ave., Mr. in Mrs. Joe Menart Sr., Mr. Steve Lunder, Mrs. Margaret Ahlin, Mr. Anton Lunder, Mr. in Mrs. Lawrence Petkovšek Sr., Mr. in Mrs. Frank Virant, Mr. in Mrs. Joe Champa, Mr. in Mrs. Thomas Maglich, Mr. John Bucar, Mr. in Mrs. Joe Menart Jr., Mr. in Mrs. Frank Mustar, Joliet, Ill., Mr. Louis Seme, Mr. Frank Zakrajšek, Muskoka Ave., Mr. in Mrs. Frank Arko, Mr. in Mrs. Ralph Nuvman, Mrs. Rose Zupančič, Mr. in Mrs. Andrew Lekšan, Mr. in Mrs. John A. Tomle, Mr. in Mrs. John Brodnik, Edna Ave., Mr. in Mrs. Wilbert Sunderman, Mr. in Mrs. John Zakrajšek, Mr. in Mrs. John Menart Jr., E. 112th St., Mr. Anton Menart, Barberton, O., Mr. in Mrs. John Turk, Yale Ave., Mr. in Mrs. Joe Hočevar Sr., Mr. in Mrs. James Hočevar, Mr. in Mrs. Joe Hočevar Jr., Mr. in Mrs. Peter Smerdel, Mr. in Mrs. John Zakrajšek E. 74th St., Mr. Anton Milavec, Mrs. Antonette Cernelich, Mr. in Mrs. Leo Belinger, Mr. in Mrs. Louis Zakrajšek, Mr. in Mrs. Andrew Bajt, Mr. in Mrs. Joe Meglich, Mr. Louis Eršte, Mr. in Mrs. John Hlad, Mr. in Mrs. John Rigler, Mr. in Mrs. John Brodnik, Carl Ave., Mr. in Mrs. John Krnc, Mr. in Mrs. Anton Prime, Mr. in Mrs. Joe Lunder, Mr. Frank Cimperman Jr., Mr. Frank Drčar, Mr. in Mrs. John Fabian, Kempton Ave., Mr. in Mrs. Frank Fabian, Mr. in Mrs. John Gornik, Mrs. Belle in hčerke, Mr. in Mrs. Drobnič, Mr. in Mrs. John Adamci, Mrs. Johana Milavec E. 61st St., Mr. in Mrs. Anton Možina, Mr. in Mrs. Louis Leustig, Misses Jennie in Marie Marinko, Employees of Richman Bros. Shop No. 3, Employees of Richman Bros. Shop No. 4.

Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo vsi oni, ki so dali svoje avtomobile za prevoz spremljevalcev na pokopališče brezplačno na razpolago. Iskreno zahvalo naj prejmejo sledeči: Mr. Joe Menart Sr., Mr. John A. Tomle, Mr. John Hlad, Mr. John Bucar, Mr. Joe Hočevar, Mr. Anton Možina, Mr. Joe Champa, Mr. John Pengle, Mr. Thomas Maglich, Mr. Frank Jeršan in Mr. Joe Meglich.

Iskreno zahvalo naj prejme častita duhovščina fare Sv. Vida za tolažilne obiske ob času boleznij, za podelitev svetih zakramentov za umirajoče, darovano zadušnico in opravljene cerkvene pogrebne obrede. Najlepša hvala pogrebni zavodu Frank Zakrajšku za lepo urejen pogreb in vso najboljšo postrežbo.

Najlepšo zahvalo naj prejme družini Peterlin — Ivanc za veliko in izdatno pomoč ob času največje žalosti v družini.

Najlepšo zahvalo smo dolžni vsem onim, ki so nas ob dnevnih žalostih tolažili, nam ob strani stali, prišli blagopokojnega soproga in očeta krotit, so pri njem čuli ter oni, ki so ga poslednikrat spremili na pokopališče, kjer je bil položen k večnemu počitku. Hvala vsem za vse, kar so nam dobrega storili ob času največje jada v družini.

Ljubljeni soprog, dober in skrben oče. Po letih trpljenja in muk si legel k večnemu izpočitku poleg ljubljene, lanskega junija umrle hčerke Jennie. Postala sta večna soseda v mirnem počitku — in kamen nad grobovi je tužna bol, ko rose naše grenke solze na zemljo, pod katero počiva ta naša ljubljena in nezabna soproga, oče, hčerka in sestrica. Dva groba — dve globoki in nikoli zaceljeni rani. Dnevno in hrebenče kličemo h Bogu: Mir vama bodi do angeljskega klica k večnemu vstajenju.

Zalujoči ostali:

MARIJA PETERLIN, soproga;

FRANK, sin; MARY, FRANCES, poroč. MILAVEC, ROSE poroč. HOČEVAR, JOSEPHINE, ALBINA, ALICE in MILDRED, hčerke.

Cleveland, Ohio, 21. decembra, 1936.

Nekaj novega za božič

Prijatelje in znance v Clevelandu in okolici, pa tudi v drugih krajih in naselbinah, prijazno vabimo, da pridejo za božične praznike k nam v goste in si ogledajo naše popolnoma

PRENOVLJENE PROSTORE

Naša gostilna je sedaj ena največjih v naselbini, popolnoma moderno opremljena, obenem pa dobite pri nas prijazno in točno postrežbo ter prijateljsko besedo.

TWILIGHT BALLROOM

je najlepša plesna dvorana v naselbini. Občinstvo je prijazno vabljeno k posetom naših plesnih zabav in prireditvev. Dvorana je bila moderno preurejena in lahko služi vsem svrham. Se prijazno priporoča za obilen piset

DOMINIK KRAŠOVEC
6025 St. Clair Ave.

Zaroka na sv. večer

V zvoniku vaške cerkve je zazvonilo zdravo Marijo. Po hišah so se prižigale luči; gospodarji in gospodinje so z družino hodili okoli svojih domov, kadili, škropili z blagoslovljeno vodo in molili, da ne bi bilo nesreč v prihodnjem letu.

Sveti večer je pokojno legel nad vas.

Premožetov France pa je ob tistem času zamišljeno hodil po ozarrah za vasjo. Iskal je mejnik med sosedovo in domačo njivo, pa ga zaradi visokega snega ni mogel najti. Na posled je sam določil približno mejo med obema njivama, stopil na sosedov svet in nepremično obstal. Sklonil se je nad zemljo in napeto prisluškoval, kakor bi iz zemlje pričakoval važnega sporočila.

To čudno početje postavnega vaškega fanta, sina premožnega gruntarja, na sveti večer bi bilo morda zbudilo upravičeno domnevo, da s fantovimi možgani ni vse v redu. Toda vzroki so bili čisto drugačni.

Premožetov France ni bil babjeveren, pa mu je kljub temu že teden dni pred božičem neprestano prihajala na misel tista Rozala, ki je pogosto prihajala v vas in prerokovala iz kart. Doma je bila menda nekje iz prekmurskih krajev in vaščani so jo kar na kratko krstili za "coprnico."

To pa zato, ker Rozala ni bila samo navadna beračica, ampak je znala marsikaj takega povedati, kar spada že pod "coprnije."

Tako je z zagovorom ozdravila šetinove tri pujske, ki nikakor niso marali jesti, postajali od dne do dne bolj mršavi in jih je hotel gospodar že spraviti pod nož. Pa je prišla Rozala. Zamrmrala je nekaj besed nad pujski, pomazala jih s slino in pujski so bili ozdrav-

ljeni. Od tistega dne so žrlj kakor za stavo. Ali pa Boskarjev konj, ki ga je napihivalo. Hlapec ga je hotel že odpeljati h konjerecu, ko se je pri Boskarju oglasila Rozala. Šla je in nabrala nekaj rož, jih skuhalo in dala piti konju. Kakor bi odrezal, je ponehalo napihovanje in konj je bil zdrav. Pa Španova mati. Več let so bolehal, nobena zdravila niso pomagala. Rozala je prinesla stekleničko vode iz fare, ki leži za deveto goro, namočila vanjo tri zrna jare pšenice, nekaj česna in še več drugih reči. In preden so Španova mati po kapljicah popili tista zdravila — so bili zdravi.

Razume se, da je znala Rozala tudi srčne bolečine ozdravljati, pa najsi bo dekletom ali fantom.

Premožetov France je bil nekoč sam doma, ko se je prikazala med vrati Rozala.

"Bog daj dober dan, France. Si sam, kajne? Prav. Veš, že večkrat sem te hotela vprašati zavoljo Rezike. Ti — kaj pa je z dekletom?"

Vse to je zgovorna ženska zgovorila v eni sapi in šele ko je France prav čudno izpod čela pogledal je umelknila.

A France vendarle ni mogel zatajiti radovednosti in je tjavendan vprašal:

"Kaj pa veš o Reziki, Rozala?"

"Kaj vem? Nič ne vem. Le to sem opazila, da preveč oči poveša, pa zamišljena je in pravijo tudi, da zjutraj hodi k maši namesto ob desetih, kakor se za mlada dekleta spodobi."

"Babje čenče," je jezno zabundral France in odmahnil z roko.

Toda Rozala bi ne bila Rozala, če bi se bila tako hitro dala ugnati. Pogledala je skozi okno, ali kdo ne prihaja, potem pa je začela:

"France, srečo ti bom pove-

dala, pridi sem k mizi."

In izpod predpasnika je privlekla oguljene kvarte.

"Liter pšena mi boš dal, pa nekaj krompirja boš navrgel. No, boš?"

Pri tem je že razprostrela karte po mizi, drugo poleg drugo.

France se je res približal mizi, ne toliko iz radovednosti, kaj mu bo Rozala natvezila, ampak le zato, da bi se babinice prej odkrižal.

"Bom le videl, ali res kaj veš," je dejal in se naslonil s komolcem ob mizo.

"Jej, sreča se ti ponuja, fant, pa je ne znaš zgrabiti," je razlagala Rozala. "Pa tekmeča imaš, hudega tekmeča, še deklet ti bo prevzel, če ne boš pazil. Jej, jej, pa denarja boš imel na kupe, bogato nevesto boš dobil. Ampak sovražnike imaš, nevoščljivce, pa koliko in..."

"Nehaj, Rozala, nehaj," se je zasmel France, toda rdečica v obrazu je izdala, da so ga Rozaline besede vendar neprijetno zadele.

"Pa še povej. Rozala, kdo je tisti moj tekmeč?" je vprašal napol v šali.

"Tisto ti pa ne smem povedati, nak, srce, tisto pa ne. Toda če bi le rad vedel, ti povem nekaj drugega."

"No, kaj?"

"Mero orehov mi boš dal, France, za božično poico jih bom potrebovala pa ti bom razodela nekaj takega, kar še nobeden ne ve."

V Francetu je čedalje bolj rasla radovednost, mislil pa je tudi, da Rozala res kaj ve, kdo je zalezovalc njegove izvoljenke.

"Dve meri orehov dobiš," je dejal, "če bo novica res kaj prida."

"Saj sem vedela, da si zlata duša, France. Poslušaj torej. Na sveti večer, preden bo zayonilo zdravo Marijo, pojdi

na polje. Tam se vstopi tako, da boš z obema nogama stal na sosedovi njivi, z životom pa se nagni nad domači svet. Rečem ti, da boš zvedel iz zemlje take stvari, o katerih se ti še sanja ne. Ranjki Jernač je na sveti večer napravil tako, pa je iz zemlje zaslišal harmoniko in pobijanje s koli. In res, med letom se mu je omočila hči, sina pa je pri nekem fantovskem pretepu s kolom ubil pijan fant iz sosedne vasi. Vidiš, France, nikomur še nisem povedala tega, tebi povem, zato ker si fant kakor se spodobi, prijazen, pameten in dobre ga srca."

"Hahaha!" se je na vse grlo zakrohotal France, "jaz že ne verjamem tvojim vražam. Ampak mož beseda ostanem le, kar sem obljubil, sem obljubil."

In prebrisana Rozala je s polnim predpasnikom zadovoljna odhajala od Premožetove hiše.

Po njenem odhodu pa je France kljub zatrjevanju, da ne verjame v vražam, izpremenil svoje misli in je kar takrat sklenil, da poskusi na sveti večer z nasvetom, ki mu ga je bila dala Rozala.

Na sveti večer je torej stal na sosedovi njivi, sklonjen z životom nad domačo njivo in poslušal, kdaj se oglasijo iz zemlje čudna znamenja, glasovi ali kaj podobnega. V svoji gorečnosti si je želel, da bi pred seboj zagledal tistega preklemanega mulca, ki zalezuje njegovo Reziko in mu nemara celo kani prekrižati ženitvene načrte. Oh, to bi ga premlatilo, če bi ga dobil v roke! Saj malo se mu zdi, Francetu, kdo bi bil; tisti Ukčev teleban — nihče drug. In France je že pri mislih nanj stisnil pesti. Čakal je in čakal, a nobenega glasu ni bilo od nikoder. Pač — zdaj je različno slišal: Kakor škrtanje z zobmi je prihajalo iz zemlje. (V bližnjem

grmu ob meji je namreč zajec glodal štor, ki je molel izpod snega.) Škrtanje je prenehalo in se spet ponavljalo. Franceta je kar izpreletelo: ni vedel, ali bi jo popihal, ali bi še ostal. Kaj neki naj škrtanje z zobmi pomeni? Nemara jezo Ukčevega, ker ne bo dobil Rezike. In spet je začelo, zdaj še različneje.

Medtem se je bilo stemnilo. Noč je bila temna brez lune in brez zvezd.

Na koncu njive je stalo zasnježeno drevo. Veter je mrazil drevo, da se je zdelo, kakor bi se premikalo. France je gledal tja in lasje so se mu začeli ježiti. Kaj se mu ne bi! V zemlji pod njim škrtanje z zobmi, malo stran mu preti velikanska bela žena, a on sam tu, okoli in okoli tema in še sveti večer je, večer raznih prikazni in čudnih dogodkov.

Preden je France utegnil pomisliti, kaj naj stori, je nekje nekaj završalo in planilo.

(Zajec v grmovju se je bil splasil in jo ubral kar — mimo Franceta.)

France pa v beg. Kakor bi mu bil smodil za petami, je bežal proti vasi. Tako je tekel, da ni utegnil paziti, kje teče in je priteknel namestu na domače — na Kavčkovo dvorišče. Butnil je v vrata, se pognal v vežo in od ondod v sobo.

Rezika je prav tedaj prižigala lučke pri jasicah.

"Za božjo voljo, France, kaj ti pa je, da si ves bled in preplašen?"

Zdaj šele se je France zavedel, kje je, a nazaj ni mogel več.

"Rezika," se je brz izmotal iz zadrege, "slišal sem, da te mislijo odpeljati kdove kam, pa sem prihitel sem."

"Beži no," se je zasmejala Rezika in zardela.

"France, pa jo vzemi ti," se

je oglasil Kavček iz zapečka; "da se ne boš bal zanjo in da bo mir."

"Res je, oče," je skoraj zavriskal France, "te besede ste mi pa prav iz srca vzeli."

In tako sta France in Rezika na sveti večer praznovala zaroko. Tega seveda France svoji zaročenki ni povedal kako je šel na limanice Rozalinih vražam in kako strahopetno je bežal s polja — naravnost v njeno naročje.

Meni pa je France zaupal to zgodbo. Če bi bil rekel, da bom zgodbo napisal, bi jo bil pa najbrže — zamočal.

DOTA HČERE PROLETARSKEGA DIPLOMATA

V Parizu je vzbudila veliko senzacijo poroka hčere pokojnega sovjetskega poslanika Leonida Krasina z enim najboljši zna-

nih francoških plemenitašev, vojvoda de la Rochefoucaudom. Kot značilna podrobnost se navaja, da je hči enega najbolj glasnih nasprotnikov kapitala dobila za doto dvajset milijonov zlatih rubljev.

Krasin je svoječasnno izdal odredbo za nacionalizacijo privatnega kapitala v Rusiji. Svoje zasebno imetje v znesku 37 milijonov rubljev pa je že leta 1917 naložil na ime svoje družine na inozemskih bankah. Na dan Krasinove smrti je to imetje znašalo že 60 milijonov zlatih rubljev, torej mu je proletarsko udejstvovanje dobro neslo. Seveda se njegova družina po njegovi smrti ni več vrnila v Rusijo. Nastanila se je za stalno v Parizu. Ljudmila Krasinova, sedanja vojvodinja je Rochefoucauld, je zelo lepa, izobražena in inteligentna mlada dama, ki je bila vzgojena v inozemstvu.

MRS. FRANCES KRAŠOVIC
SLASLIČARNA
6206 St. Clair Ave.

Za božične praznike imamo vse vrste candy v zabojčkih in na drobno.

Cigare, cigarete, mehke pijače in sladolcd.

Se toplo priporočam ter želim vsem srečne božične praznike in srečno novo leto.

PROGRESIVNA TRGOVSKA ZVEZA

VAM ŽELI

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO

- CERNE FRANK
- CIMPERMAN LOUIS
- DOLENC JOHN
- DOLGAN ANTON
- DOLSAK FRANK
- DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.
- DRENIK JOHN
- DURN JOSEPH
- EDNA DAIRY
- EUCLID DAIRY
- FABJAN FRANK
- FAJDIGA & KLANČAR
- FILIPČIČ ALBIN
- GABRIEL FOOD MARKET
- GODEC BLAŽ
- GODINA ANTON
- GORNIK JOHN
- GRDINA ANTON & SONS
- GRDINA HARDWARE
- GRDINA JOSEPH
- GRDINA SHOPPE
- GREGORICH LOUIS
- GROVEWOOD HOME BAKERY
- GUBANC ANTON
- GUSTINČIČ LUDWIG
- IVANČIČ FRANK
- JANES JOSEPH
- JANZEVIČ JOSEPH
- JAZBEC FRED
- JELERCIC FRANK
- JERMAN ANTON
- KALAN JOSEPH
- KAPLER JOSEPH
- KAUSEK JOHN
- KEPIC FRANK

- KERN JOSEPH
- KODRIČ JOSEPH
- KOLLANDER AUGUST
- KORDICH PAUL
- KOTNIK MARTIN
- KOVACH EDWARD
- KOVACH JOSEPH
- KRAMER FRANK J.
- KRAMER JOHN
- KRAŠOVEC THOMAS
- KREČIČ JOSEPHINE
- KREMŽAR FURNITURE CO.
- KUHAR GEORGE
- KUHEL ANTON
- KUHEL BROS.
- KUNCIC-PEROTTI
- KUNSTEL CIRIL
- LADIHA JOHN
- LAURICH FRANK
- LAUSCHE DR. WM.
- LAUTIZAR LOUIS
- LESJAK CHARLES
- LOGAR ANTON
- LOGAR BEAUTY SHOPPE
- LAUŠIN DOMINIK
- MAJER LOUIS
- MALLY DR. JAMES W.
- MANDEL DRUG
- MANDEL HARDWARE
- MANDEL LUDWIG JR.
- MANDEL LUDWIG SR.
- MARION'S BEAUTY SHOPPE
- MARIAN'S DRY CLEANING
- MARN JOHN
- MARTINČIČ ANTON
- MAYFLOWER DAIRY
- MAUSAR JOHN

- MEDVED JOSEPH
- METLIKA J.
- METLIKA LUDWIG
- MERSNIK ANTON
- MERSEK J.
- MIHALJEVICH BROS.
- MLAKAR A.
- MODIC JOSEPH
- MOŽINA ANDREJ
- MRAMOR KARL
- MULLEC FRANK
- NOVAK ANTON
- NOVAK JULIA
- OBLAK LOUIS
- OGNIN ANTON
- OSWALD LOUIS
- PERDAN RUDOLPH
- PERME JOSEPH
- PETROVČIČ FRANK
- PIANECKI JOHN
- PIBERNIK LOUIS
- PIKS MIKE
- PINTAR BROS.
- PISKUR JOSEPH
- PLESEC VALENTINE
- PRIJATEL ANTON
- PRINCE LOUIS J.
- PRISEL JOHN
- PROSTOR JOHN
- RACE DAIRY
- RADDELL LUDWIG
- RAKAR'S BLUE FLASH STATION
- ROAD SERVICE GARAGE
- ROGEL CHARLES
- ROŽANC JOHN
- SACERICH JOSEPH

- WATERLOO HARDWARE
- WIDGOJ JOHN
- ZABUKOVEC JOSEPH
- ZALAR JOHN
- ZULICH JOHN

- ACME DRY CLEANING CO.
- AMERIŠKA DOMOVINA
- ANZLOVAR ANTON
- ASSEG JOHN
- AUTO BODY & REPAIR
- AZMAN FRANK
- BARAGA ANTON
- BARTOL ANTON
- BELAJ FRANK
- BERNOT VICTOR
- BLISS RD. COAL
- BOLDIN BLAŽ
- BUKOVEC RUDY
- BUKOVNIK JOHN
- BUTALA FRANK
- ČEBUL FRANK
- CENTURY TIRE SERVICE
- CERGOL & OGRINC

Kupujte pri članih te organizacije, ker mi smo neodvisni lastniki ter vam bomo dali tako postrežbo in kvaliteto kot jo le more denar kupiti. Mi smo vaši lastni rojaki ter smo vedno pripravljene pomagati v naselbini najsibo v kulturnem ali družabnem gibanju. Mi vedno damo osebno pozornost tako odjemalcem kot naši naselbini. Hvaležni smo vam za vašo dosedanjo naklonjenost in upamo, da jo obdržimo tudi v bodoče.

KAĐAR KUPUJETE, PAZITE VEDNO NA ČLANSKO KARTO V NAŠEM OKNU, PA BOSTE SIGURNI NAJBOLJŠE KVALITETE IN POSTREZBE.

Prof. Frank Omerza:

GAZELA

Srebrnomašniku kanoniku J. J. Omanu v spomin.

Kovina draga je zlato—kanonik naš,
zato v zlato prekuj srebro—kanonik naš!

Amerika, dežela zlatega teleta,
postala Tebi zibel je trdo—kanonik.
Kaj žulji so krvavi delavčevi roki,
si preizkusil sam bridko—kanonik naš.
Imel si kruh, kot vsak je kruh, pomešan z znojem,
kar se razširi Ti oko—kanonik naš.
Mladenič, čvrstih let vojaških, si zapustil
lopato, knjigo vzel v roko—kanonik naš.
Ko leto smrti si Gospodovo dosegel,
k oltarju stopil si srčno—kanonik naš.
Kaj bratom si ameriško—slovenskim storil,
je v knjigo vpisalo nebo—kanonik naš.
Tudi v skritem kotu cerkve celica je tiha:
na pašnik vodi novo ovco—kanonik naš.
Bolnik na poti v večnost v strahu omaguje:
že z božjo ga krepča jedjo—kanonik naš.
Da bode zdrava duša v zdravem le telesu,
si društvom z rušo dal telo—kanonik naš.
Slovenski jezik, pesmi svete glas slovenski—
ni Slomšek v naših dnevih to—kanonik?
V Ameriki Slovenec orje, seje, žanje—
ni Baraga sedanjji to—kanonik naš?
Naj novi Baraga živi in novi Slomšek,
Ameriki in nam v ponos—kanonik!

Naš župnik

Naš jubilat Rt. Rev. J. J. Oman deluje že nad 20 let v župniji sv. Lovrenca, a meseca decembra l. l. bo poteklo četrto stoletje, kar ga je polkal Gospod v svoj vinograd.

Koliko je storil naš slavljeneč v teku svojega župnikovanja v naši župniji, je naravnost čudo, za kar smo mu farani iz globine naših src hvaležni. Toraj ne bo odveč, ako pregledamo samo nekaj del izmed mnogih, ki so njegova zasluga.

Ob prihodu v župnijo je našel naš jubilat njemu izročene ovčice v verskem oziru precej zanemarjene. Mnogo časa in truda mu je vzelo, predno je napravil iz faranov to, kar so danes.

Župnija je hitro naraščala. Za šolo godnih otrok je bilo vsako leto več in v par letih je bila šola premajhna. A nič na boljšem ni bila naša cerkev. Drugega izhoda ni bilo, kakor zidati novo cerkev, a staro preurediti za šolo. Vse to se je zgodilo in v kratkem času smo imeli novo in večjo cerkev, a staro se je preuredilo v šolo, ki še danes odgovarja svojemu namenu.

Ker je župnija vedno bolj naraščala, je bilo delo za enega duhovnika prenaporno. Moral se je ozreti za pomočnikom in danes imamo v župniji tri duhovnike, ki v resnici delujejo za čast božjo in dušno korist faranov.

Dasi je bilo župnišče še novo, vendar ni odgovarjalo vsem potrebam. Preuredilo se ga je in povečalo, kar je zasluga našega jubilanta.

Šolska mladina se je vsako leto množila, ker je pa bila hiša za sestre omejena na gotovo število šolskih moči in je bilo samo v enem razredu do osemdeset otrok, je bilo treba misliti na večje število učnih moči, a kje jim preskrbeti stanovanje?

Z umnim in spretnim gospodarstvom je naš g. kanonik dal povečati hišo, kjer je dovolj prostora za sedanje potrebe. Kako dolgo bo odgovarjala svojemu namenu, je še vprašanje časa in razmer.

Ako pogledamo na mašno obleko, kelihe, monštrance in kar

se potrebuje pri sv. opravilih, najdemo vse v čistem in najlepšem redu. To je zasluga g. kanonika, ki v resnici gleda na povzdigo in večjo čast božjo. Kakšen vpliv naredi vse to na udeležence pri sv. opravilih, ve vsakdo.

Naš slavljeneč je ustanovil tudi več cerkvenih društev, katera lepo napredujejo in so v resnici v korist in ponos cerkve. Eno izmed njih je tudi ministrantsko društvo in kadar nastopijo pri posebnih cerkvenih slavnostih, kapljejo srebrni biseri iz oči faranov.

Ako si ogledamo prostor okrog cerkve in šole, ga najdemo v najlepšem redu, ker je ves prostor tlakan. Na vedno prigrvarjanje g. kanonika, da leseni plotovi okrog hiš ne odgovarjajo več današnjim razmeram, so farani upoštevali njih nasvet in danes ne dobite okrog hiš polomljenih in krivih lesenih plotov, ampak so nasajene žive neje, kar je res nekaj lepega in napravi lep vtis na človeka.

Kakšne razmere so bile pred leti v našem S. N. D. ve marsikdo. Govorilo se je, da bo šlo vse skupaj na boben. Toda gospod kanonik je vedel, da so v tej stavi, v tem narodnem svetišču zazidani žulji in težko prisluzeni tisočaki slovenskega trpinca. Priskočil je na pomoč s svojimi modrimi in zdravimi navodili, ki so pripomogli, da je S. N. D. danes brez — dolga. To je sad, ki ga je rodil pameten nasvet in poduk našega g. kanonika, za kar so mu delničarji S. N. D. v resnici velikansko hvaležni. Tako vidimo vsepoved velikanski napredek, kjerkoli niso zlati nauki g. župnika naleteli na gluha ušesa. Lep vzgled imamo na našem pred. g. kanoniku, da se je treba dobrih voditeljev ne le držati, ampak tudi spoštovati in njih naukom slediti.

Pred. g. kaponik J. J. Oman! Bog Vas naj obilo blagoslovi ob Vaši srebrni sv. maši. Da bi še v naprej delovali v točki meri za čast božjo in dušno korist svojih faranov, kakor do sedaj! Da bi obhajali še zlato mašo v krogu svojih sedanjih ovčic, je srčna želja vsakega posameznega farana. Bog Vas živi!

Anton Miklavčič,
preds. cerkvenega odb.

M. Stušek:

BOŽIČNI SPOMINI

Oh zakaj tak naglo mine srečen čas otroških dni? Le na zlate srečne čase v srcih nam spomin budi.

Ko nas mama je zibala, pela pesmico sladko, o božiču pa nam ata štalec v kot postavili so.

Ni še prišel sedmi božič zame, ko že kruta smrt mamico mi je pobrala ata bil je ves potr.

Štiri majhne je pustila njemu, da skrbi zanje, bil nam oče je in mati, skrbno nas odgajal je.

"Mici moja, pridna bodi," često opominjal je. "Rada molj, v cerkev hodi, mama gleda dol na te."

Leta hitro so minila, čas ločitve prišel je, morala sem v tujino, soprog čakal je na me.

Deca se mi je rodila, rasla in možila se; stari ata piše v pismu, vsak dan molim jaz zanje.

Bog vas živi, ata ljubi, daj vam zdravih, srečnih dni, o božiču mero polno naj vam milosti deli.

Božični srčni utrinki iz domovine

K jasicam rada bi v dragi mi kraj, tja, kjer je slovenski dom mili...

Pozabiti hočem za kratek čas, da sem v daljnem Clevelandu. Pohiteti želim v dubu tja v lepe, nepozabne Slovenske gorice, kjer je moj dragi dom, tja kjer spijo v grobu moja ljuba mati in drugi, srčno dragi...

V vsako hišo bi rada stopila, vsakemu dobremu znancu bi rada izročila pozdrav z srčno željo: Praznujte, ljubi moji rojaki, presrečne božične praznike ter Bog vam daj srečno, milosti polno novo leto.

O srečni božični večeri pri dragih starih, kako bi vas mogel človek pozabiti?

Kako živo se spominjam tiste srcece ter obnavljam v srcu lepe spomine na mojega 80 letnega starega oeta in babico, ki sta posebno rada pripovedovala meni otrcku marsikaj, kar bi želela v spomin nekaj napisati. Če dovolite, bi napisala skromnost tega, za nas vsem priljubljeni list, za našo Ameriško Domovino, za božično številko.

V mojem domačem kraju je še v dobrem spominu revež Jaka, kateri je umrl na mojem domu prav tisti dan, ko sem se jaz rodila. Pripovedovali so, da je bil v mladosti močan, zdrav in "zauber" fant ter se je sosedovi Marjetici posebno dopadel. Trdili so, da je bil Jaka dober pevec, ki je rad prepeval naše sladke doneče slovenske pesmi na vasi. Neprekosljivo je rad iz dela grede ob ve-

SPOMINI

Ze sanjalo v zgodnji mladosti o Ameriki zlati je moje srce: Ah, ko bi pač s ptičkami mogla čez širno Atlantsko morje... bi ustvarila tam si bogastvo, srečo in zemeljski raj; rešila skrbi jaz morečih bi svojce i mamico vsaj...

Pa mi usoda mamljiva, resnico podala je v dar! Otožno decembersko poldne, dne tega ne zabim nikdar... Ko enkrat še ob uri slovesa sem mamica segla v roko, pogled njen otožno trpeči, izdal nje skrivnost mi je vso.

"Otrok moj, tam v daljni tujini Boga ne pozabi nikdar, poštenost in delo marljivo, sladi naj ti pota vsikdar! Prosim te zase le eno: Sporočaj mi nekaj besed, ko utegneš, da znala bom, da li mi dete resnično osrečil je svet."

Par dni za temi dogodki "Christmas" je tu kraljeval. Grenke solze domotožja mi prvič v tujini zadal. O, ko bi pač dnarcev imela za voznjo čez širno morje... Takoj bi nazaj se vrnila, olajšala stem si srce.

Tri in dvajseti božič na tujem plava sedaj mi v poset. Globoko pa v duši spomini vstajajo razni mi spet. Ko ubrano polnočni zvonovi nam "sveto noč" tu zapoje, njihov zvoki naj moje pozdrave iskrene tja k majki neso!

Josephine Praust.

čeri zavriskal in to tako, kot se zna je naši slovenski fantje na vasi.

Prav tako pa je bila tudi Marjetica ponos naše fare ter so mnogi zavidali Jakatu dobro nevesto. Naš stari oče so naglašali posebno radi, da sta več let skupaj ministrirala pri sv. maši in bila zvonarja naše fare.

Jaka bi bil gotovo ostal dober fant, da ga ni tovariš Jurij vabil s seboj na tihotapsko pot tojaka tje na Korosko. Bilo je v pozni jeseni. Pravkar je odločil Jaka doma težak nahrbtnik tobaka ter je mirno legel k počitku. Takrat pa opazi Jurij, ki je še bdel, da grede proti hiši financarji. Kot bi trenil, je šil Jurij iz hiše in v hlev, zvil skupaj v zveženj nekaj cunj ter se hitrih korakov proti gozdu,

ob katerem je bila bogata in obsežna Pikova domačija. Financarja misleč, da nese tobak, jo ubereta naglo za njim.

Ko pride jurij do Pika, skoči v hlev, sleče suknjo, pograblji grablje ter hodi počasnih korakov po dvorišču. Kmalu prihitita tja financarja ter se zadere-ta nad tihotapcem, vprašujoč ga, kje ima tobak. Ta se je pa delal nedolžnega in rekel, da on ne ve nič o kakem tobaku. Jezna se vrmeta do hiše, kjer je bil Jaka, toda tobaka ni bilo najiti nikjer, ker ga je pač o pravem času skril.

Ta dogodek je bil usodepoln za Jaka. Pošten in premožen Marjetičin oče ni hotel tihotapca Jaka za zeta. Prisilil je hčer, da je poročila drugega. To je bil težak udarec, pokora za grehe mladosti za vse življenje. Jaka in šel nikdar več na Korosko in je ostal samec vse življenje. V starosti se je zatekel na moj dragi dom ter tam z Bogom upravičen srečno umrl.

Moja mati so me večkrat peali na pokopališče, kjer spijo večno spanje srčno dragi ter mi kazali tudi Jakov grob na božji njivi. Tam spi sedaj tudi njegova Marjetica...

Le sladko spavajte vsi v dragi domovini. Srečen Božič vsem v čim rojakom tukaj.

Ti vas predraga, rojstni kraj, al' vidim tebe še kdaj?

Marija Kurnik.

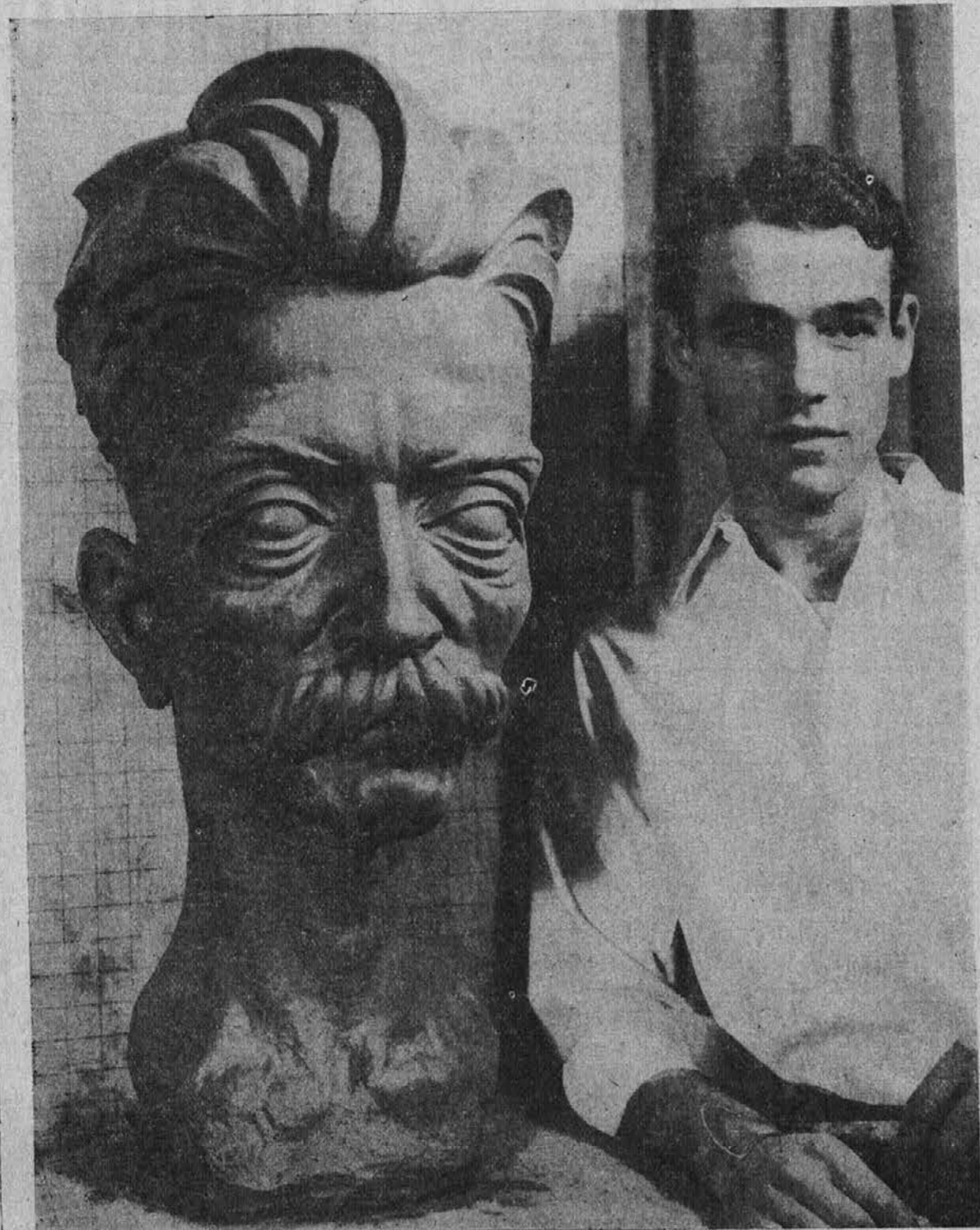

Pozdravljen betlehemeski hlev!

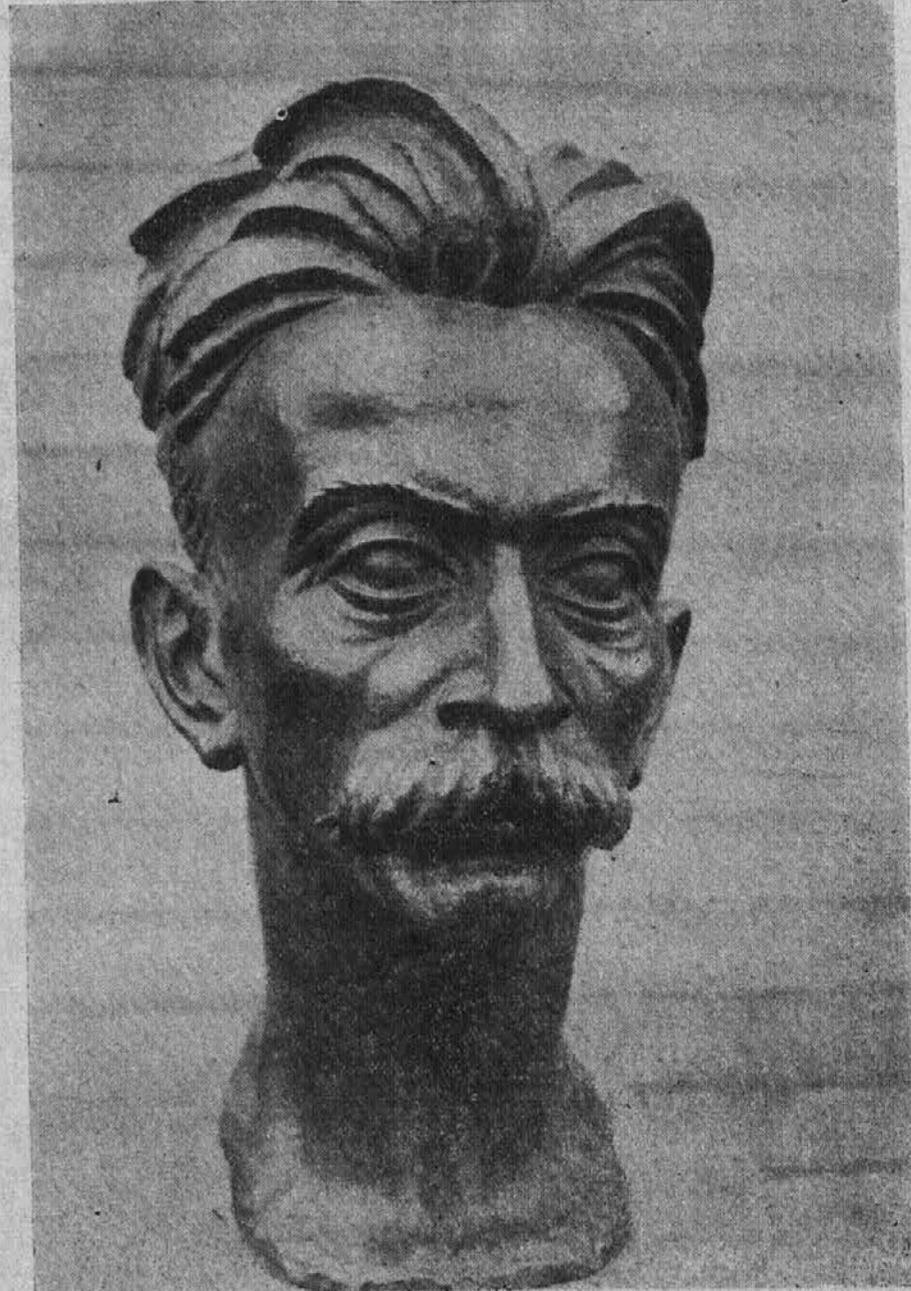
"Pozdravljen, betlehemeski hlev!" glasi se spet božični spev. Prepeva zemlja, raj strmi pred Njim, ki v jaselcah leži,

Ob Njem spet greje se srce, pozablja tuge in gorje; goreče želje, prošnje vnete nočoj poslušaj božje Dete.

Na hladno zemljo lije mir, odpira nam ljubezni vir; na polje, vrt, na slednji krov rosi božični blagoslov.

Ukradena soha pisatelja Ivana Cankarja, ki je Lila odnešana iz masne cvetličarne, da se prepreči njene postavitev v kult. vrtu.

Tukaj zraven vidite novo soho pisatelja Ivana Cankarja, katero je napravil slovenski umetnik Mr. Rudolf A. Mafko. Naj si jo zlasti ogledajo tisti, ki dvomijo, da smo naročili novo soho in oni, ki dvomijo, da bi bil Mr. Mafko kak umetnik. Tu ni treba robenega komentarja, ker delo samo hvali mojstra.

Naš letalec - George Kraigher

Slovenci oziroma Jugoslovani, smo sicer majhen narod, vendar smo dali svoji novi domovini Ameriki že lepo število slavni in koristnih mož, ki prispevajo, vsak po svoje, k veličini te dežele. Naj omenim med temi samo dvoje svetovnoslavnih imen: Mihajlo Pupin in Nikola Tesla, slavna iznajditelja na polju fizike in elektrike, ki sta s svojimi izumi zadivila svet. Med Slovenci imamo misijonarja Barago, poznejšega škofa, ki je doprinesel svoj delež za kulturo ameriških Indijancev, katerim je ustvaril književni jezik ter mu določil slovnicična pravila. Da so Amerikanci uvaževali njegove zasluge za to deželo, svedoči dejstvo, da so imenovali po njem nekatera mesteca in okraje. V novjšem času je naš slovenski narod prispeval ameriški literaturi pisatelja Adamiča, ki mu je ameriška publika določila uvaževano mesto med svojimi literati. Vsi ti naši možje so širši slovenski javnosti več ali manj znani, manj pa je znano dejstvo, da imamo Slovenci v Ameriki tudi slavnega letalca, in sicer v osebi George Kraigherja, ki je danes "chief-pilot" velike ameriške potniške letalske družbe — Pan-American Airways, s sedežom v Brownsville, Texas.

"Žorž" Kraigher je doma iz Hrašče pri Postojni, iz ugledne narodne rodbine Kraigherjev, ki je dala slovenskemu narodu poleg Zoreta tudi dr. Alojzija Kraigherja, zdravnika in znane slovenskega pisatelja, avtorja "Kontrolorja škrobarja," "Skoljke" in drugih literarnih del, sedanjega šefa ljubljenske deželne bolnice. Svojo letalsko kariero je pričel Zore Kraigher kot mlad tehnik tekom svetovne vojne, ko se je vpisal v avstrijsko letalsko službo, kjer je kmalu napredoval. Zaradi njegovih tehničnih in praktičnih zmožnosti so ga kmalu poslali v Aspen pri Dunaju, kjer so najboljše letalci avstrijske armade preizkušali nove aeroplane, preden so bili slednji odposlani na bojne fronte. Iz te dobe ve Zore, ki je izredno duhovit družabnik, marsikaj zanimivega povedati. V ožjem prijateljskem krogu spoštovanove Terčkove ("Peter Zgagove") rodbine v New Yorku, je Zore večkrat pravil, kako je v krasnih poletnih jutrih, čim je sonce vzšlo, vzel iz hangarja aeroplan, pognal motor, zavrtel propeler ter odletel v Budimpešto na kratak "izprehod." Letal je komaj par metrov visoko nad nepreglednimi polji zlate pšenice, ki je valovila ko zlato morje pod njim. Pšenična polja so se menjavala s pašniki obširnih madžarskih pust, ki jim ne izmeriš širine ne dalje, na katerih so pasli "čikoši" svoje iskre kornje. — V Budimpešti zajtrk: bela kava s smetano in znanimi žemljami "kajzericami," nato pa spet nazaj na Dunaj, kjer je okoli osmih zjutraj spet pristal na letališču v Aspenu.

Prav tako zanimivi so tudi njegovi spomini z raznih front, na katerih je reševala skrahirana Avstrija svojo staro podrtijo. Bil je v Galiciji, Črni gori in na Tirolskem, odkoder je odletel s svojim letalom preko bojne črte k Italijanom, katere je smatral v svojem mladostnem idealizmu za poštene zaveznike antante, ker je tudi on hotel doprinesiti svoj delež, da se čim prej zruši nestvor, ki mu je bilo ime Avstro-Ogrska, in da vstane iz njegovih razvalin liki ptič Feniks — mlada Jugoslavija.

Ko je po vojni prišel v Ameriko, je dobil službo pri znani zrakoplovni družbi Curtis v New Yorku, kjer je ostal nekaj let kot dobro plačan letalec. Nje-

gova zaposlitev je obstajala več čimoma v tem, da je prirejal polete nad mestom in državo New York v vladnimi fotografiji, ki so fotografirali ozemlje pod seboj, kakor je vlada na podlagi teh fotografij izdelovala natančne mape in zemljevide teritorija.

Kmalu zatem pa so mu njegove odlične tehnične in praktične letalske zmožnosti pripomogle do službe pilota, pri preji omejenih potniški zrakoplovni družbi, kjer se sprejemajo samo takozvani "crack-pilots," zakaj oni so odgovorni za življenje in varnost potnikov, ki jih prevažajo član za dnem preko ameriškega kontinenta. Tudi tu ni trajalo dolgo, da so spoznali izredne vrline in zmožnosti tega letalca, ki je naše gore list, nakar so ga povzdignili v "chief-pilota" ali začetnika in prvega pilota omenjene družbe.

Tudi v Ameriki je doživel Kraigher tekom svoje kariere marsikaj zanimivih pa tudi razburljivih dogodkov, kar je pač pričakovati pri ljudeh v tej službi. Tako je n. pr. nekdanji voznik v Mehiki visoke mehikanske vladne funkcije, ko je nenadoma opazil, da se je nalomilo krilo aeroplana. V očigled največje nevarnosti, je za trenutek hladno pomislil, nato pa slekel svoj težki kožuh ter ga izročil potnikom z navodilom, naj si ž njim ovijejo glave, ker se je bal najhujšega. Toda drznemu in hladnemu človeku, ki v nobeni priložnosti ne izgubi svoje glave, je bila tudi to pot sreča mila.

Po spretnem manevriranju, s katerim je olajšal pritisk in nosilno silo nalomljenega krila, je srečno in gladko pristal, preden se je krilo popolnoma odlomilo. Pred leti je imel znani ameriški magazin "Popular Mechanics," v katerem se razpravljajo najvažnejši izumi, obširen članek o njegovih iznajdbah in izboljšanjih raznih tehničnih na-

prav pri aeroplanih. Poleg članke je bila priložena tudi njegova slika. In svoječasno je imelo Scripps-Howard časopis je, kateremu pripada tudi clevelandski "Press," celo vrsto člankov o tem našem slavnem letalcu, priobčenih v drugi sekciji imenovanega dnevnika.

Ponosni smo na tega letalca vsi Slovenci, posebno mi, njegovi ožji rojaki, in upamo, da se bo pod njegovim vešim in strokovnjaškim vodstvom izvežbal še tudi marsikateri slovenski pilot. Baš te dni sem n. pr. čital, da je odpotoval v Brownsville, Texas, mladi Mr. Jože Potrato, sin umrlega sourednika "Glasa Naroda," Gilberta Potrata, katerega je vezalo z našim žoržem tesno prijateljstvo. Prav iskreno želim, da bi tudi mladi Jože v svoji bodoči letalski karieri stopal po stopnjah svojega velikega učitelja in varuha ter tako tudi on doprinesel svoj delež k slavi slovenskega imena!

A. Šabec.

Naš oče niso imeli sreče z Ameriko

Zopet smo učakali vesele božične praznike, ki se jih vsak kristjan najbolj veseli. Saj je Božič najpomembnejši dan v letu. Nam, ki smo prišli iz stare domovine, kjer smo preživeli naša mlada in srečna leta, vsako leto o božiču pohite naše misli nazaj v rojstni kraj k našim dragim staršem, pri katerih smo preživeli svoja mlada leta, ki so nam tako hitro potekla in ki se ne povrnejo več nazaj.

Moji dragi starši že nekaj let počivajo pri naši farni cerkvi sv. Jerneja v Begunjah, moji rojstni vasi. Namenila sem se, da napišem nekaj dogodkov, ki se jih še prav dobro spominjam, čeprav je minilo od tistega časa že dokaj let.

Moj oče so bili štirikrat v Ameriki, enkrat v južni, trikrat pa v Severni. Sreče niso nobenkrat imeli, da bi kaj zaslužili. Vedno je bilo kaj. Enkrat je bila tukaj kriza, drugičkrat so bili bolni in ko so šli v tretje, smo jim vsi branili, naj ne hodi-jo več, ker nimajo sreče. Saj so imeli doma vedno delo in zasluzek, ker so bili spreten mizar in so znali vsako stvar napraviti. Toda kadar so se oni namenili, jih ni mogel nihče ustaviti doma. In tako so šli tudi tisto leto zopet v Ameriko po srečo. Bilo je dva meseca pred božičem, ko so obhajali s par drugimi rojaki iz Cerniške okolice. V naši vasi smo imeli tiste čase zelo lepo navado, ne vem, če jo imajo še ali ne, da smo imeli devet dni pred božičem Marijino pobožnost, namreč, da smo Marijin kip prenašali vsak večer v drugo hišo. Bila je to lepa pobožnost. V vsaki hiši so imeli lep oltarček in sveče so gorele. Ljudje so molili rožni venec in prepevali Marijine pesmi.

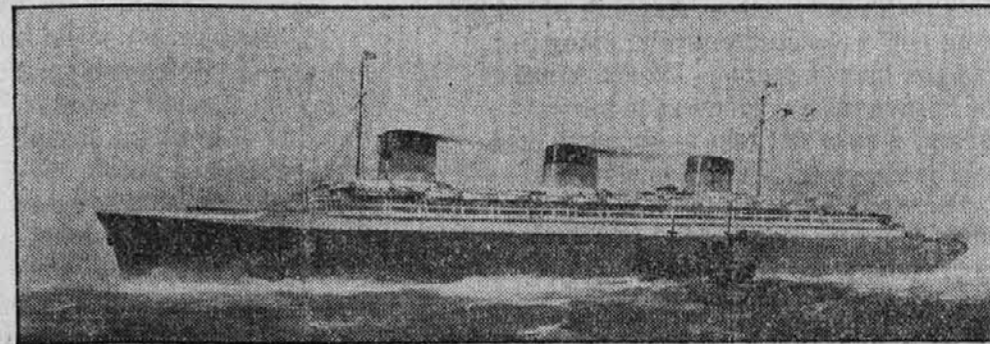
Tako je prišla dan pred božičem vrsta na našo hišo, da smo imeli to pobožnost. Hiša je bila polna ljudi. Naša mati so naprej molili rožni venec ter so nazadnje pristavili še en očenaš za očeta, da bi srečno rajšal v Ameriko. Nato so pristavili pa še en očenaš, da bi se oče srečno vrnili zopet nazaj k svoji družini. Toda baš tedaj, ko so mati to izgovorili, pa so oče potrkali na okno ter veselo rekli: "Saj sem že doma!"

Vse je ostrmelo in potem smo planili ven, da vidimo, če so res naš oče ali samo njegov duh. Pa so bili res oče. Povedali so nam, kako so jih iz New Yorka vrnili nazaj. Uradniki so jih namreč v New Yorku vprašali, kam da gredo. Moj oče so se pa možato odrezali: "Jaz in ta dva moja rojaka gremo na gotovo delo!" Tedaj jih je pa oblast kar nazaj obrnila, ker nihče ni smel reči, da ima že kako delo obljubljeno tukaj. Mojemu očetu je bilo tako hudo, da če ne bi bili imeli vere, bi bili kar v morje skočili, so rekli.

No, otroci smo jih bili veseli, saj so nam prinesli debelih orehov in suhega sadja. Šli so namreč peš iz Borovnice in tam v Dobeu so se ustavili pri dobrih ljudeh, ki so jim dali orehov in sadja za otroke. Od takrat naprej se niso več menili za Ameriko, ampak so lepo doma ostali do svoje smrti.

Vesele božične praznike želim vsem sorodnikom v stari domovini in tukaj ter vsem mojim prijateljem, zlasti pa še Meniševcem.

Marija Kranjc-Planincova,
1061 E. 68th St.

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave., v S. N. Domu

HEnderson 4148

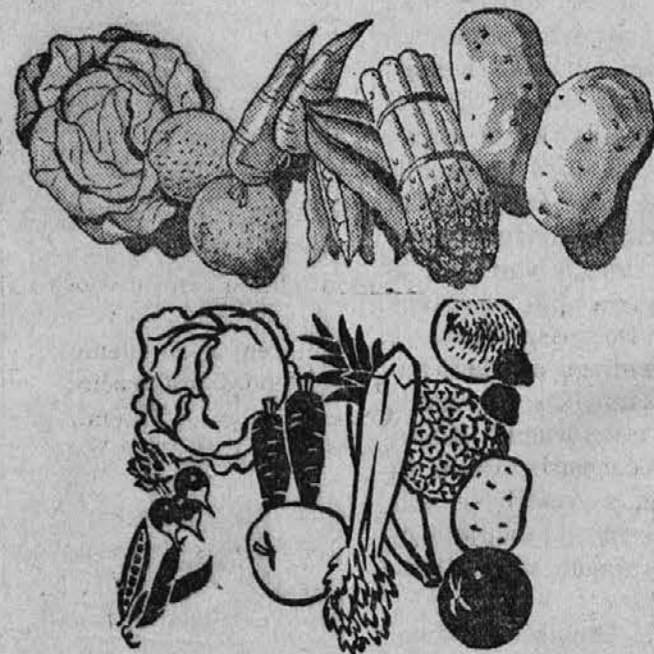
Želi svojim številnim prijateljem vesele božiče in mnogo sreče v novem letu. Obenem se priporoča onim, ki nameravajo potovati v stari kraj, ki želijo poslati denar v domovino in onim, ki rabijo notarske listine.

ČLANI SLOVENSKEGA GROCERIJSKEGA IN MESARSKEGA KLUBA v Collinwoodu

žele vsem svojim odjemalcem vesele božične praznike in srečno novo leto 1937.

Vsi klubovi člani vam nudijo k praznikom znatno znižane cene na groceriji in mesu. Izberite si bližnjega trgovca in kupite pri njemu vse kar rabite za vašo kuhinjo.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE, KER ONI PODPIRAJO VAŠA PODPORNNA, KULTURNA IN PROSVETNA DRUŠTVA TER NARODNE DOMOVE

DRŽIMO SE GESLA: "VSI ZA ENEGA IN EDEN ZA VSE"

JOHN ASSEG
15638 Holmes Ave.

VICTOR BERNOT
16001 Holmes Ave.

CERGOL & OGRINC
412 E. 156th St.

JOHN DOLENC
573 E. 140th St.

BLAŽ GODEC
16903 Grovewood Ave.

JOE JANZEVICH
542 E. 152d St.

MARY KUHEL
16321 Arcade Ave.

JOE METLIKA
14516 Sylvia Ave.

FRANK KASTELIC
19300 Shawnee Ave.

CHAS. LESJAK
15708 Saranac Rd.

FRANK LACH
637 E. 185th St.

JOE MODIC
315 E. 156th St.

FRANK MULLEC
16811 Waterloo Rd.

LUDWIG RADDELL
15802 Waterloo Rd.

FRANK GABRIEL
595 E. 140th St.

JOHN SPEHEK
16226 Arcade Ave.

JOHN SKOFF
1170 E. 174th St.

JOE TISOVEC
16224 Arcade Ave.

JOHN TOMAZIČ
16821 Grovewood Ave.

ANTON TEKANČIČ
19302 Chickasaw Ave.

LOUIS URBAS
17305 Grovewood Ave.

BLAŽ BOLDIN
14401 Thames Ave.

FRED JAZBEC
821 E. 222d St.

SOBER & MODIC
544 E. 152d St.

LUDWIG MANDEL
15607 Waterloo Rd.

JOE JANEZ
16016 Parkgrove Ave.

JOE PETRICH
27919 Lake Shore Blvd.

JOE SETINA
608 E. 185th St.

MRS. MAX HABINC
542 E. 185th St.

FRANK FABIAN
399 E. 152d St.

LUDWIG MANDEL
920 E. 140th St.

JOHN VIDENSEK
486 E. 152d St.

JOHN KAUSEK
19313 Kewanee Ave.

ČLANI PROGRESIVNE TRGOVSKE ZVEZE

Zalosten božični večer

V prijazni vasi nekje na Primorskem je živela zelo ubožna družina. Predniki te družine so bili tkalci. Saj v davnih časih so tudi na Primorskem sejali lan in so znale vse ženske prestiti. Tako se je tudi ta družina preživljala s tkanjem, čeprav borno, vendar za silo tako, da jim ni bilo treba hoditi v tujino iskat zaslužka. Saj jim je bil dom, čeprav siromašen, svet.

Prišla je nova in moderna doba, katera je izpodrinila predice in tkalce. Doma ni bilo več zaslužka. Mala hišica in par njiv, to je bilo vse njihovo premoženje. Niti kravico niso zmogli. Kako nasiti družino štirih malih otrok, žena v blagoslovljenem stanu in še njeni stari in onemogli starši. Za vse te lačne želodce je moral skrbeti edini hišni gospodar sam. Te svoje dolžnosti se je v obilni meri tudi zavedal. Bil je velike postave, zdrav, priden in močan, vedno poln upanja je tolažil ženo in otroke: "Le pridni bodite, ne boste lačni in nagi."

Dobil si je delo v pristanišču, zelo težko in naporno, pa bil je vesel, samo da je več zaslužil. Ker je bilo predelec, da bi šel vsak večer domov, je čez teden prenočeval v mestu pri sorodniku in ob sobotah se je vračal domov s težkim bremenom in z veselimi srcem k svoji družini. Kako ga je vsa družina veselo sprejela in otroci so bili veseli, ko jim je ata vsega prinesel za ves teden in za otroke, še posebej bonbonov.

To se je vrstilo vsako soboto. V nedeljo je šel s ženo in starejšimi otroci k sv. maši, popolne je preživel pa z družino doma. Drugo jutro navsezgodaj je spet odšel za ves teden. To se je ponavljalo leto za letom.

Bilo je leta 1888 na 23. decembra, ko se je kot običajno vračal naš rojak iz mesta proti domu. Bil je obložen s težkim bremenom bolj kot običajno, ker jutri bo sv. večer in ta dan mora biti družina vesela.

Tako je sanjaril in se upiral ojštri burji in npletavajočem snegu. Saj bi se bil lahko peljal z vlakom, toda 30 krajcarjev se mu je zdelo škoda, za ta denar bo rajši kupil liter vina, da bo imela družina vesele praznike.

Ves truden in upehan pride do zadnje vasi. Še eno uro, pa bo doma. Stopil je za trenutek v gostilno, da se malo okrepča. Tam so ga svarili, naj ne hodi ponoči domov v takem vremenu, ker burja strašno vije in kadi s snegom.

"Jaz moram domov k družini, ker vem, da otroci že gledajo pri oknu in me željno pričakujejo," je rekel ter odšel v zimsko noč. Siromak pač ni slutil, da gre v smrt. Ojstra burja mu nese sneg v obraz. Do pasu gazi sneg. Težko breme ga pritiska k tlom, da se komaj premiče. Noge mu pastajajo trudne in kar nočejo ga več nositi. Dela si pogum, misleč, saj je še komaj pol ure do domi. Jej, kako bo družina vesela. To mu da novih moči, da se privleče do železniškega tira. Tu se mora pa malo odpočiti. Vsede se in sam ni vedel kdaj ga je omanil truden spanec in zaspal je. . . .

Družina je doma v skrbeh čakala nanj. Otroci venomer vprašujejo mater, zakaj očeta še ni. Mati jih tolaži: "Le molite in zaspate, ata bo prišel jutri in bo prinesel dosti dobrega." Otroci se res potolažijo in zaspe. Gotovo se jim sanja o sladkih bonbonih in igračkah, ki jih bo prinesel oče. Uboga mati oziroma žena pa v skrbeh bdi in čaka. Moža ni odnikoder. Tolaži se, da je pač pot slaba in da bo mož prišel z jutranjim vlakom. V takih mislih zadremlje za pečjo. Naenkrat se ji zdi, da nekdo močno trka na vrata in jo kliče z imenom. Vsa vesela gre odpirat, pa niko-

gar pred vrati. Samo burja ravirja okrog vogala ko obsedena.

Zalostna poklekne pred podobo Matere božje, sklene roke in milo prosi, da bi ji moža obvarovala nesreče. Potem pa gre spat.

Zjutraj vstane in gleda skozi okno, v pričakovanju, da mora biti mož vsak čas doma. Toda mesto moža pride nekdo s žalostno novico, da moža ne bo več domov, ker ga je našel mrtvega železniški čuvaj. Zmrznil je.

Kako žalostno so peli zvonovi pri cerkvi Matere božje v Kačičah. Kako žalosten je bil sv. večer, ko je uboga družina izgubila svojega skrbnega očeta in rednika. Kako je bilo materi pri srcu, ko so otroci prosili kruha. Toda kot dobra katoliška žena ni uklonila. Šla je od hiše do hiše in dobri ter usmiljeni ljudje so ji pomagali. V poletnem času je pomagala na polju

BOŽIČNA

Marija je po potu šla, po križem svetu romala, nosila trudna sinčka je, na sredi srca svetega.

Hodila je in prišla je za mraka do kovačnice. Kovač daj prenočišče mi samo za dve ali tri noči.

Kako ti prenočišče dam, preveč tovarišev imam, mi noč in dan tu kujejo in ognja ne pogasimo.

Železne žeblje kujemo, ves čas, vse dni in vse noči. Ko Jezus Kristus križan bo, potreboval bo žeblje tri.

Ko je Marija žalostna beseda te zaslišala, močno se je prestrašila in je naprej po poti šla.

Naprej je šla prav do noči in prišla do revne stalice. Še praga prestopila ni, ko sinčka porodila je.

Prítekel je do štalice kovačev drobnih otročič. Zazibaj ga, zazibaj ga, da bo zaspanček moj črvič!

Kako naj zibljem ga, kako naj ti poganjam zibelko, ne vidiš li, da sem brez ročk, ne vidiš li, da sem brez očk.

Dotakni teh le se plenice in ti ne bodeš brez ročic; dotakni jaslič se z očmi, boš videl vse tako kot mi.

Prišel je otročič domu, prišel k očetu svojemu; igral se je z ročicami in migal je z ročicami.

In oče ga je spraševal: Kdo je tebi ročke dal? Povej, kje si dobil ročke, in kje dobil modre očke?

Marija mi jih dala je, ki snočki k nam je bila prišla; tam v štalici pri jasličah zdaj ziblje dete Jezusa.

Da sem jaz vedel kdo je ta, da je Marija ta gospa, bi bil postljal ji posteljico, srebrno in pozlačeno.

Jaz pa na tla bi legel spat, na trdo kamenje z glavo, da Jezušček rodil se bi na svet večer, na sveto noč.

—Tončka Jevnik.

in ker je bila pridna delavka, jo je vsak rad najel. Ko so otroci doraščali, so šli drug za drugim s trebuhom za kruhom. Le taki otroci dobro vedo, kako trdo skorjot ima tuji kruh.

Otroci so svojo mater vsi spoštovali, posebno starejša hči, ki je najbolj vedela, kako je bilo materi hudo. Kot 13 letna dekle je šla k neki pošteni družini v Trst v službo in ves prisluženi denar je pošiljala materi. Usoda jo je zanesla v Egipt, pa tudi od tam je vedno podpirala svojo mater, dokler ji je živela. In po materini smrti je prišla s svojim soprogom domov ter dala postaviti materi lep nagrobni spomenik.

Počivaj v miru, draga mati. Koliko noči si prečula v skrbeh za svoje otroke. In ko smo mi sladko spali, si nam ti krpala borne oblečke.

Ta ponesrečnik rojak je bil oče mojega moža. Dve leti mu je bilo, ko je izgubil dobrega očeta. Ko je bil star 18 let, je napravil izkušnjo za železniškega čuvaja. Slučaj je nanesel, da je moral vsako noč v službi prav mimo tistega kraja, kjer so našli njegovega očeta mrtvega. Kako mu je bilo pri srcu, si vsak lahko misli.

Iskren pozdrav vsem čitateljem Ameriške Domovine, vsem rojakom po širni Ameriki in v stari domovini ter jim želim srečen in vesel sv. večer in Bog vas blagoslovi.

Mary Gombach,
22294 Arms ave., Euclid, O.

Spomini ob letu

Girard, O.—Dolžnost me veže, da napišem nekaj vrstic našim rojakom, ki so naročniki in ki jako radi čitajo ta list. Ne bilo bi častno za nas, ako bi se ne spomnili ob prvi obletnici na enega naših najbolj zaslužnih, velikih sinov naše slovenske matere, katerega nam je poslala naša rodna domovina pred letom dni v to našo novo domovino. To je naš nikdar pozabljeni nadpastir, škof ljubljanski, dr. Gregorij Rožman. V resnici je on prinesel blagoslov kot apostolski misijonar med naše slovenske izseljence.

Na dan 22. decembra je poteklo eno leto, ko je veliki vladika posetil našo naselbino in zapustil med nami biser do naše katoliške vzajemnosti in pa spomin na našo prelepo, milo rodno grudo. Kako so bila naša srca duševno poživljena, se ne da popisati, kajti odmev božje srede iz blage duše nadpastirja, nas je v naših srcih opomnil na naša zorna mladostna leta, ko smo čuli isto božjo besedo na svoji rodni grudi. S solzami v očeh smo sprejeli te njegove besede, ki so bile v resnici prava ljubav do Boga in do svojega naroda.

Kateri Slovenec bi zatajil, da je Slovenec, ko sliši tisto božjo besedo, ki jo je prvič slišal, ko je zagledal luč sveta? Kajti vsaka naša dobra kmetška slovenska mati nas je takoj ob našem rojstvu izročila v varstvo božje. Zato smo pa tudi iz ponosa svojo rodno mater z odprtimi rokami sprejeli našega vladiko pred letom dni, kot svojega pravega duševnega in duhovnega očeta. On je prinesel med nas tisto srčno gorečnost do naše vere in pa ljubav do naše rodne grude.

Zato pa za spomin na prvo obletnico njegovega obiska pošiljam iz te naše nove domovine prevz. škofu dr. Rožmanu iskrena voščila k veselini in blagoslovljenim božičnim praznikom ter za srečno, zdravo novo leto. To pošiljam s prošnjo, da bi se naš vladika spomnil tudi na nas ob teh praznikih in poslal svoj blagoslov v duhu med nas, kajti težko bomo pogrešali tistih očetovskih besed, ki smo jih čuli na božični dan iz ust prevz. vladike potom radio postaje. V duhu se bomo spomi-

njali na Vas, čeprav ne bomo slišali tiste božje besede in pa tistih ljubkih glasov naših zvonov, ki so nas tako veselo in lepo vabili v svoji nebeški melodiji v hram božji.

Zato tudi, moji dragi bratje in sestre, tukaj in v rojstni domovini, sprejmite moje voščilo za božične praznike in da bi nam Bog naklonil vsem zdravo in srečno novo leto. Pozdravljeni!

John Dolčič.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi vsem

KUHL HARDWARE

17218 Crovewood Ave., vogal E. 173. cesta

Velika izbira železnine, orodja in najboljše barve po najnižjih cenah.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem, prijateljem in znancem želita

MR. in MRS. JOE KAPLER

952 E. 207th St.

SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem in prijateljem želi

J. SACERICH

TRGOVINA Z GROCERIJOM IN MESOM
Najboljše blago, vedno sveže, in cene nizke.

16005 Waterloo Rd.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem in znancem želi

FRANK SPENKO

SLOVENSKI KROJAČ

15410 Calcutta Ave.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem, prijateljem in znancem želi

ANTON GUBANC

Slovenska modna trgovina z polno zalogo perila, blaga in obleke.

16725 Waterloo Rd.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem odjemalcem in prijateljem ter se lepo zahvaljujem za naklonjenost in se priporočam še za naprej.

ANTON OGRINC

SLOVENSKA MESNICA

6414 St. Clair Ave. ENdicott: 3716

JOHN in JOSEPHINE JEGLIČ

1185 Norwood Rd.

želita vsem odjemalcem in znancem veselo božične praznike in srečno novo leto ter se priporočata za cbisk. Točimo izvrstno 6% pivo in vino, mehke pijače, cigare in cigarete.

FRANK A. GREDENCE

SLOVENSKA BRIVNICA

6124 St. Clair Ave.

želi svojim klientom in prijateljem veselo božične praznike in srečno novo leto. Priporoča se za naklonjenost tudi v bodoče.

ST. CLAIR WINDOW SHADE CO.

6532 St. Clair Ave. ENdicott 3154

TRGOVINA S STENSKIM PAPIRJEM

Venetian Blinds in zastori narejeni po naročilu. Vesel božič in srečno novo leto!

JOS. PERME

SLOVENSKI KROJAČ

15607 Waterloo Rd.

Obleke po meri. — Domače delo v poljubnih krojih. Najfinjši in moderni vzorci. Garantirano delo in cene nizke.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem in znancem.

Vesele božične praznike in srečno in zadovoljno novo leto voščim vsem mojim prijateljem, znancem in sorodnikom.

Zahvaljujem se vsem za prijazno naklonjenost v tem letu. Upam, da vam bom tudi v bodoče v vašo popolno zadovoljnost mogel servirati z najboljšim vinom in pivom.

Pri nas se lahko počutite popolnoma domače.

FRANK KUŽNIK

3525 E. 81st St.

MIKE POKLAR

THE PENNZOIL STATION
E. 43d St. and St. Clair Ave.
Telefon ENdicott 9181

TIRES — TUBES — BATTERIES

Se toplo priporočam in želim vsem veselo božične praznike in srečno novo leto. Popravljamo tudi automobile in baterije.

E. 61st St. GARAGE

Rich in Petrovic, lastnika

GENERAL REPAIRING

Se zahvaljujemo za naklonjenost in se priporočamo še z naprej.

1109 E. 61st St.

vogal St. Clair Ave.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem skupaj.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem

MR. in MRS. ANTON KOREN

4426 Hamilton Ave.

GOSTILNA in RESTAVRACIJA

Pri nas dobite vedno dobro žganje, vino, 6% pivo ter najboljše domačo hrano ob vsaki priliki.

Vesele božične praznike in srečno novo leto 1937 vsem klientom in prijateljem želi

DANIEL STAKICH

Glavni zavarovalniški zastopnik in licenzirani prodajalec zemljišč.

Kadar rabite dobro zavarovalnino proti požaru, tornadu ali nameravate kupiti hišo ali zamenjati vašo, obrnite se na nas v prepričanju, da vam bodo listine pravilno izpolnjene.

15813 Waterloo Rd.

Član Progressivne trgovske zveze

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem skupaj.

JACK BONČA

6105 St. Clair Ave.

TRGOVINA S STENSKIM PAPIRJEM

Se toplo priporočam.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem in prijateljem želi

GROVEWOOD BAKERY

Lastnica MARY HABJAN

17203 Grovewood Ave.

Vedno sveži kruh, pecivo in slaščice.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi vsem prijateljem in znancem

JOHN DANÉ

SLOVENSKI BRIVEC

15614 Waterloo Rd.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem in znancem želim

Mr. in Mrs. John in Frances Tomšič

16000 Waterloo Rd.

Najboljša kuhinja, pristna legalna vina in 6% pivo.

Vsem gotom, prijateljem in znancem želi vesele božične praznike in srečno novo leto

JOSEPH WALLAND

15507 Saranac Rd.

RESTAVRACIJA in GOSTILNA

Najfinejši likerji, legalna vina in pivo.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem in prijateljem želi

JOHN MAVSAR

Slovenska grocerija, mesnica in konfekcijska trgovina

23751 St. Clair Ave., Euclid, O.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem in prijateljem želi

MRS. JOHN BRUSS

DELIKATESNA TRGOVINA

775 E. 185th St.

Najlepše se zahvaljuje za naklonjenost v tekočem ter se toplo priporoča v bodočem letu.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem gostom in prijateljem želim

MR. in MRS. LOUIS ROYTZ

lastnika

ROOSEVELT CAFE

Slovenska gostilna in trgovina s slaščicami in šolskimi potrebščinami.

524 E. 200th St.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem, gostom in prijateljem želim

MR. in MRS. JOSEPH IVANČIČ

slovenska gostilna, grocerija in mesnica

618 E. 200th St.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem in prijateljem želi

FRANK IVANČIČ

DELIKATESNA TRGOVINA

15416 Saranac Rd.

Najfinejše in vedno sveže blago. — Cene nizke.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem rojakom širom Amerike želi

SKULLY BROS. STATION

AMOCO GAS in OLJE

Namažemo in pregledamo vaš avtomobil.

Delo garantirano in cene nizke.

Vogal E. 185th St. in East Park Dr.

Njena duša je vstala na božični večer

Bilo je na sveti večer. Hud, oster mrzec je bil. Ulice so bile vse mrtve, zapuščene. Le sem in tje se je slišalo škripanje snega in zopet je nastala tišina. Motno so svetile poulične svetilke. Iz teme so se iznova začule stopinje. Na oglu pod visoko hišo se je pokazala ženska in za trenutek postala. Iz stolnice se je utrgal udarec zvona in milo se je razlil po mrzlem ozračju. Za njim drugi, tretji, četrti in do dvanajstih. Zdelo se je kakor bi s silo se trgali iz bron. In vzdih se je vznemirjal in trepetal. Postava na oglu se je ozrla proti cerkvi. Kolikokrat je slišala zvoniti te zvone, dan za dnem, a nikdar ni tega občutila kakor danes. Tako veličastno, tako mogočno, tako očarljivo obenem in tako hrepenče niso peli še nikoli.

V teh glasovih so se oglašali minuli spomini. To so tisti glasovi, ki so spali v dnu njenega srca in nocoj so se prebujali in vztrepetavali. Celo megla in mrzota sta bila danes nežnejša, ljubkejša. Zakaj, ni vedela ali čutila je to. Stopala je dalje po ulici proti stolni cerkvi. In ko je prišla do nje, se ji je zdelo kakor da se je zbudila iz dolgega sna. Stopila je v cerkev.

Zvonovi so molčali. Gorak vzduh po kadilu in soperici ji je udaril nasproti. Množica lučic, radostne vzneseno petje in veličastni glasovi orgel. Vse to jo je omamilo za trenutek. Samo za hipec je stala med vrati neodločno. Svetloba ji je razsvetlila njen blede obraz. Znamenje slabega življenja je nosil na sebi ta nekdanji lepi obraz. Bolne poteze okrog ust, modrikasti kolobarji okrog ugaslih in mrtvih oči. Zaprla je vrata in šla, proti stranskemu oltarju. Polna svetloba sredi cerkve ji je bila neprijetna. Ni se vjemala za njeno notranjost. Iskala je tudi tukaj svoj tovaršice—teme.

Obstala je pred oltarjem. V kapelici je vztrepetavala rdečkasta lučka živo, nenakomer. Zlekjnjene, ne, ne, jasne sence so od časa do časa begale po stropu in po stenah. Veličastni glasovi orgel so prehajali v

ljubke pastirske pesmice. Čuli so se kakor glasovi lepo ubranih pastirskih piščali. Svečano so trepetali enostavni glaski po mračni kapelici, izgubljali so se in iznova prihajali.

Z vso napetostjo je poslušala te glasove. Glavo je nagnila nekoliko naprej, ustni so se ji nekoliko odprli in roki nevede nekoliko odmaknili od života.

Oh ti glasovi, le kje jih je želela! Ti glaski so ji pripovedovali o davni, davni minuli sreči. Ti napevi so ji pripovedovali o davnih mladih letih. S kako vneto in s kolikim veseljem je poslušala te glasove tedaj. Njena čista duša je ž njimi vred uhaljala k jaslicam in s pastirski vred molila božje dete. Da, tedaj je bila čista, nedolžna, nemadeževana, dragocena kupa. Življenje je vrel v njej, vzkipavalo, a tedaj še brez nevarnosti. Mamico je imela, ki jo je čuvala. Tu in tam se malo preveč. A po njeni smrti jo je objelo življenje v vsej svoji trpkosti. Služiti je morala, mlada, neizkušena. Slaba tovaršica jo je vedno bolj in bolj vlekla v blato. Padala je vedno globlje in globlje po njenem zgledu. In angelj njene čiste nedolžnosti je plakal, plakal. . . .

Orgle so zopet zapele tresoče v dušo segajočih dotožnih zvokih. Pobožno jih je poslušala. Tudi njeno življenje so bili taki tožni zvoki. Rada bi se ga bila znebila, iztrgala se, ubežala mu, a ni imela v sebi toliko poguma, oliko moči in dovolj trdne volje. V samoti jo je iskal ta trepetajoči glas, družil se ž njo in jo vznemirjal. Ona pa je bežala pred njim iz greha in greh. Nežub a zvest spremljevalec ji je bila njena pekoča vest. Iznova je zaplulo pred njo ono mladostno srečno življenje pred njeno dušo. Zdelo se ji je kakor kratke lepe sanje. A ta srečna leta so minula. Ni jih več in jih ne bo nikoli več nazaj. Zaman, zaman!

Vsak glas orgel ji je klical: zaman, zaman! Ah, ali je res vse zaman, se sama sebe povprašuje? Oh, da bi bila srečna, zadovoljna in potem nikoli več. Ne, to ni mogoče, ne more biti. Ona si želi sreče in blaženega miru. Oh, ta nemir, ta čudni strah, zakaj jo pregovarja, le zakaj? Zakaj ravno ona nima miru ne sreče? Le kdo je

kriv? Visoki glas malega zvončka jo je predramil iz tega žalostnega razmišljanja. Ozrla se je proti glavnemu oltarju. V vrstah so se bližali verniki, sklonjeni in utopljeni v molitev na Boga in njihovi obrazi so naznanjali hrepenenje in želje po sreči. Tedaj ji je hipno šinila v glavo misel na ono Svetotajstvo, ki po njem človek zadobi prejšnji mir, prejšnjo duševno čistost. In polagoma ji je vstajal v srcu kes. Njena duša je plakala, solze njene so padale na njene grehe in jih izmivala. Pred njenim duhom se je odpirala žalostna knjiga njene življenja. Bolj ko je premišljala, vedno bolj se jo je lotevala želja popolnoma se oprostiti tega bremena, ki jo teži izbiti se grehov. Še enkrat je zaigralo pred njo dosedanje življenje, a ne mračno, prazno, ampak zaplulo je okoli nje gorke, slastno, razkošno življenje, ki jo je vabilo, klicalo zapeljivo. In njena duša je drhtela, razburjena kri je kipela, z vso silo jo je hotelo potegniti nazaj v blato, v kalužo. O Bog, se ji je utrgalo iz izmučenega srca. O Bog, reši me!

Ljudje so se bili večinoma že razšli. Polnočnica je minula. Pred Najsvetejšim v stranskem oltarju je trepetala večna lučka neenakomerno in njena svetloba se je odbijala na kovinskih vratih tabernaklja, a sence so se daljšale in manjšale. Cerkovnik je hodil po cerkvi in gledal, ako je še kdo ostal v nji. Rezko je se se glasile njegove stopinje po velikem prostoru. Ona pa je klečala pred oltarjem, vtopljena v svojo žalost in v svoje grehe. Cerkovnik se ji je približal. Zašepetala mu je, da želi spovednika in on je odhajal ponj. Nemira je bila, drhtela je. Pokleknila je in zopet vstala. Tesno, tako tesno ji je bilo pri srcu. Stopinje so se začule po cerkvi. Prihajale so vedno bliže in bliže nje. Vrata spovednice so ječe zašripale. Pokleknila je. Drhte, boječe se je obtoževala. A vedno bolj je čutila, kako se ji lajša ono breme, ona mora, ki jo je tlačila in mučila dolga, dolga leta. In njena duša je vstajala jasna, čista, prerajena.

Da, čisto prerajeno se je čutila. Nova moč, novo življenje je prihajalo v njeno dušo. Življenje, enako onim mladim dnem njene pomladi. Mir je bil pri njej. Tiho, tiho je oživljaj mir nemi svet in vriskaje je vstala njena duša. Jasno ji je bilo. Kvišku ji je uhaljal pogled in njena oproščena duša je radostno darovala in zažigala kadilo vroče molitve. Njene misli so bile iskrene, nežne rone kapljice na liliji in se vzdigale nasproti svojemu Kralju.

Odhajala je domov in bilo ji je kakor bi jo prešinjal novo življenje, nova radost, nova sreča. Sedaj ji je bilo jasno, kaj je bilo, da jo je s tako silo gnalo na večer ven iz sobe, toda kam? Takrat ni vedela, a sedaj, ko je šla domov, se ji je odkrilo. Lahke in prožne so bile njene stopinje na sveti večer.

—Tončka Jevnik.

Spomini na Tebe, draga Marija

K Božiču večnem si hitela, trpinka srečna tam počij.

Ves čas svetovne vojne sem preživela na domu, vse božične večere v bojnem metežu sem praznovala tam, v dragi domovini.

Ko se spominjam vseh mojih ter mi v duši živo žare spomini mojih božičnih večerov, mi v spomin priplava tudi slika moje dobre sosede. Naj Ti poklonim par skromnih vrstic za sveti večer, Tebi vrla, verna slovenska mati, Tebi trpinka. Poznala sem Tvoje starše in

vse Tvoje. Kolikokrat nas je zvon iz vaše domače kapelice pozdravljaj v jutro, opoldne in zvečer, da smo pri delu sklepali roke k angeljskemu češčenju. Gledam nazaj na Tebe kot srečno mladenko-edinko vaše hiše, katero je ljubila dobra mati tako, kot ljubi le srce zlate matere.

Izgubila si Marija, očeta ter si vsled tega stopila kot 17 letna mladenka v zakon, da si rešila dom propada. Tvoj Peter je bil dober, blag, zvest mož, pa skrben gospodar.

Kot vse naše slovenske matere, si imela tudi Ti globoko verno slovensko srce. Rada bi dela tudi Tebe na svetilnik pred narod v tujini, vse Tvoje veliko trpljenje, kajti bila si mati — 21 otrokom.

Šest Tvojih dobrih, krepkih sinov, katere si vzgojila Ti, je odhitelo na bojne poljane. Koliko solz si pretočila zanje, ko si jih pet izgubila. . . .

Bilo je pred božičem, kateri je bil zadnji v Tvojem življenju. Stalo je božično drevesce v hiši, stale so ljubke jaslice. Takrat pa je zazvonil zvonček v vaši domači kapelici, žalostno, kot še nikoli, se nam je zdelo. Zapel je Tebi, dobra slovenska mati, Ti mučenica, zadnjo pesem. Pravkar je smrt iztrgala zlato materino srce eno in dvajsetim otrokom. Spala si s svojim novorojenčkom skupaj na mrtvaškem odru. Dokončana je bila pot trpljenja. Z Bogom spravljena si odhite-

la na večni dom, kjer zdaj prosiš za svoje.

Prav takrat pa se je v nočnih urah vračal proti domu mož hitrih korakov ter se čudil, zakaj je še luč v hiši. Srce ga je vleklo v naročje drage matere. Prišel je iz ujetništva, a prišel je ljubljani sin — k mrtvi materi.

Ko je prestopil prag in zazrl Tebe, draga, na mrtvaškem odru, je bolešno vzkliknil: "Mama, zakaj me niste počakali, da bi Vas še enkrat videl živo?" To je vzkliknil in omedlel je junak, ki je več let gledal na bojnih poljanah smrti v oči ter ga tuljenje granat ni pretreslo, ne strlo.

Bliža se božični večer. Zopet bodo peli božični zvonovi, zopet bo zvonil vaš zvonček v kapelici pri mojem domu, a jaz Ti v svojih spominih želim postaviti kot materi trpinko pri slovenskem narodu častno mesto, ker to zaslužiš. Slava taki materi!

Marija Kurnik.

Božična darila za moške

MANHATTAN

SRAJCE
bele,
broadcloth,
krasni vzorci.

PAJAMAS
razne barve in
vzorcev; mere
od A - D.

ROBCI
beli, platneni,
z vdelanimi
črkami; vsi
v zavojčkih.

SPALNE SUKNJE (ROBES)

flanelaste in svilene

mere: male, srednje, velike; plave, rdečkaste, rujave, zelene, sive.

KRAVATE

od Superba

volnene, svilene, čekaste, črtaste, solidne barve. Velika izbira.

ZAVRATNICE

volnene, plaids, svilene ter vseh popularnih barv.

ROKAVICE

s kožuhovino podložene, iz mehkega usnja in tudi iz svinjskega usnja.

PORTIS KLOBUKI

vseh najnovejših barv in modelov.

DRUGA NAVODILA ZA DARILA:

Zlatnina od Swank
Vojaški seti
Usnjene denarnice
Hickok pasovi in zapone
ter mnogo drugih predmetov

Frank Belaj

ZALOGA MOŠKIH POTREBŠČIN

6205 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO VSEM GOSTILNICARJEM IN PRIJATELJEM, POSEBNO TISTIM, KI PIJEJO

ERIN BREW

THE STANDARD BEER OF CLEVELAND

RAZVAZAMO

OLD SHAY ALE

PORTER AND HALF-AND-HALF

Mi razvažujemo splošno priznano in najboljše pivo, ki ga je dobiti na trgu.

Najlepše se ZAHVALJUJEMO našim odjemalcem za veliko naklonjenost v tekočem letu ter se TOPLO PRIPOROČAMO za naklonjenost v prihodnjem letu 1937.

Naša postrežba je prvovrstna, točna in hitra. Pokličite nas po telefonu.

John Drenik

razvaževalec (Distributor)

23776 St. Clair Ave.

Kenmore 2739

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem gostom, prijateljem in soigralcem "66" na karte želi

MIKE VRANEŽA

SLOVENSKA GOSTILNA in RESTAVRACIJA

17105 Greenwood Ave.

Najfinejša legalna vina, 6% najboljšo pivo in okusen prigrizek.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem gostom, prijateljem in znancem želijo

MRS. JOSEPHINE STRNAD in SINOVI

SLOVENSKA GOSTILNA in RESTAVRACIJA

Najfinejši likerji, najboljša pristna vina, dobro pivo in okusna jedila.

1315 E. 53d St.

ENdicott 9331

WATERLOO TAVERN

F. J. POLC

SLOVENSKA GOSTILNA in RESTAVRACIJA

16605 Waterloo Rd.

Najfinejši likerji, pristna dobra vina in najboljšo pivo. FISH FRY vsak petek in soboto, PLES in GODBA vsak petek, soboto in nedeljo.

Vesele božične praznike vsem gostom, prijateljem in znancem.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem gostom in prijateljem želi

GEO. TUREK

SLOVENSKA GOSTILNA in RESTAVRACIJA

16011 Waterloo Rd.

Najfinejši legalni likerji, pristna vina in najboljšo pivo. Lepe in prostorne dvorane za svatbe, društvene seje, prireditve, party itd.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem gostom, prijateljem in znancem želi

ANTONIJA BARAGA

Najfinejši likerji, najboljšo vino in pristno dobro pivo.

Se toplo priporoča cenjenim rojakom.

15322 Waterloo Rd.

DR. A. J. PERKO

3496 E. 93d St.

želi vsem svojim klientom in prijateljem

vesele božične praznike

in

zadovoljno novo leto 1937.

SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA

JOSEPH PIŠKUR

16801 Waterloo Rd.

Tel. KEnmore 3170

Zeli vsem odjemalcem, prijateljem in znancem vesele božične praznike in srečno novo leto. Naše blago je vedno sveže in po najnižjih cenah.

Socerbski grad, in sv. jama

Na vzhodni strani Trsta, kake tri ure pešpoti iz mesta, na ostrem robu kraških pečin, se ponosno dviga v zrak skalnat zob "Strmec," starodavni grad, katerega se lahko opazi že od daleč. Vsem Primorcem, posebno pa nam Tržačanom in nižje Kraševcem je dobro znan pod imenom Socerbski grad. Okrog tega gradu na živi skali stoje še dandanes razvaline nekaj slavnega gradu. Ta grad je bil močna utrdba zoper sovražne napade, bil pa je tudi strah in trepet revnim okolčanom, kadar koli je v gradu zavladal kak krut gospodar, ki jih je tlačil kot sužnje.

Znamenit je bil vhod v notranjščino gradu, po ozkem temnem ovinku, kateri je bil izsekkan skozi skalovje. Slavni zgodovinar Valvazor je leta 1668 sam obiskal in popisal ta grad. Gospodarji gradu so se večkrat menjavali. V 15. stoletju so ga Benečani podrli, pozneje ga zopet zgradili in naposled izgubili, a ga sčasoma zopet dobili v svojo oblast. Nekaj časa so vladali v njem Tržačani, pozneje avstrijska vlada, potem grofje Petaci in Montecuccoli. Ko je bil grad zapuščen in zanemarjen, si ga je prilastila občina. Leta 1907 ga je za 7000 K. prodala baronu Demetriju Economu v Trstu.

V bližini gradu je stala na planjavi stara cerkev s pokopališčem. Leta 1867 se je pa sezidala nova cerkev v zavetju pod gradom v vasi, katera se imenuje Socerb, (to ime je vas dobila po svetemu Socerbu, o katerem bom pozneje pisal in leta 1904 se je blagoslovilo drugo novo pokopališče. Kakor je bila stara cerkev, tako je tudi sedanja cerkev posvečena svetemu Socerbu, ki je v tretjem stoletju po Kristusu nekaj časa živel in se posvetil v jami, katera se nahaja par sto korakov od gradu.

Sv. Socerb je bil rojen v Trstu. Pobožni starši, Evlogij in Klemencija, sta ga lepo krščansko vzgajala od najnežnejših let naprej. Komaj dvanajst let star, je zapustil očetovo hišo in se napotil v jamo, kake tri ure oddaljeno iz mesta. V tej votlini, ki je dobila tudi ime po njem, je preživel eno leto in 9 mesecev v največjem zatajevanju in v pobožnem premišljevanju.

Ko je pa bil spoznal božjo voljo, naj zapusti ta preljubljeni mu kraj in se zopet vrne domov, je to takoj storil. Na potu ga je napadla velikanska strupena kača, toda dihnul je proti nji in se prekrizal, pa je kača takoj poginila.

Se večjo moč je dobil mladi Socerb nad peklena kača, ker je iz nekega obsedenca izgnal hudobnega duha. Pobožno ustno poročilo pravi, da so vsled njegove priprošnje Tržačani pod posebnim varstvom, da jim hudobni duh ne škodi, in da so tudi hiše in kraji, kjer se zaupno hranijo kapniki iz njegove jame, varni pred vplivom satanovim. Verno ljudstvo ima posebno zupanje tudi do vode, ki se nahaja v jami za oltarjem.

Po očetovi smrti je začel javno pričati in oznanjevati resnice sv. vere. Ko je bil očitno ozdravil sina bogate Fulgencije, kateri je bil vsled močne mrzlice smrtno bolan, sta se mati in sin dala takoj krstiti. Na besedo presveto srce Jezusovo, katero je bil svetnik zaupno zaklical, je namah ozdravil neki zidar po imenu Didim, kateri je padel z višočine na trda tla.

V Trstu je bil takrat namestnik rimskega cesarja Numerijana, Junil, ki je dal mladega Socerba ujeti. A čvrsti junak se ni dal strašiti, temveč je javno pripoznal svojo vero, ter ji ostal zvest do zadnjega zdihljaja. Najpoprej so ga s krutimi jermeni

bičali, potem ga nategnili na natezalnici, nato so ga razmesarili z železnimi kaveljčki, oblili z vrelin oljem in naposled obglavili. To se je godilo leta 284. t. j. šest let pred mučeniško smrtjo njegovega brata sv. Justa. Njegovo telo počiva v cerkvi Sv. Justa v Trstu, ter se izpostavlja v češčenje vsako leto na svetnikov praznik 24. maja. Tu se nahaja tudi njemu posvečeni oltar. Tudi v jami stoji njemu na čast oltar, kjer se pogostoma z velikim sijajem, posebno na 24. maja, opravlja služba božja. V Trstu se imenuje tudi neka ulica, ulica Sv. Socerba (Via S. Servolo). Tržačani in vsa okolica, posebno Socerbljani ga časte kot posebnega svojega zaščitnika.

Vhod v sv. Jamo je v mali dolinici, ker se nahaja tudi naravna odprtina, skozi katero prihaja v jamo svetloba. Po pet in štiridesetih kamnitih stopnicah se pride na dno prvega prostora. Tu stoji oltar posvečen sv. Socerbu. Za oltarjem je pitna voda, o kateri se pripoveduje dokaj čudne stvari. Tako na primer, da nikdar ne zmanjka, četudi ni nikakega izvirka. Nad tem malim studencem, iz katerega da je pil tudi mladi svetnik, tvorijo kapniki obliki postelje, kjer da je spaval sv. Socerb. Na levi strani pa se nahaja iz kapnikov prostor obliki prižnice. V ozadju se nahaja zelo lep iz kapnikov izdelan prostor za pevce. V tem celem prostoru lahko stojijo in za silo tudi kleči, od 400 do 500 vernikov. V drugem večjem in nižjem prostoru na levi strani se vidi obok stare kleti, kjer je gradska gospoda shranjevala vino.

Pripoveduje se, da so kletarji v jami večkrat zapazili čudno svetlobo, katere so se zelo ustrašili. Za časa vojsk je služila jama gotovo tudi za razno porabo. Razven navedenih dveh večjih prostorov je še mnogo drugih, o katerih se pripoveduje, da so tem lepši in obširnejši, čim nižje se nahajajo, toda ni varno se spuščati brez potrebnih priprav v te temne globine. Tudi hudo šumenje vode in močnih rek se sliši v globočini, v katerih od sedaj ni še živo bitje iznašlo od kje te nevidne reke izvira in kam se izlivajo.

In vse to zanimivo božje stvarjenje se nahaja tam na slovenski zemlji, na primorskem Krašu, tam ker je slovenska mati nas zibala, tam na tisti zemlji, na kateri je naš slavni pesnik Simon Gregorčič svoje lepe pesmi skladal. Tam na tisti zemlji, kjer vlada sedaj groza, trpljenje in strašno mučenje, tam tjer naši bratje in sestre umirajo v mrzlih, močno zazidanih zaporih. Naše matere ne prepevajo več slovenskih pesmic pri zibelki svojega dojenčka, niti se ne radujejo več narave in božjega stvarstva, namreč z debelimi solzami močijo svoje mladosti in s strahom čakajo na svoj žalostni konec.

O, kako žalostni bodo božični prazniki v teh krajih! O, daj večni Bog, da bi jim prinesel letošnji Božič saj nekaj, kar jim je bilo ugrabljenega in uničenega, da bi jim bilo dan vsaj na božične praznike veselo preživeti in pri božjem Detetu v jaslicah prositi Boga, da jih skoraj reši iz rok krutega sovražnika. Vsem čitateljem in naročnikom tega lista želim vesele božične praznike in srečno novo leto.

Lawrence Bandi.

Res, lepa si, naša domovina

Prelepa naša domovina, ne prideš več mi iz spominja; kot iskra živa v srcu tliš, ljubezen k sebi mi budiš.

Res, lepa si naša rojstna domovina! Ti prekrasna si dolenska stran, kjer rasejo zlahne vinske trtice. Lepa Mokronoška dolina, polna si sladkega vinca.

Ti prekrasna rojstna gruda, kako se te spominjamo vsake praznike, posebno kadar pridejo božični prazniki, sem vedno pri vas, ljuba moja mamica, ljuba moja mamica bolje in sestre. O, kako smo lepo molili pri jaslicah, peli, kadili in škropili z blagoslovljeno vodo, od ene sobe do druge.

Kje so sedaj naši časi, ko smo še tako lepo živeli skupaj in se veselili? Sedaj pa moram biti sama tako daleč od rojstne domovine. O, kolikokrat se spominjam na tebe cerkvice sv. Miklavža, ki stoji le par korakov od moje rojstne hiše. Kolikokrat sem hitela pod zvonik in zvonila Ave Marijo. Podnevi sem pa kot šivilja sedela pri šivalnem stroju in pela, kot je še sedaj moja navada. Komaj sem čakala, da se je storil mrak, da sem pohitela k cerkvi, prišla za vrv in potegnila, da je zvon oznanjal čez širno plan Zdravo Marijo. Vedno sem se bala, da me bo cerkvenik prehitel in mi prevzel tako priljubljeno opravilo.

Ampak enkrat sem imela pa smolo. Ko nekoč tako zvonim, sem pa malo bolj korajžno potegnila za vrv, mi je pa ta v rokah ostala, ker se je utrgala gori pri zvonu. Jej, kako sem se prestrašila. Brž jo uberem domov in se zaprem v svoji sobici. Kmalu sem slišala, kako je cerkvenik vpil, kje da sem. Mati so rekli, da me niso videli in ne vedo, kam sem šla. Komaj sem si upala dihati v sobi. Cerkvenik je materi povedal, da sem utrgala vrv pri zvonu. Mati pa na vso moč: "Jojmene, jojmene, kaj bo pa zdaj!" Za prvo silo in tolažbo dajo cerkveniku pol litra vina, pa je bilo vse lepo poravnano. Jaz sem se pa globoko oddahnila.

Da, ne bom te pozabila, cerkvice sv. Miklavža in tudi ne

cerkve Matere božje in sv. stopnic. Kako z veseljem sem pela na koro prelepe Marinije pesmi, katerih še nisem pozabila in jih tudi ne bom, čeprav sem tako oddaljena od tebe, žalostna gora. Se vedno prepevam tiste lepe pesmi tukaj v tujini in se pri tem spominjam na svojo mlada leta. Saj so mi prelepi očetovi in materini nauki še vedno globoko v srcu zapisani. Oče so že v večnosti, moja zlatna mamica mi pa še vedno žive v Mokronogu. Bog Vam daj zdravje in vse najboljše k Vašemu 84. rojstnemu dnevu. Želim Vam še dolgo življenje, saj ste bili vedno tako dobri z menoj. Ko pa pride Vaša zadnja ura, naj Vas angelji spremljajo pred nebeški tron k Jezusu in Mariji, kjer boste uživali veselo radost.

Vi bratje in sestre, spominjajte se na božični večer pri jaslicah name. Tako tudi vsi moji dobri prijatelji v Jugoslaviji. Mi se bomo pa spominjali na vas.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem mojim prijateljem in znancem, bratom in sestram v Jugoslaviji in po širni Ameriki, v Clevelandu, O., New Jersey, W. Virginiji, Johnstown, Pa., St. Louis, Mo., posebno pa Vam, ljuba mamica ter vsem čitateljem priljubljen Ameriške Domovine. Ostanite zvesti čitatelji in naročniki še na mnogo leta, kot sem jaz že 23 let.

Visoka gora vid ovira, siva megla vmes stoji, se zastoj oko ozira, ki vas videti želi.

Vaša Lajzka Čebular,
15414 Lucknow ave.
Vrabčeva iz Mokronoga.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 1937

vošči svojim cenjenim odjemalcem, znancem in prijateljem

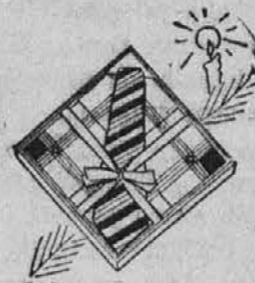
John Zulich

18115 Neff Rd.

Cleveland, Ohio. Tel. KEnmore 4221

Prodajalec zemljišč in hiš, ter vsakovrstne zavarovalnine proti požaru in nezgodi.

Zavarujem tudi avtomobile, trgovine in šipe pri trgovinah.

Imamo polno zalogo primernih stvari, da razveselite svojce za božič.

Robce, kravate, srajce, rokavice, spodnje perilo in fine volnene svedre. Tudi velika izbira moških in ženskih klobukov. Trpežne čevlje za celo družino.

Se priporočam.

ANTON OGRIN

15333 Waterloo Rd.

v Slovenskem Delavskem Domu

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem!

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem in prijateljem želi

EUCLID DAIRY CO.

LOUIS STARMAN, predsednik

Največja, sanitarna in moderno urejena in z modernimi stroji opremljena slovenska mlekarna. Najmodernejši prostori in čistoča, ki vlada v naši mlekarni jamci, da dobite v vašo hišo popolnoma prečiščeno in pasteurizirano mleko, ki ga z okusom uživajte. Zadržne dneve smo prejeli novi najmodernejši in za čiščenje mleka garantirani čistilec, ki omogoči izločitev vsak najmanjši prah. Cenjenim gospodinjam se toplo priporočamo za naročilo mleka iz naše mlekarne.

515 E. 200th St.

Tel. KEnmore 0515

Mary Gombach, Euclid, Ohio:

O BLAZENI SVETI BOŽIČNI VEČER

O blaženi sveti božični večer; osamljena mati sedi pri ognjišču, želela bi videti sinove in hčer.

Moža in očeta je vojna pobrala, Imela je pridne in dobre otroke, al tujčeva roka jih je razgnala.

V italijanskem jetništvu sin Tone trpi. Šest let ni od njega nobene novice, ne ve, če je mrtev ali živi.

V Jugoslavijo je Francelj čez mejo pobegnil. Pustil domače ognjišče in mater, ušel je brez cilja, da smrti je zbegnil.

V Južni Ameriki, nekje v Argentini, edina hči Francka se težko preživlja, v družbi s slovenskimi je sotrpini.

Za dom in otroke je vse žrtvovala. In zdaj, ko je najbolj tolažbe potrebna, ostala je revica mamica sama.

Žalostna tam v kotu si jaslice stavi in milo zaprosi Detece božje: Otroke ji njene naj vendar ohrani!

Pri jaslicah ždi in Dete v slami mir božji ljudem vsem na zemlji želi. Bod slava Bogu na višavi!

Pri fari zvon milo k polnočnici vabi. Saj Dete nebesko nocoj se rodi, zakaj bi ne bili veseli mi vsi!

Spomini na davne dni

Blizu Dunajske ceste, ki pelje iz Ljubljane proti Stajerski teče voda Roča, ki je precej velika, kjer smo se poleti kopali. Pozimi je pa tako gorka, da malokdaj zmrzne. Na tej vodi so imeli Mlinarjev oče svoj mlin. Ta mlin je bil poznan daleč naokrog, ne toliko zaradi mlina samega, ampak zaradi Mlinarjevega očeta. Saj so bili Mlinarjev oče res nekaj posebnega. Če je prišel v mlin mlad ali star, oče so ga znali pridržati, da ni šel v mlino vedno nekaj ljud, da v mlino dolg čas. Še dobro se spominjam, kako sem bil vesel, kadar so mi rekli doma, da bom šel v mlin. Če sem šel zjutraj, pa sem se prav gotovo zamudil tam do večera, čeprav je bilo samo deset minut hoda do doma. Kdor je prišel v mlin, ni znal zlepa domov.

Pa saj ni bilo to nič čudnega. V mlino je bil vedno nekaj ljudi, ki so prnesli v mlin, nekaj jih je prišlo pa po novice, katerih se je vedno dovolj zvedelo tukaj. Tukaj se je zvedelo več novic kot bi bil naročen na tri liste skupaj. Če pa ni bilo posebnih novic, pa so znali Mlinarjev oče vedno kaj povedati, tako da ni bilo nikdar dolg čas. Ljudje so včasih sicer rekli, da oče radi malo več povedo kot je res, pa naj bo tako ali tako, mi smo jih pa le radi poslušali, posebno mi mladi, kadar so pravili, kako so v Moravčah na svatbi mačko jedli in o zmaju, ki je bil v veliki votlini pod Limbarško goro. Dalje o zelenem lovcu, ki so ga slišali kvaterne tedne, kako je streljal in kako so psi gonili divjačino. Ko se je pa oglašil zvon v cerkvi, je pa vse utihnilo. Ta lovec je bil grofov sin, ki je šel kvaterni teden na lov, pa ga ni bilo več nazaj.

Oče so pripovedovali tudi o zakleti kraljčini, katero so videli, ko je cekine sušila. Pa o morskih deklicah, ki so znale srečo povedati in tudi, kdaj jih bo kaka nesreča doletela. Če so se ljudje ravnali, kakor so jim rekde, so se obvarovali nesreče. In o tolovajih so pravili in o kajdukih, ki jih je bilo veliko v Moravski dolini. Saj tukaj je bilo zelo pripravno zanje, ker so bili nepregledni gozdovi med Kranjsko in Stajersko.

Pa tudi veliko čarovnic je bilo, so pravili Mlinarjev oče, ki so imele tako moč, da šele ko so v Moravčah kupili veliki zvon in ga posebno blagoslovili, so ča-

rovnice izgubile svojo moč. Jej, kakšen vrišč je bil takrat po Moravski dolini, ko so morale bežati iz tega kraja. Od tedaj jih ni bilo več v tej dolini.

Reš, tako zanimivo so znali Mlinarjev oče pripovedovati, da ni bilo ne konca ne kraja. Mi smo pa zvesto vlekli na ušesa in kar zijali in mladež se je potem kar bala v mraku na cesto.

Mlinarjev oče so bili od Moravč doma. V mladosti so bili tesar in so hodili tesariti daleč naokrog. Pa prišlo je krvavo leto 1866 in so bili poklicani k vojakom. Prideljeni so bili k tesarjem ter so postavljali barake in začasne bolnice za vojake. Večkrat so pravili, da se jim je takrat najbolje godilo. Imeli so dovolj za jesti in za piti. Ko so prišli od vojakov, so še nekaj časa tesarili, potem so se pa oženili in kupili mlin v našem kraju.

Nekega svetega večera se nas je bilo zbralo precej vasovalcev pri Mlinarjevem očetu. Čeprav so bili prižgali že luč, pa se nikomur ni mudilo domov. Pogovor se kar ni hotel razvzljati, zato eden reče očetu:

"Pa kaj povejte, oče, da ne bo tako tiho. Domov se nam ne nudi, saj je še dosti do polnočice."

Oče malo pomislilo, pa pravijo: "Vam bom pa povedal eno, ki je še niste slišali."

"Pa je resnična?" smo hoteli vedati.

Mejniki da je," so potrdili oče. In kadar so rekli "mejniki," je bilo ko Amen v očenašu. "Torej poslušajte. Bilo je leto 1865, ko smo sedeli na sv. večer v neki hiši in čakali polnočnice. Bili smo mladi in stari. Pogovor se je sukal okrog svetega večera in njegaj tajni-stveni moči. Na ta večer človek lahko zve za bodočnost in na ta večer je treba vruga potresti za kine. Ta večer se vidijo tudi čarovnice in pa zakladi, ki go-

rijo. V družbi je bil star možak, o katerem so rekli, da je že čez sto let star. Bil je za nekakšnja padarja v okolici. Poznal je vsa zelišča in zagovoriti je znal tudi kačji pik. Če je bila živina uročna, jo je znal ozdraviti in elo čarovnice so mu bile pokorne. Ta starček omeni, da če bi bil kdo tako korajžen, da bi šel nocoj v ris in če bi vse pravilno napravil, bi mu bilo razodeto, kaj se mu bo pripetilo čez eno leto.

Z nami sta vasovala tudi fanta, ki se nista bala nikogar. Miha in Janez. Pa reče eden od njiju: "Oče, če bi vi pomaga-

li, da ti bilo vse pravilno napravljeno, pa bi šla midva nocoj v ris."

Stari je bil takoj pripravljen, samo da naj prideta ob enajstih na križpotje, drugo bo pa njegova stvar. Potem smo šli mi v Moravče k polnočnici, ona dva fanta in starina so šli pa v ris. Starec jima je dal blagoslovljene vode in šibe ter ju poudil, kako se morata vesti in kako morata govoriti z vragom, kadar se prikaže. Vrag je sila velik gospod in da mnogo na čast.

Ko smo drug dan fanta spravevali, kako da je bilo in kje da imata cekine, nista hotela o tem nič govoriti. Starec pa tudi ni hotel nič izdati.

Na splomlad 1866 se je razširila govoric, da bo vojska na Laškem. Začeli so pobirati fante in tudi Miha in Janeza so vzeli. Takrat sem šel tudi jaz. Jaz sem bil pri tesarjih in smo postavljali zasilne bolnice. Še ni bila gotova, pa so že pripeljali ranjene vojake in med temi sem nekega dne videl tudi Miho. Ker je lahko govoril, sem ga obiskal zvečer. In tedaj mi je povedal o tistem risu, v katerega sta šla stat z Janezom. Rekel je, da ko so vse pripravili, sta ostala fanta v risu, starec je šel pa proč.

Ko je odbila ura polnoč, se je pa strašno zabiskalo in goreče kepe so padale vse okrog naju. Prav po smoli je dišalo. Nama pa lasje pokonci in ucvrla sva jo proti domu, da so naju noge komaj dohajale. Za nama sva slišala grozen krohot. Bil je najbrže sam vrag, ki ga menda nista prav priklicala. Nikomur nisva hotela povedati o najinem dogodku. Pa glej, zdaj se je pa prav tisto izpolnilo, kar sva tedaj videla v risu. Tiste goreče kepe so pomenile granate, ki so padale na nas na bojni poljani in katerih ena je tudi mene ranila."

In prihodnji sv. večer smo zopet sedeli skupaj. Miha je bil prišel na stalni dopust, ker je bil pohabljen. Pripovedoval je, kako je na Laškem pokalo, koliko Italijanov je sam pobil in kako da znajo Lahi bežati, da jih nihče ne vjame. Videl je tudi, kako je Janez padel, zadet od krogle, pa mu ni smel na pomoč. Slovenci so bili pohvaljeni od samega Radeckija za svojo hrabrost.

Tako je pripovedoval Miha, ki je bil gotov, da je takrat v risi videl spomin. On pač ni vedel, da je tisti starec sam napravil smolnate baklje, in jih metal proti fantoma, da sta jo posmodila, kar so ju nesle noge in starec se jima je pa na ves glas smejal. Tako je spraval v beg najbolj korajžna fanta, ki sta se vedno bahala, da se ne bojiniti samega vruga ne.

Take in enake stvari so nam pripovedovali Mlinarjev oče in še danes jih nisem pozabil.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem čitateljem.

Frank Opaškar st.

Postanek žene

Ko je vsemogočni Mahadeva ustvaril krasno Indijo, je podel na zemljo, da bi jo občudoval. Pri njegovem poletu se je dvignil topel, prijetno dišeč veter. Ponosne palme so pripo-

gibale svoje vitke vrhove pred Mahadevom in pod njegovim pogledom so cvetele čiste, bele, nežne in dišeče lilije. Mahadeva je odtrgal eno izmed njih ter jo vrge v modro morje. V eter je zvalovil kristalno vodo, ki je pokrila krasno lilijo z belimi penami. Trenutek — in izpen je zrasla žena — nežna, dišeča kakor lilija, lahka kakor veter, spremenljiva kakor morje, lepa srajna kakor morske pene, in hitro izginjajoča kakor pene.

Žena se je pred vsem zagledala v kristalno čisti morski vodi in je vzkliknila:

"O, kako sem krasna!"

Nato je pogledala okrog in je

rekla:
"Kako lep je svet!"
Žena je nato stopila suha na obrežje (od tistega časa ženske vedno suhe stopajo iz vode).
Pod njenimi pogledi so cvetele rože na zemlji in na nebu se je zasvetilo tisoče in tisoče očesa, ki so jo radovedno ogledovale. Ta očesca so se vžgala vsled vžičenja. Zvezda Venus pa se je vžgala od same zavisti, zato tudi tako močno sveti.

MIDLAND DAIRY

SLOVENSKA MLEKARNA
682 E. 162d St.
F. Petrovčič, lastnik

Naša mlekarina je poznana kot ena najbolj sanitarnih v Clevelandu. Naši odjemalci so vsi zadovoljni z našo postrežbo. Priporočamo se še vsem onim, kateri še niso naši odjemalci, da postanejo in se prepričajo o naši izvrstni postrežbi. Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem cenjenim odjemalcem, prijateljem in znancem. Član Progressivne trgovske zveze

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO ŽELIMO VSEM NAŠIM ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM

V naši sanitarni mlekarini boste vedno dobili sveže mleko, sir, smetano in sirovo maslo.

Zahvaljujem se za dosedanjo naklonjenost in se priporočam tudi v bodoče.

Nick Spelich

6210 White Ave. Henderson 2116
SLOVENSKA MLEKARNA

VESELI BOŽIČ IN SREČNEJŠE NOVO LETO 1937 ŽELI VSEM

BUKOVNIK STUDIO

762 E. 185th St. Tel. KEnmore 1166

Član Progressivne trgovske zveze

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem kljentom, prijateljem in znancem želi

FRANK POJE in SIN

SLOVENSKI KROJAČ in ČISTILEC OBLEK

631 E. 185th St. Tel. KEnmore 4720

FRANK AŽMAN
SLOVENSKA MESNICA

6501 St. Clair Ave.
Tel. ENdicott 0347

Ako želite imeti za praznike fino, doma posušeno meso kot šunke, klobase ter razno sveže meso in perutnino, pridite k nam.

Se priporočam in želim vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto.

JOHN LADIHA

1242 E. 74th St.

GROCERIJA in MESNICA

Se lepo zahvaljuje za preteklo naklonjenost in se priporoča še za naprej in želi vsem skupaj veseli božič in zadovoljno novo leto.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem in znancem tukaj in v stari domovini, kakor tudi iskrene pozdrave članom gasilnega društva v Podturnu na Dolenjskem želim

MR. in MRS. LOUIS ZDEŠAR

SLOVENSKA TRGOVINA Z ŽELEZNINO

V zalogi imamo veliko izbiro kuhinjskih peči, pralne stroje, električne ledenice in druge električne predmete.

687 E. 200th St., Cleveland, O.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi vsem odjemalcem in prijateljem

PETER USAY

SLOVENSKA TRGOVINA Z MOŠKO IN ZENSKO OBLEKO

Trpežno blago. — Cene nizke. Toplo se priporoča Slovincem in Hrvatom za nadaljno naklonjenost.

783 E. 185th St.

Član Progressivne trgovske zveze

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem in prijateljem želi

COLLINWOOD BAKERY

Lastnik JOHN ZALLAR

16000 Waterloo Rd.

Najfinejše in okusno pripravljeno pecivo. Vedno sveži in priznana najboljši kruh. Cenjenim rojakom in trgovcem se najlapse zahvaljujem ter se tudi za prihodnje leto toplo priporočam.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim mojim odjemalcem in prijateljem.

Po vaši meri narejene obleke in suknje.

Se toplo priporočam.

CHAS. ROGEL

6526 St. Clair Ave.

Hlapca Tomaža svele večer

Poldan je odzvonilo. Zvon se je še enkrat zganil, nato je pa onemel v mrzlih linah, da se pripravi za božično oznanilo. Še eno uro smo navezani na neprijazne pisarniške prostore, ki jih polagoma zajema tišina, polna pričakovanja in radosti. Peč gorji z veselimi prasketanjem, sedaj bo tudi ona dva dni počivala in praznovala . . . Hrenova ulica se je zgodaj izpraznila. Mlekarice so že davno raznesle mleko in se le malo časa zadržale koncem tesne ulice. Danes je bil pomenik kratak in nekoliko manj zanimiv; vsem se je mudilo domov, proti Rudniku, na Hauptmancu in še dalje, da izvrše poslednje priprave za skromno božičevanje. Kdor je imel opravke v uradu, se je požuril in kmalu zapustil sobane z mrkimi obrazi, katere bo morda tudi razjasnila miloba nocojšnjega večera. Otroci so se porazgubili z ulice, v podstrešnih sobicah in zakonitih prostorih cemoj in pričakujejo.

Dvojica golobov se je še enkrat spreletela okoli zvonika šentjakobske cerkve; nad gračom je zakrillala lačna družina vrhan in se poskrila v razkopanih linah. Končno se je vse potajilo, ostalo je le sivo nebo, šop brzojavnih žic, ki se pleto preko nizkih streh, vse črne in mrzle. Včasih prileti drobna snežinka, zapiska tanek veter, pa zopet belina, neizmerna belina, ki pokriva zemljo in naša srca. . . . Še malo potrpljenja, pa bomo zapustili pisarne z zaprašeni-

micami, porumenelimi spisi in vso tisto nevsječnostjo, ki se ji pravi pisarniški duh. Tipkariče so prišle v nedeljskih oblekah; gotovo se je naselilo že nekaj prazničnosti v njihova srca. Sluga je bolj zgodaj odnesel izgotovljeno delo; že smo si voščili vesele praznike in podali roke. Čas prihaja, v tovarni pisarske delopust.

Odložil sem spise in za hip prijeto zasajal. Kdo ne bi prisluhnil? Saj so ravno trenotki pred prazniki najlepši; vse se pripravlja, da jih čim boljše preživimo. Nerodno trkanje me nadomeda predrami. Kdo bi trkal tako pozno? Dvakrat, trikrat! Da bi ga . . . Sredi lepih misli sem se zdramil, tuj korak me je vrgel v sivo vsakdanjost. Ozrl sem se proti nepričakovanemu dosleču. Nadložen starček v predolgi suknji se je stiskal med pečo in vrati. V zadregi ni vedel, kam bi pogledal. S tresočo roko je šel v lase in preko oči, kakor bi si otrnil solzo; ncazupno je nameril korake proti meni.

"Kaj pa želite, oče?"
"Gospod!" je jecljaje pristopil siromašni mož. "Nocoj bo svet večer, ko bo našel vsak človek prijazen kotiček, da se bo vsaj malo odpočil. Le jaz ne vem, kje sem doma, kod bom počival. Nikdo me neče poznati. Pravico iščem! Trije župani se me branijo in me pošiljajo od praga do praga. Saj ne prosim mnogo, le malo slame naj mi vržejo, da bo za te revne kosti. Srce je itak onemoglo in več ne čuti zaničevanja in zapostavljanja."

Starček je bil resnično zelo slab in zgaran, potreben tople

tege in izdatne hrane. Ponudil sem mu stol, na katerega se je ežko spustil in odložil drevno palico. Izvlekel je oguljeno poselsko knjižico in nekaj preležanih listin.

"K vam so me poslali, da razodite, kam sem pristojen, kdo bo gospodaril starim kostem, kdo mi bo lomil kruh . . ."
Starček se je nasmil na rob nize in nepremično zrl v pobledelo pisavo na papirjih, ki jih je krčevito tiščal v rokah. Tako je nadaljeval . . .

Ko so zunaj peli svetonocni zvonovi, me je pred sedemdesetimi leti povelja uboga mati, v olzah in bolesti, v skritem kotu, da ne bi zaznal široki svet za njen greh. Bila je dekla kakoli stotero drugih; služila je na marofu pod Krimom, po barju. Lepo je govoril in vabil. Čim bolj je bila strgana bajta, tem lažje je dobil delavca z amal denar. Včasih se je zadrževal do pomlad in se potikal v brezdeležju. Tako je našel tudi mojo mater, ki je verjela njegovim sladkim obetom. Ko je prišel njen čas, da je spoznala in okusila gorje ter me rodila, jo je zapustil in prepustil sramoti.

Kam je hotela sama z menoj? Dala me je na rejo k tujim ljudem. Mnogo se je trudila in trpela, da je plačevala zame. Končno je onemogla in umrla. Ostal sem siromak. Ko sem nekoliko dorastel, so me vzeli v Kočenijo za pastirja. Tedaj sem najlepše živel. Kaj sem vedel za bridkosti in težave! Spomlad so bile vse zarje moje. V češmilju sem se sladkal z medenim "vinčkom" in sanjarij z belimi cvčkami na nebu, ki so tekale čez Pokojišče bogve kam. Vse me je razveseljevalo. Piščalka sv. Vrbanu, pisana butara cvetno nedeljo, nov klobuk, ki mi ga je kupil gospodar za velikonočne praznike. Spal sem v linah med hlevom; moj dom je bil kosček neba, ki se mi je smehljalo skozi zaprašeno okence. Najprijaznejše in najtoplejše pa je bilo v hlevu o božičnih dneh. Ko so se razbistrile zvezde zorničke, smo hodili k zlatim mašam. To so bila nepozabna jutra. V modrikasten luninem svitu so spale zasnežene smreke, nič se ni ganilo, samo zmrzal je prišla z lavov. Domev gredel sem nabiral mah, ki sem ga rabil za jaslice; postavil sem jih vedno tako, da so se videle po vsem hlevu. Zdelo se mi je, da se je še žival veselila tišine svelega večera. Čisto nalahko so sopli voli, konji so nehali hrzati, božja ljubezen se je dotaknila nevrednega stvarstva!

Čez dolga leta so me prišli med hlapce. Zvečer sem začel zahajati na vas, kjer sem prepeval in vriskal z ostalimi fanti, da se je odmev razgrinjal od Padeža do Vihrece, katero komaj doseže zelena strela. Tedaj sem bil močan, moral sem odriniti k vojakom; ko sem jih odslužil,

sem smel sestiti za gospodarjevo mizo in med ostalo družino žičiti presni močnik. Odkazali so mi celo svetlo kamro, kamor so preje spravljali žito in suho sadje . . . Oprostite, gospod, da vas zadržujem z malopomembnimi spomini. Skoraj bom govoril! Tako so tedaj potekala leta in zime. Opešal sem in one mogel, žulji na dlaneh so se zaleli leteti od rok. Sključil sem se, tudi oči so otrpnile. Komaj sem mogel še malo popaziti na živino. Zadnjič, ko so se zopet začele zornice, mi je odpovedal gospodar:

"Tomaž! Drugač boš moral pogledati. Na Štefanovo pride nov hlapec, mlad in čvrst. Kam boš moral izprazniti. Morda lobiš na občini kakšen kot za memogle. Saj bi te rad še približal, toda rabim delavne roke."
Milo se mi je storilo. Zdravje n moč sem pustil pri njem, kolikoli sem mu zredil, koliko košov sena sem prenesel! Pospravil sem svoje stvari in jih odnesel v stelnik. Šel sem na občino in potožil županu svoje težave. Nevoljen je pregledal moje papirje; s police je vzel debele zapiske in prelistoval od konca do kraja. Težavna zadeva, sem mislil in upal. Toda zmotil sem

"Pojdi tjakaj, kjer si bil rojen! V naših knjigah nisi zapisan," se je branil župan z obema rokama in mi učeño razlagal potave. Šel sem trkat dalje; odpiral in stiskal sem se za vrat kakor beraški potegon, ki prosi božjakov. Sramoval sem se, viti zvesto in pošteno sem služil. Toda moral sem dalje! Suh neg je naletaval, v obeh me je čemela belina. Kmalu bi zgrešil gaz. Nihče me ni vprašal, kam sem namenjen, samo sinitke so me spremljale in žalostno čivkale. Spraševal sem po županu. Pokazali so mi veliko vestilno s kamnito klopjo kraj vrat, kakor bi bila pripravljena prav za beraške ljudi, ki prosijo milosti in drobtin. Tam naj vprašam. Stopil sem v prostrano vežo, zadiselo je po prietnem domovanju, vinu in svežem kruhu. Toda komaj sem trkal sneg raz škornjev, že me je nagnala debela krčmarica:

"Kar poberite se! Kaj mislite, da sedimo pri polnih mernikih suhega zlata? Komaj odpravim enega, pa se pritepejo riže drugi. Samo daj in daj!"
"Kaj pa bi rad? So te prazniki prignali k nam?"
"Tomaž sem! Moja mati je služila na marofu. Kaj me ne poznate? V vaši občini sem rojen. Postaral sem se, ne morem več delati in služiti; nikoli vas nisem doslej nadlegoval. Pravijo, da bom dobil v vaši občini zasluženi kot. Nekaj sem

si pritrgal od ust, hranilno knjižico vam prepustim, da ne bo nadlega ravno prevelika in usmiljenje zastoj."

"Prav nič te ne poznam," se je pretegoval župan na pragu izbe, iz katere sem čul trkanje kozarcev. Pokazal sem mu knjižico. Z debelim prstom je šel od pike do pike in odmajeval:
"Tako, tako. Rojen si bil že pri nas, toda tvoja rajnka mati, ki te je dobila kar tako, je bila pristojna v ono občino . . . Tja boš moral . . ."

Odvedel me je pred hišna vrata, in kazal nekam čez Ljubljano, kjer so samevale vrbe. Trkal sem v tretje. Zopet sem ponavljal svojo zgodbo. Župan ne je srdito gledal in zadirčno govoril:

"Kjer si pustil zdravje in lea, tam naj te gledajo na starost! Nikoli te nisem videl tod. Seveda! Ko se mu godi dobro, pozabi na svoje kraje, na starost pa privleče domov kup revičine in prazno malho. Kam naj te pa stisnem? Na preživnini jih imam že sedem, v hiralnici plačujemo za neke ljudi, ki nam jih je vsilila oblast, češ, da so oili pred davnimi leti tukaj rojeni. Ne morem ti pomagati. Kar nazaj se odpravi, če so te mali žuljiti in izrabljati, naj te gledajo še v starost."

Ne vem, če je govoril župan pravično, vem le to, da se danes vsakdo brani reveža.
Nazadnje sem potrkal v župnišču, duhovni gospod me je podical k mizi, da sem se malo pogrel in podprl. Svetoval mi je, naj grem v Ljubljano, tam bodo razsodili, kam sem pristojen. Tako sem prišel k vam. Sedaj pa razsodite, kaj se vam di . . ."

Popisal sem njegovo zadevo in mu obljubil skorajšnje rešitev, kakor pač zahtevajo predpisi. Vdovin dar in malo tolažbe je bilo vse, kar je mogel najti pri meni. Ves sključen je zapuščal pisarno, morda s prietnim upanjem v srce, da bo vendar našel pravico in ljubezen, morda s solzo v očeh. Dolgo sem zrl za njim, znežinke so se poredno lovile okoli njega . . .
Tak je bil ta sveti večer, ko je prišel k meni hlapec Tomaž. Kakor Kristus na svet, ki ga ni hotel poznati. . . .

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem odjemalcem

Andrew Sterbenk
1121 E. 61st St.

Se toplo priporoča za čiščenje, likanje in popraviljanje.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem gostom, prijateljem in znancem širom Amerike in stare domovine želita

MR. in MRS. JOSEPH PLEVNİK
BRIDGE TAVERN
694 E. 152d St.

Izborna restavracija, izvrstna kuhinja, legalna vina, žganje in 6% pivo.

Vsa najboljša postrežba posetnikom Clevelanda.

Član Progressivne trgovske zveze.

SPEH GROCERİJA
1100 E. 63d St.

Pazite na cene, ki vam jih nudimo vsak petek.

Se toplo priporočamo in želimo vsem odjemalcem vesele božične praznike in srečno novo leto.

MR. in MRS. JOHN PIANECKI
SLOVENSKA PEKARIJA

želita vsem odjemalcem in prijateljem vesele božične praznike in srečno novo leto.

Se toplo priporočata za raznovrstno pecivo, potice, kekse in drugo.

6036 St. Clair Ave.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem odjemalcem

FRANK J. KRAMER
SLOVENSKA MESNICA in GROCERİJA
15454 Calcutta Ave.

Zelim vsem svojim odjemalcem, prijateljem in znancem veseli božič in srečno novo leto.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem skupaj želi

JOSEPH KERN
GASOLINSKA POSTAJA
Blue Sunoco Gas in olje.
Razvažalec ledu in premoga.
Vsa postrežba za avtomobile.
351 E. 156th St., vogal Arcade Ave.
Član Progressivne trgovske zveze

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem!

ANTON ANZLOVAR
6202 St. Clair Ave.
SLOVENSKA MODNA TRGOVINA
za
ŽENE in DEKLETA, MOSKE in FANTE

Izberite si pri nas lepo zimsko suknjo.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem!

LOUIS GREGORIČ
GROCERİJA in MESNICA
1171 E. 74th St. HEnderson 2153

Se priporočam cenjenim gospodinjam za nakup božičnih jestvin in želim vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem Slovencem in Hrvatom in te lepo zahvaljujemo za preteklo naklonjenost ter se priporočamo za bodoče.

J. A. BRAZIS
Manager

Brazis Bros. Inc.

TRI TRGOVINE:

6905-7 Superior Ave.

404 E. 156th St.

6022 Broadway

Anton Kastelic,
Manager.

blizu
The Cleveland Worsted Mills.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi vsem cenjenim odjemalcem, prijateljem in rojakom

LOUIS OBLAK, lastnik
OBLAK FURNITURE CO.

6303 Glass Ave. HEnderson 2978

Priporoča se cenjenim rojakom pri nakupu: peči, pralnih strojev, električnih ledenic, radijev, čistilcev, šivalnih strojev, kakor tudi svetilk, preprog in sploh vseh vrst pohištva po najnižjih cenah.

POPOLNA OPREMA ZA NOVOPOROČENCE

NAŠA BOŽIČNA VOŠČILA

Cenjenim odjemalcem! Vsem onim, ki so se v slučajih smrtnih nezgod obrnili na nas, se tem potom ob teh tako pomenljivih praznikih tudi mi z hvaležnostjo spominjamo. Radi bi vsakemu posebej osebnostno voščili zahvalo. Radi bi uslugo povrnili z uslugo.

Hvala vam, ki ste skozi leto kupovali pri nas pohištvo! Upamo, da ste stoprocentno zadovoljni, ker smo tudi mi pripravljene posredovati, da bodo odjemalci v popolni zadovoljnosti.

Zahvaljujemo se ponovno tudi vsem družinam ali posameznikom, ki so se v slučajih pogrebov obrnili na nas za posredovanje in opremljevanje istih. Tudi v tem smo svesti, da je bila naša postrežba stoprocentna in cene zadovoljive.

Mi bomo estali vsem in vsakemu posebej hvaležni in tudi pripravljene vsakomur, kadar in kjer bila prilika, povrniti uslugo in naklonjenost. Bog dal vsem: Prav srečne in vesele božične praznike! Istočasno pa že kličemo na veselo in srečno novo leto 1937.

Za firmo trgovine pohištva in za pogrebni zavod:

A. Grdina in Sinovi
LASTNIKI IN VODITELJI

Hvaležni farani svo- mu župniku

Cleveland (Newburg), O.—Pred 57 leti se je tam v daljni Minnesoti rodilo dobrim in po-
božnim slovenskim staršem malo dete. Oče in mati sta bila prava Gorenjca ter sta ugibala, kakšno ime bi dala princi-
cu. Oče pravijo: "Janez naj bo!" Mati mu kot udana in pokorna žena veselo pritrdi.

Takrat časi niso bili še tako moderni kot so danes in starši so dajali svojim otrokom tudi bolj domača imena. Danes, ko je vse moderno, pa mladi starši dajejo otrokom taka imena, da ko jih človek prvič sliši, ne ve, če je prav slišal ali ne in mora vprašati. No, ko ime drugič sliši, pa zopet ne ve, če je deško ali dekliško ime, ker po imenu se ne razloči.

Pa se povrnimo k našemu Janezku. Ko so ga botri prinesli od krsta, kjer je prejel prvi in najpotrebnejši zakrament, ga položijo ljubeči mamiči v naročje. Mati ga nekaj časa gleda, potem pa reče: "Bog, ki si ga danes sprejel kot katoličana, obdrži ga. Tvoj naj bo do smrti. Ti, vsemogočni Bog si ga podaril meni, jaz ga pa prvi dan zopet Tebi nazaj dam. Čuvaj njegovo dušo in telo."

Mali Janezek je rasel v starosti in modrosti v veselje staršem in v zgled svojim sovrstnikom.

Pa je prišel čas, da je šel Janezek prvokrat v šolo. Skrbna mamica ga lepo umije, počese, ga pouči, da kakor je doma vedno priden in ubogljiv, tako mora biti tudi v šoli. Janezek vse obljubi in obljubo tudi drži. Tako je šlo naprej, leto za letom.

Prve ljudske šole je bilo konec. Kaj pa sedaj? Po voga-
lih se potikati, ljudi nadlegova-

ti, tega Janezek ni hotel. Želel je iti še naprej v šole. Srce mu je hrepenelo le po učenju in izobrazbi. In šel je v šole. Nekaj časa so starši še zmagovali, pa prišel je čas, ko je rekel oče: "Janez, jaz ne morem več plačevati zate. Vidiš, koliko imaš bratov in sester, za vse moram skrbeti, da so nasičeni in oblečeni."

Janez odgovori: "Vem, ljubi in dobri oče, da ne morete še naprej šolnine in drugo plačevati. Hvala vam in Bog naj vam povrne stotero, kar ste dobrega storili zame. Velik sem zadoosti, močan tudi, si bom že dobil kakšno delo." Pa položi knjige na polico in gre v rudokope, kjer se koplje ruda, da se iz nje skuha jeklo.

Oh, kolika sprememba! Malo prej lahka knjiga pod pazduho, sedaj pa težak kramp in lopata, s čemer gre naš John globoko pod zemljo kopat rudo.

Toda knjige na polici se niso zaprašile. Ko je prišel John zvečer z dela domov, se umil in večerjal, že je vzel v roke ljubljene knjige. Tako je šlo nekaj let naprej. Podnevi v rokah kramp in lopata, zvečer pa knjige. Prihranki so se po malem dvigali. Želje v Johnovem srcu so se pa vedno bolj oglašale in povzdigovala k Bogu in po semenišču. Te želje je pa še skrbna mati vedno podpirala z gorečimi molitvami.

Resnica je, da materina molitev otrokom hišo zida in stanove izbira. Tako je mati nekoga dne zvedela, da je njen sin John vpisan v semenišče kot bogoslovec. Mati vsa vzradoščena pogleda proti nebu in reče: "Ivala Bogu!"

Potekla so nadaljna štiri leta, ko so naznanili takratni slovenski časopisi, da bo tam v mrzli Minnesoti na dan 27. decembra 1911 prvokrat stopil pred oltar in prvokrat zapel sla-

vo Bogu v cerkvi sv. Štefana v Brockway, novomašnik Rev. John Jerome Oman, sin Simona in Terezije Oman.

To nekdanj malo in slabotno dete in sedanji gospod kanonik, Rt. Rev. John J. Oman, župnik pri fari sv. Lovrenca v Newburgu, ki bo dne 27. decembra letos slovesno zapel v naši cerkvi srebrni glas: Slava Bogu. Ravno isti dan pred 25. leti je imel novo mašo.

Sedaj pa vi, mladi fantje, kateri ste hodili tudi v višjo šolo, pa tudi za vas ni imel kdo plačevati, tudi vi ste bili primorani položiti knjige na polico in pričeti z delom. Toda žal, vaše knjige so ostale na polici toliko časa, da so se uničile in vi ste pozabili, kar ste se učili. Vi ste si mislili: saj ne bo nikdar nič s šolo. Ko bi si bil takrat mladenič John mislil, kot marsikateri izmed vas, ne bi imel letos srebrne maše, ne bi bil kanonik in farani sv. Lovrenca gotovo ne bi mogli reči, da imajo kanonika za svojega župnika.

Zgled imamo v Vas, g. kanonik Oman in prav bi bilo, da bi tudi kateri sedanjih mladeničev ob Vašem srebrnem jubileju vzel zgled po Vas in bi se s svojo pridnostjo, po Vašem zgledu, povzpeli do časti oltarja.

Vam pa, č. g. kanonik, Rt. Rev. Oman, rečem: Bog, kateri Vas je tako čudežno vodil skozi življenje ter pripeljal pred oltar, kjer služite Njemu v čast in v izveličanje naših neumirajočih duš, Vam dal dočakati 25 letnico mašništva, naj Vas ohrani in blagoslovi še nadaljnih 25 let, da bi dočakali zlate sv. maše. Vaš dobri oče, Vaša skrbna in ljubeča mati, naj ob Vaši srebrni maši prosita dobrega Boga v nebesih, da se naše goreče želje izpolnijo. Za vse dobrote, katere nam storite, pa naj Vam bo

Bog plačnik. Končno, Vam g. kanonik in vsem cenjenim čitateljem želimo vesele božične praznike. Naj se tudi novorojeno dete Jezus milostno ozre na Vas ob Vašem srebrnem jubileju ter naše molitve in prošnje ponese pred tron našega Boga. J. Resnik.

Pogovor na božični večer

Večer je bil. Oddalec se je slišalo nalahno potrkanje k prazniku. Vsa družina je sedela sključena okrog mize v pogovoru. Na mizi je gorela petrolejka. Mati si je tupatam obrisala oči z robcem. Otroci so molče zrlj v očeta. Oče pa je govoril.

"Zdaj nam je pa že od sile hudo. Brez denarja smo, obleke so strgane, shramba prazna. Kako rad bi, otroci, da bi bilo toplo v sobi, da bi vam mati delila kruha do sitedga, zakaj takrat bi vas videl polnega in zadovoljnega obraza, veselih in srečnih oči. Pa ne morem, ker ni denarja. Samo skozi okno je pogledala revščina v našo sobo, pa se je že naselila v njej in vsi smo žalostni radi tega."

"Pa preselimo se, oče," je z živimi očmi udaril najmlajši očetu v govor.

"Ah, ko pa pojde z nami." "V nas je in pojde z nami, praviš oče? Kako je to?" je govoril najstarejši.

Mati si je brisala z robcem, in sklonila glavo, da ne bi vide-la teh zarečih obrazov otrok.

"Da, v nas je in pojde z nami," je govoril oče, "in nas ne bo zapustila nikoli več. Ni ga slučajja, da bi nam jo mogel odvzeti. Sreča, sreča otroci moji edinó — pa mi nismo srečni." Spet si je mati obrisala solzne oči in otroci so se še tesneje stisnili k očetu in materi.

"Stanovanje že štiri mesece

ni plačano. Ta uborna izba in še iz te nas bodo vrgli kmalu. Zdaj vam ne morem več zaslužiti. Ah, kako je bilo lepo takrat, ko sem še lahko delal. Ko sem se odpočival opoldne, sem bil vesel. Solnce, ki je zrló vame toplo in svetlo, je priča. Kdo je bil takrat srečnejši od mene?"

"Ali ne kralj, oče?" je v strahu povprašala hčerkica in se ozrla po bratih, kot da bi še njiju klicala na pomoč.

"Ne, tudi kralj ne, otroci, tudi kralj ne," je odgovoril oče z mirnim, odločnim glasom. In oni so mu verjeli, popolnoma verjeli.

"Ko sem prišel zvečer truden domov, nisem bil nič več truden. In kaj sem vam vse lepega napravil ob večerih. Zdaj pa sem žalosten, ko tako slonim in gledam veselje drugih, gledam njih delo, ki sem ga sam tako ljubil in ki ga ne morem več opravljati. Zdi se mi, kot da solnce ni več toplo in ne sijé več tako svetlo kot takrat."

Vsak teden sem prinesel domov denar. Nekaj smo ga dali za stanovanje, nekaj materi, da nam je kuhala in še sem ga nosil spravljati za čas, ki se mu pravi revščina, čas ki je nastopil sedaj in ki nas tlači k tlom. Že štiri mesece čakam na podporo, ki mi jo obljubljajo. Kmalu bo pošel ves denar. Kaj bo potem z nami? Drugi imajo praznike, mi pa še petka ne.

Ko sem še delal v tovarni, je stala vedno pred mano vaša mati in vi vsi trije in ste me gledali. Vedno sem vas imel vse v mislih pred seboj ko sem delal. Pa je hotel, ne vem, Bog, slučaj, ali kdorkoli, da sem izgubil obe roki na mah — predolgo sem se zamudil pri vas otroci, če vam mogoče ni že mrzav v tej lahki obleki; novo, toplo, vam bom moral kupiti — stroj mi jih je odtrgal. Brez njih sem se vrnil z dela domov vsi ste se začudili in jokali. Pa mi ni vrnil rok vaš jok, le bole-

sti mi je dal. Ko da so vam pokopali očeta, se mi je zdelo in da sem jaz le senca.

Čudim se, sedaj se čudim, kako da sem mogel priti takrat domov. Kako da nisem utonil v vodi, ali se končal pod vlakom. Da sem vam prišel pokazati prazne rokave namesto rok.

Mati je vedela za mojo bol in se me je oklenila tesno, tesno, z ljubeznijo. Bala se je zame. Njej bodite hvaležni otroci moji, da me še imate, če vam je še kaj zame. Njo objemite, mater svojo, ki vas ljubi in bo vesela vašega objema in se ji zahvalite še namesto mene, ki se ji ne morem dovolj zahvaliti od tistega dne, da mi je dala moč trpeti."

Očeta je zlomil jok, naslonil se glavo na prsi in umolknil. Otroci so za povrstjo objemali mater in očeta in so jokali in iskali v njiu oči tlačbe. Kaj je trepetalo v njih drobnih, otroških srcéh, da so se tako

žalostno pogledovali? "Oče," je vprašal po dolgem času najmlajši, "kaj ti ne bodo dali rok nazaj?"

Ker je oče še ihtel, je mati igovorila in vsi trije so jo pazno poslušali.

"Ne, nikoli več mu jih ne bodo dali nazaj in nihče na svetu mu jih ne more dati. Le plačali mu bodo, pa še to prav malo. Rok pa mu ne bodo plačali." "Da," je vzdignil oče glavo, "ne bodo mi jih plačali nikoli, nikoli več."

Na mizi je dogorevala svetilka. Poslednji plameni so trepetali in se lovili. Zunaj pa se je podil veter in silil v izbo, da je stresalo otroke, ki so mirno, kakor mrtvo zrlj v očeta. Samo še kot odmev se je slišalo zvonjenje k polnočnici. K njim pa je stopala po prstih tiho glad, mrzla, brezčutna in se zašopirala nad njimi. Otroci so jo začutili in so umolknil.

V radostnem duhu tega najsrečnejšega časa, z lepimi spomini na preteklost in z zaupanjem v bodočnost, želimo prijateljem vsepovsod iskrene želje za

zelo, zelo srečen božič in zadovoljno novo leto.

Louis L. Ferfolia, Inc.

LICENZIRAN POGREBNIK
3515 E. 81st St. Tel. Michigan 7420

ANTON BARTOL

1425 E. 55th St.

LOUIS CIMPERMAN

1115 Norwood Rd.

JOHN FILIPIČ

1048 E. 76th St.

JOHN GODNJAVEC

1011 E. 64th St.

GEORGE KUCHAR

3846 St. Clair Ave.

J. KREČIČ

1054 E. 61st St.

C. LEVEC

6614 St. Clair Ave.

J. LUPSINA

10201 Prince Ave.

Narodni trgovski klub

ŽELI VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 1937 VSEM SVOJIM ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM

Priporočamo se vsem našim gospodinjam za nakup vsakovrstnih potrebščin za praznike. Imamo veliko zalogo na izbiro, da vam ni potreba hoditi k tujcu. Pri nas dobite vedno sveže in prvovrstno blago.

NAJBOLJŠO MOKO
OREHE, ROZINE
MASLO, JAJCA IN MED

Najbolj svežo, različno zelenjavo ter istotako raznovrstno sveže in prezervirano sadje, po najnižjih mogočih cenah.

Zahvaljujemo se vsem za dosedanjo naklonjenost ter se priporočamo še za naprej.

LOUIS LAUTIZAR

1193 E. 60th St.

1195 E. 71st St.

JOS. MODIC

1033 E. 62d St.

LUDWIG METLIKA

1151 Addison Rd.

KARL MRAMOR

1140 E. 67th St.

ANTON MARTINCIČ

5919 Prosser Ave.

LOUIS J. PRINCE

1209 Norwood Rd.

ANTON PRIMC

985 Addison Rd.

JENNIE ZELE

1126 E. 68th St.